

ስቅዱስ ቁርባን እንድበቃ ምን ሳድርግ?

ሱጎስ-Logos
ኢዮብ-መኮንን {Logos}

በዲያቆን ዩኒፕሳ ሞገስ

ለቅዱስ ቁርባን እንድንቃ ምን ላድርግ? በሚል እርእስ በዲያቆን የሺጥላ ሞገስ የተዘጋጀው አጭር መጽሐፍ በተደጋጋሚ ለህትመት የበቃች ሲሆን ለቅዱስ ቁርባን እውቀት የምታሲዘን ናት። ይህንን በማሰብ ምን አልባት ሃገር ውስጥና ከውጪ እኛን አጭር መጽሐፍ ማግኘት ላልቻሉ ለማድረስ ያክል በጽሁፍ ቀይሬ

በ pdf አዘጋጅቼላችኋለው።

ኢዮብ-መኮንን {Logos}

በቴሌግራም ሎጎስ-Logos ብላቹ ስርች በማድረግ ቻናላችንን ተቀላቀሉ

ለቅዱስ ቁርባን እንድብቃ ምን ላድርግ?

²⁷ ²⁸ ጽዋንም አንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ:- ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ፤ ስለ ብዙዎች
ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈልጉ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው።
ማቴዎስ 26

በዲያቆን የሺጥላ ሞገስ
2011 አ.ም

መታሰቢያነቱ

ለብዙ ክርስቲያኖች በጾምና ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር መገናኛ ለሆነውና የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ በእመቤታችን ድንግል ማርያም ቃልኪዳንና አማላጅነት እየተገለጠ ለሚታይበት ለታላቋ «የጻድቃኔ ማርያም ገዳም» እና በታላቅ ሐዋርያዊ ተልዕኮ ላይ ሳሉ እረፍተ ሥጋ ሩጫቸውን ለገታባቸው «ለብፁዓን ሊቃነ ጳጳሳት» አባቶቼና እንዲሁም ለእውነተኛይቱ የወንጌል አገልግሎት ለሚደክሙ ቤተ ክርስቲያን ላፈራቻቸው «ሰባኪያነ ወንጌልና ዘማሪያን» በተጨማሪም ለአደኩበት «ለደብረ ናዝሬት ቅዱስ ዮሴፍ ቤተ ክርስቲያን» ትሁንልኝ።

ምስጋና

በመጀመሪያ ደረጃ ይህን ሁለተኛ መጽሐፍ ለማጠናቀቅ ደካማ ልጄን ለረዳችና መንገዴንም ሁሉ ላቀናልኝ ምስጋና የባሕሪይ ገንዘብ ለሆነ በመከራዬ ሁሉ የረዳኝ የቅዱሳን አምላክ ልዑል እግዚአብሔር አምላክ የተመሰገነ ይሁን።

በዚህ መጽሐፍ ዝግጅቴ በማንኛውም መልኩ በሚያስፈልጉኝ ነገሮች ለረዳችሁኝ ሁሉ እንዲሁም ለማሃበረ ቅዱሳን ንዋየ ቅድሳት መሸጫ ክፍል እና የኮምፒውተር ለቀማ ሥራ ላከናወነችልኝ ለወ/ሮ ሠናይት መላኩ የአባቶቻችን አምላክ የሠራዊት ጌታ ልዑል እግዚአብሔር ዋጋችሁን ይከፈልልኝ እያልኩ ምስጋናዬን አቀርባለሁ።

ዲያቆን የሺጥላ ሞገስ

ይህ መጽሐፍ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን
እምነትና ሥርዓት መሠረት ተዘጋጅቶ ታተመ

ማውጫ

መግቢያ	ገጽ
ምዕራፍ አንድ	9
ምስጢረ ቁርባን	9
❖ የሥርዓቱ አጀማመር	10
ምዕራፍ ሁለት	11
ምሳሌና ትንቢት	11
❖ የምሳሌያት ዓይነቶች	11
❖ የትንቢት ፍጻሜ	12
ምዕራፍ ሦስት	13
የምስጢረ ቁርባን መገኛ ድንግል ማርያም ናት	13
❖ ቅዱስ ቁርባን ምስጢር የመባሉ ምክንያት	17
ምዕራፍ አራት	19
ቅዱስ ቁርባንን ስለፈለጉ ብቻ የሚገቡበት ሕይወት አይደለም	19
❖ ምክረ ካህን	19
❖ ሰው ግን ራሱን ይፈትን	21
ምዕራፍ አምስት	23
ቅዱስ ቁርባን ለማን?	23
❖ ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል የተወሰነ ዕድሜ አለን?	24
❖ ቅዱስ ቁርባን መቀበል የማይገባቸው እነማን ናቸው?	26
❖ ባልና ሚስት ተለያይተው ቢቀርቡስ?	28
❖ ያላገባ ወጣት መቅረብ ይችላል?	30
❖ ቆረቢ የሆነ ሰው የትዳር ጓደኛውን ቢሞት ወይም ቢለይ ማግባት ይችላል?	31
❖ ሕጻናትን ማቅረብ	32
ምዕራፍ ስድስት	34
ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል የሚደረግ ዝግጅት	34

❖ ከመቁረብ በፊት	35
❖ በመቁረብ ጊዜ	36
❖ ከመቁረብ በኋላ	37
ምዕራፍ ሰባት	39
ከቅዱስ ቁርባን የሚያርቁ	39
❖ ስለ እምነት ምንነት አለመረዳት	39
❖ እምነት ምንድን ነው?	39
❖ ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም	45
ምዕራፍ ስምንት	53
ከሥራ የተለየ እምነት የሞተ ነው	53
❖ በእምነት መዛል	55
❖ እምነትን ማዳበር	59
❖ መናፍስትን የሚገዛ የእምነት ኃይል	61
❖ የዲያቢሎስ ሽንገላ	62
ምዕራፍ ዘጠኝ	65
ባርነት ወይስ ነጻነት	65
❖ ጥሪውን መስማት	68
❖ ወደ እርሱ መመለስ	68
❖ የሕይወት ኅዳና	69
❖ አውጣ	71
❖ ተከተለኝ	73
❖ አልለቅህም	75
❖ ሽሽተህ አምልጥ	77
ምዕራፍ አሥር	79
ንጹሕ ያልሆነ ቢኖር አይቅረብ	79
❖ ሳይገባው ማለቱ ምን ማለት ነው?	80
❖ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት	80
ምዕራፍ አሥራ አንድ	81
የተሳሳቱ አባባሎች የመንደር ወሬ	81

❖ የታመመን ሰው ቢያቆርቡት ቶሎ ይሞታል	82
❖ የቆረብ ሰው ብቻውን ቢሆን ሰይጣን ያገኘዋል	83
❖ ያላገባ ሰው መቁረብ አይገባውም	85
❖ ነፍሱ ጡር ሴት መቁረብ አይገባትም	86
❖ ጋብቻቸውን በስርአተ ተክሊል ያልፈጸሙ ሰዎች መቁረብ አይችሉም	88
❖ ፍቅረኛሽ እንዳይከዳሽ ተያይዛችሁ ቁረቡ	89
ምዕራፍ አሥራ ሁለት	91
ቅዱስ ቁርባንን እንደ ጉጅ መቁጠርና ሽሽቶ መኖር	91
❖ ትዕግስቱን መናቅ ነው	93
❖ ቸርነቱን አለማመን ነው	93
❖ ፍቅሩን አለመረዳት ነው	-94
❖ መድኃኒትነቱን አለማወቅ ነው	95
ምዕራፍ አሥራ ሦስት	96
የቅዱስ ቁርባን ጥቅም	96
❖ ዘላለማዊ ድህነት እንቀበልበታለን	96
❖ ኃጢአታችን ይሰረይበታል	97
❖ ከእግዚአብሔር ጋር አንድነት ይኖረናል	98
❖ ኃይል መንፈሳዊ እንቀበልበታለን	98
❖ ክርስቲያኖችን ሁሉ እንደ አንድ አካል ያደርገናል	99
❖ በሥጋ ወደሙ እንማጸንበታለን	101
ምዕራፍ አሥራ አራት	104
የቅዱስ ቁርባን ስጦታ በኛ ላይ ያለው የፍቅር ማረጋገጫ ነው	104
❖ በሥጋ ወደሙ ተወስነው ለሚኖሩ	106
❖ በሥጋ ወደሙ ለመወሰን ለተነሡ	107
❖ ከሥጋ ወደሙ ርቀው ለሚኖሩ	108
❖ ቅዱስ ቁርባን የምንቀበልባቸው ዕለታት	109
❖ ቅዱስ ቁርባን ከመቀበላችን በፊት የሚደረግ ጸሎት	110
❖ ዋቢ መጻሕፍት	111

መግቢያ

«ጊዜው ሲደርስ ሁሉ በእርሱ ፈቃድ ሆነ» በማለት ቅዱሳን መጻሕፍት እንደሚመሰክሩት እኔም ሁሉን በእርሱ ፈቃድ ጀመርኩ። በዚህም ምክንያት በቅዱስ ቁርባን ዙሪያ ለመጽሃፍ ለረጅም ዓመታት በውስጤ ይመላለስ የነበረው ሐሳብ ተወለደ።

ቅዱስ ቁርባንን በተመለከተ በብዙዎች መካከል የሚመላለሰውን ልዩ ልዩ ሐሳብ ወደ አንድ ለማምጣትና የቤተ ክርስቲያኒቱን ሕግ፣ ሥርዓትና ትውፊት በጠበቀ መልኩ ቅዱስ ወንጌል የሚመሰክረውን እውነት ለአማኙ ለመግለጥ የአብዛኛውን ክርስቲያን ልዩ ልዩ ጥያቄዎች ተረድቼ በተለያዩ ጊዜያት በልዩ ልዩ አብያተ ክርስቲያናት አውደ ምሕረት ላይ የሰጠሁትን በዚህ ርዕስ ዙሪያ በሰጠሁት ትምህርት የሕዝቡን ስሜት ስለተረዳሁ፣ ስል ጊዜዬን በመስዋዕት የእግዚአብሔርን ቸርነት ተደግፌ መጽሐፉን ለማዘጋጀት ጥረቴን ቀጠልኩ።

እግዚአብሔር ሕዝቡ በተሳሳተ እውቀትና በተራማ ወሬ እንዲጠፋ አይፈልግም! ስለዚህም ነገር መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ እውነቶችን ይነግረናል። ነቢዩ ሚልክያስ እንዲህ ይላል «“እግዚአብሔርም እንደ ዱሮው ዘመንና እንደ ቀደሙት ዓመታት በይሁዳና በኢየሩሳሌም ቍርባን ደስ ይለዋል።”» /ሚል. 3፥4/። ዛሬም ደግሞ ያለ ጥርጥር እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ሕዝብ ከተራ ወሬ እርቆ ወደ አማናዊው ቁርባን ወደ ልጅ ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም መቅረብ ነው።

ይህ ደግሞ ቅዱስ ጳውሎስ እንደጻፈው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አምኖ በሃይማኖት እስከ መጨረሻው መጽናት ነው፤ ቆላስይስ 2 ⁶ እንግዲህ ጌታን ክርስቶስ ኢየሱስን እንደ ተቀበላችሁት በእርሱ ተመላለሱ፤ ⁷ ሥር ሰዳችሁ በእርሱ ታነጹ፤ እንደ ተማራችሁም በሃይማኖት ጽኑ፤ ምስጋናም ይብዛላችሁ።/ ተብለናል።

ሃይማኖት ደግሞ እግዚአብሔርን አውቀን በእውነት የምናመልክበት ነው። ሐዋርያው እንደተናገረው በክርስቶስ እምነት ለመመላለስና ሥር ሰዶ በእርሱ ለመታነጽ እኛ በእርሱ እርሱም በእኛ ሊኖር ይገባል። ይህን ነገር ጌታችን ሲያረጋግጥ «ሥጋዬን የሚበላ ደሜን የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ» /ዮሐ. 6፥56/ በማለት ተናግሯል።

ስለዚህ «ያላመነ ያልተጠመቀ አይደንም» የሚለው ቃል የዘላለም ድኅነት መሠረት እንደሆነ ሁሉ «ሥጋዬን ያልበላ ደሜን ያልጠጣ የዘላለም ሕይወት የለውም» የሚለው ከድኅነት ጋር የተያያዘ ትዕዛዝ ስለሆነ ይህን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቃል በማንኛውም መልኩ ለድርድር አናቀርበውም።

እኔም ለብዙ ክርስቲያኖች የዕለት ተዕለት የሕይወት አጋዥና መመሪያ ይሆናል ብዬ በማመን፣ በተጨማሪም ለካህናት መምከሪያ ለምእመናን መመከሪያ አስተዋጽኦ እንደሚያደርግ በመረዳት «ቅዱስ ቁርባን የተቀበሉት፣ ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል የሚዘጋጁት፣ ከቅዱስ ቁርባን ርቀው የሚኖሩት» ባካተተ መልኩ ሁሉም ማወቅና ማድረግ ያለባቸውን በከፊል በዚህ መጽሐፍ አካትቼ አቅርቤአለሁ።

ምዕራፍ አንድ

ምስጢረ ቁርባን

ቁርባን ቃሉ የሱርስት ቃል ሲሆን ትርጓሜውም ያለ ዋጋ በነጻ የሚቀርብ መባ አምሃ /እጅ መንሻ/ ማለት ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን እስራኤላውያን ስለ ኃጢአታቸው ሆነ ስለ እግዚአብሔር ክብር ብለው የሚያቀርቡት የእንስሳት ደም ሌላ እጅ መንሻ ሁሉ መስዋዕት፤ ቁርባን ይባል ነበር።

በሐዲስ ኪዳን ግን ቁርባን ወይም መስዋዕት ማለት እግዚአብሔር ራሱን ከሰው ልጆች ጋር ለማስታረት መባ፤ እምህ አድርጎ ያቀረበው አማናዊው እውነተኛው መስዋዕት የእግዚአብሔር በግ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ይህንን ነገር ዮሐንስ በወንጌሉ እንዲህ አለ «በነገው ዮሐንስ ኢየሱስ ወደ እሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ፡ እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ» /ዮሐ. 1፥29/። ደግሞም ለዓለም ድኅነት ከእግዚአብሔር ፍቅር የተነሳ የተሰጠ ስለመሆኑ ሲጽፍ «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድ ልጁን እስከመስጠት ድረስ ዓለምን እንዲሁ ወድክል» /ዮሐ. 3፥16/። የሰው ልጅ በምክረ ዲያቢሎስ ተገፋፍቶ ሕግ እግዚአብሔርን በማፍረሱ ሕይወቱ አድፎ አምላኩ አዝኖ የዘላለም ፍርድ ተፈርዶበት ኃጢአተኛ በነበረ ጊዜ ይህ መስዋዕት ስለ ደካማው ሰው በመስቀል ላይ ቀረበ «ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች ሞቶአልና» /ሮሜ 5፥6/።

ስለሃጢአት ስርየት ስለ ቁስለ ኃጢአት ፈውስ የተሰጠን መስዋዕት መሆኑን ሲያረጋግጥ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ቃል ለሮሜ ክርስቲያኖች የጻፈላቸው።በአጠቃላይ በዘመነ ሐዲስ ቁርባን ማለት የአምላካችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ሥጋውና ደሙ ነው። ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ሲጽፍ ለቆሮንቶስ ምእመናን እንዲህ ብሎአል “ስለዚህ ሳይገባው ይህን እንጀራ የበላ ወይም የጌታን ጽዋ የጠጣ ሁሉ የጌታ ሥጋና ደም ዕዳ አለበት።” 1ኛ ቆሮንቶስ 11፥27 በተጨማሪም «ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶአልና» 1ኛ ቆሮ 5-7/ በማለት እውነተኛው መስዋዕት የሐዲስ ኪዳን ፋሲካ ክርስቶስ እንደሆነ አስገንዝቧቸዋል። በሰውና በእግዚአብሔርመካከል የነበረውን ልዩነት አስወግዶ የጻናውን የበደል ግንብ አፍርሶ ሰው በገዛ እጁ ያመጣውን ኃጢአት ለማስተስረይ መስዋዕት አቅራቢው

ሊቀካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን መስዋዕት አድርጎ በመስቀል ላይ ያቀረበው ሥጋውን ቆርሶ ደሙን አፍስሶ የሰጠው ከባሕርይ አባቱ ከአብ ከባሕርይ ሕይወቱ ከመንፈስ ቅዱስ ከራሱ ለማስታረቅ ስለ ኃጢአተኞች መሆኑ ለዕብራውያን ሰዎች ተጽፎላቸዋል ዕብ 10-12/ «እርሱ ግን ስለኃጢአት አንድን መስዋዕት ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ » ይላል።

የሥርዓቱ አጀማመር

አማናዊውን የቅዱስ ቁርባን ሥርዓት የመሠረተው ራሱ አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ሥርዓቱንም የጀመረበት ዕለቱ የስቅለት ዋዜማ በጸሎተ ሀሙስ ነው። በዚህ ዙሪያ ወንጌላውያን የፃፉትን መመልከት ለአንባቢያን ጥሩ ማስረጃ ይሆናቸዋል በመጀመሪያ ወንጌላዊው ማቴዎስ ሲፅፍ /ማቴ. 26-26/ «ሲበሉም ሕብስቱን እንስቶ ይዞ ባረከ አከበረ ለወጠ፤ ጽዋውንም ይዞ አክብሮ ለውጦ ትኩስ ደም አድርጎ «ዝ ሥጋየ ዝ ደምየ ይህ ሥጋዬ ይህ ደሜ» ብሎ ሰጥቷቸዋል።

አንድም ሕብስቱን አንስቶ ባረከ ቆረሰ ፈተተ ዓሥራ ሶስት አደረገ አንዱን እርሱ ተቀብሎ አስራ ሁለቱን ለሐዋርያት ሰጥቷቸዋል ይህ ለአብነት ነው ዛሬ ካህኑ መጀመሪያ እርሱ ቆርቦ በኋላ ምዕምናንን የሚያቆርበው ለዚህ ነው። ጌታ እንዲህ ባያደርግ ኖሮ ካህናቱ እኛን ብቻ አቀብለው እነርሱ ሳይቀበሉ በወጡ ነበር ሲሰጣቸውም ሁላችሁም ከዚህ ጠጡ ብሎ እንደሆነ ወንጌላውያኑ ጽፈውታል /ማር. 14፥22፤ ሉቃ. 22፥19፤ 1ኛ ቆሮ. 11፥23/።

በዚህ መሠረት መስዋዕተ ወንጌል ወልደ እግዚአብሔር ሰው በሆነ ጊዜ ወደ ስላቀረበልን በሥጋ ወደሙ ቅዱስ ቁርባንነት ሁላችን እንከብር ዘንድ ለሚያምኑ ሁሉ መንጻትና ሕይወት የሚገኝበት አንዲት መስዋዕት ለዘላለም የማትሻር የማትለወጥ አድርጎ ሠራ ይችላል መስዋዕተ ወንጌል ናት /ዕብ 10-14/

እዚህ ላይ አንባቢያን ልብ እንዲሉት የምገልጸው መድኃኒታችን ይህን ታላቅ ሥርዓትና ምስጢር ሲመሠርት ከእርሱ ጋር ያሉት አስራ ሁለት ደቀ መዛሙርቱ ብቻ ናቸው እንጂ እንደቀድሞው ይከተሉት ለነበሩት ሕዝብ ሁሉ አልገለጸውም ዛሬም ቤተክርስቲያን በመጎናጸፍያ ሸፍናና አክብራ የምታቀርበው ለዚህ ነው። እንደም ጌታችን በመስቀል ላይ በተሰዋ ጊዜ ፀሀይ ጨልማ ጨረቃ ደም ለብሳ ከዋክብት እንደ ቃርያ ፍሬ እረግፈው ሸፍነውታል። መስዋዕቱን እንኳን ተራ ተርታ ሰው የሰማይ መላዕክት አይነኩትም ይህ በስልጣን ሐዋርያት ለተተኩ ለካህናት ብቻ የተሰጠ ነው።

ምዕራፍ ሁለት ምሣሌና ትንቢት

ቅዱስ ቁርባን የተመሠረተው በዘመነ ሀዲስ ነው። ብንልም እንደ እንግዳ ደራሽ እንደ ውሀ ፈሳሽ በድንገት የተከሰተ አይደለም። በብሉይ ኪዳን በዘመነ ኦሪት ብዙ ምሳሌዎች ሲመሰሉለት ብዙ ትንቢት ሲነገርለት የቆየ ነው።

የምሳሌ አይነቶች

መሥዋዕተ አቤል፦ የአዳም ልጅ አቤል ነጹህ ባሕርይ እግዚአብሔር ንጹሕ መሥዋዕት ይገባል ብሎ ከበረት ከበጎቹ መልካሙን ጠቦት እንከን የሌለበትን በግ ማለት ቀንዱ ያልከረከውን ጠጉሩ ያላረረውን ጥፍሩ ያልዘረዘረውን መርጦ ሰውቶ አቅርቧል።

ምክንያት ከአቤልና ከቃየን አብረው የተወለዱ መንትያ ሴቶች ነበሩ ዝፍ.4-17/ ወላጆቻቸው ለማራራቅ የአቤልን መንትያ ለቃየን የቃየንን መንትያ ለአቤል ለዋውጠው ቢያጋቡ ከቃየን የተወለደችው መልከ መልካም ነበረችና ቃየን ቢከፋው እንግዲያውስ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቅርብለትና እርሱ የተቀበለለት የመሠከረለት መልከ መልካሟን ያግባት አሏቸው ያን ጊዜ አቤል በንጹህ ልብ ንጹህ መሥዋዕት አቀረበ «አቤልም ደግሞ ከበጎች በኩራትና ከሰቡ አቀረበ»። /ዘፍ 4-4

ደግሞም ቅዱስ ጳውሎስ ሲመሰክርለት «አቤል ከቃየል ይልቅ የሚበልጠውን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ» /ዕብ 11-4/እግዚአብሔር የአቤልን መሥዋዕት ተቀበለ ቃየንም በዚህ ቀና ይህ የጥፋት ሰው ፊቱ ጠቆረ ወንድሙንም ገደለው። ይህ አቤል ያቀረበው እግዚአብሔር የተቀበለው ንጹህ መሥዋዕት የቅዱስ ቁርባን ምሣሌ ነው።

ስለ ይስሐቅ ፈንታ ለአብርሃም በዕፀ ሳቤት ተይዞ የቀረበው በግ «ከእነዚህም ነገሮች በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው እንዲህም አለው አብርሃም ሆይ አብርሃምም እነሆ አለሁ አለ የምትወደውን አንድ ልጅህን ይስሐቅን ይዘህ ወደ ሞርያም ምደር ሂድ እኔም በምነግርህ በአንድ ተራራ ላይ በዚያ መሥዋዕት አድርገህ ሠዋው» ዘፍ. 22፥1-2/

አብርሃምም ለዚህ ቃል ታዝዞ በስተ እርጅና የወለደውን ልጁን ይዞ ሔደ እንጨቱን

ረብርብ ይስሐቅን አጋድሞ ሾተሉን ካንገቱ አሳረፈው ልብን የሚያውቅ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የልቡን ውሣኔ ቁርጥ ሕሊናውን አይቶ «ተው ዓለም የሚድን በኃያሉ በኔ ልጅ ደም ነው እንጂ በደካማው ባንተ ልጅ ደም አይደለምና ተው አለው ወዲያው አብርሃም ሽቅብ ቢያይ በግ በፅሕ ዓቤቅ ተይዞ ወረደለት ልጁን ፈትቶ በጉን ተቀብሎ ሰውቶታል ይስሐቅ የዚህ ዓለም በግ የጌታ ምሣሌ ነው። በግዕ ቤዛ ይስሐቅ ሁኖ እንደ ተሠዋ ጌታም ቤዛ ዓለም ሁኖ ተሰውቶልናል።

— ካህኑ መልክ ፃዴት ለአብርሃም ያቀረበው ሕብስትና ወይን /ዘፍ 14-18/

— አምስቱ የቁርባን ዓይነቶች /ዘሌ ከምዕራፍ 17

— ከግብፅ የወጡ እስራኤላውያን የሠውት በግ /ዘፀ. 12፣ 1ኛ ቆሮ 5-7/ እነዚህ ሁሉ የአማናዊው ቁርባን የድህነት መሥዋዕት የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ምሳሌዎች ነበሩ።

የትንቢት ፍጻሜዎች

«ጥበብ ቤትዋን ሠራች ሰባቱንም ምሶሶዎችዋን አቆመች ፍሬዳዋን አረደች፤ የወይን ጠጅዋን ደባለቀች ማዕድዋን አዘጋጀች ባሪያዎችዋን ልካ በከተማይቱ ከፍተኛ ስፍራ ላይ ጠራች አላዋቂ የሆነ ወደዚህ ፈቀቅ ይበል አእምሮ የጐደላቸውን እንዲህ አለች ኑ እንጀራዬን ብሉ የደባለቅሁትንም የወይን ጠጅ ጠጡ አላዋቂነትን ትታችሁ በሕይወት ኑሩ /ምሳሌ 9-1_5 በዚህ ትንቢት ቃል መሠረት ጥበብ የተባለው መድኃኒት ዓለም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ቤት የተባለው ቤተክርስቲያን እንዲሁም የክርስቲያኖች ሰውነት ሲሆን ሰባቱ ምሶሶች የሰባቱ ምስጢራት ቤተክርስቲያን ምሣሌ ናቸው። የታረደው ፍሬዳ ቅዱስ ሥጋው የተደባለቀው ወይን ደግሞ የክቡር ደሙ ምሣሌ ነው።

አዕምሮ የጐደላችሁ ኑ እንጀራዬን ብሉ የደባለኩትን የወይን ጠጅ ጠጡ ማለት ኃጢአተኞች ሁሉ የጽድቅን መንገድን ማስተዋል የተሳናችሁ ኑ ንስሃ እየገባችሁ ከበደል እየተመለሳችሁ ሥጋዬን ብሉ ደሜንም ጠጡ ማለት ነው፤ በእውነት ይህ እንዴት ያለ ግብዣ ነው። ስለዚህ ግብዣ ምን ይባላል! አውነተኛ ወዳጅ ለልጆቹ ፈውስ ያዘጋጀውን የሕይወት ግብዣ። ዮሐ 21-12 ራእይ 3÷20/

ምዕራፍ ሦስት

የምስጢረ ቁርባን መገኛ

እመቤታችን ድንግል ማርያም ናት

«ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ /ሕብስት/ እኔ ነኝ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምስጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው። /ዮሐ. 6-51/

ይህንን ቃል መርምራችሁት ታውቃላችሁ? የሚያስተላልፈውስ ምሥጢራዊ መልዕክት ምን እንደሆነ አስተውላችኋል? እውነት እላችኋለሁ የዘላለም ሕይወት ስለሚገኝበት ስለ ክርስቶስ ሥጋ ይናገራል። ይህ ሥጋ ደግሞ የተገኘው ከድንግል ማርያም ነው።

ከሰማይ የወረደ ሥጋ ላይሆን ቃል /ወልድ/ ስለ መሆኑ እንደማትጠራጠሩ እርግጠኛ ነኝ። የዮሐንስ ወንጌል መጀመሪያ እንዲህ ይጀምራል «መጀመሪያ ቃል ነበረ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ ቃልም ሥጋ ሆነ» ዮሐ. 1-1_14/

«ቃልም ሥጋ ሆነ» ሲል በትክክል የእግዚአብሔር ልጅ (ወልድ እግዚአብሔር) ከሰማያት ወርዶ ከድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነስቶ ሰው ሆኖ መገለጡን ማረጋገጡ ነው።

መልእኩ ገብርኤል ለድንግል ማርያም ባበሠራት ጊዜ እንዲህ አላት «እነሆም ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ፡ እርሱ ታላቅ ነው። የልዑል ልጅም ይባላል» /ሉቃ. 1፡31/

ይህን የመልእኩን ቃል ከመሠረቱ ለመረዳት የብሉያትን ታሪክ የነቢያትን ትንቢት እንድንመለከት እንገደዳለን። ነቢዩ የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ በትንቢቱ ስለ እርሷ እንዲህ አለ ... ስለዚህ ጌታ ራሱ ምልክት ይሰጣችኋል እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ስሙንም አማኤል ብላ ትጠራዋለች።» /ኢሳ. 7÷14/

ይህን የነቢዩን ቃል ልብ በሉት! ለዚህ ነው እኛ ስለ ድንግል ማርያም ባለን አስተምህሮት

የመዳን ምክንያት የመዳን ምልክት/ የምንላት ነቢዩ ጌታ አምላክ ምልክት ይሰጣችኋል ብሎ «እነሆ» የሚለውን አያያዥ ቃል በመጠቀም ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች በማለት እግዚአብሔር ለዳዊት ቤት ለመሢሃው መገለጥና ለሰው ልጆች መዳን ምልክቱ ድንግል መሆኗን በድንግልና መጽነሷ መሆኑን ገልጧል፡፡

በኋላም ጊዜው ሲደርስ ትንቢቱ ሲፈጽም መልአኩ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከው «ወደ እንዴት ድንግል» እንደሆነ ወንጌላዊው ሉቃስ ከነቢዩ ከኢሳይያስ ቃል አገናኝቶ ሲጽፍ «የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበር» /ሉቃስ 1-27/ በማለት ገልጧል፡፡

ይህ መልአክ በፊቷ ያቀረበውን ሰላምታ ታስተውሉታላችሁ? «ደስ ይበልሽ ጸጋ የሞላብሽ ሆይ ጌታ ካንቺ ጋር ነው» |ሉቃ 1፡28/ አላት እንጂ «ጸጋ የምትሞይ» ብሎ ገና ስለሚሰጥ የወደፊት ስጦታ አልነገራትም ሰውና እግዚአብሔር በተለያዩበትና እርቅ ባልተፈጸመበት ጊዜ እርሷ ግን ጸጋን ተሞልታ ከእግዚአብሔር ተመርጣ ለተነገረላት ትንቢት ፍጻሜ «ያመነችና ብፅዕት ነበረች»

ዘመዷ ኤልሳቤጥ ወደርሷ በመጣች ጊዜ እንደሰው ሰውኛው አባባል ባልቴቷ ሴት ማለት የነበረባት ልጇ ሆይ እንዴት ወደኔ መጣሽ? ነበር እርሷ ግን «የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል?» /ሉቃ 1-43/ አለቻት እንጂ ስለ ድንግልም ስትመሰክርና ስታመሰግናት «ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብፅዕት ናት፡፡» (ሉ... 1-35/ ብላለች

መድኃኒተዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ ከእርሷ ስለነሳው ስለ ተዋሃደው ለዓለም መዳን ስለሚሰጠው ቅዱስ ሥጋው ክቡር ደሙ ሲያስተምር «... እውነት እውነት እላችኋለሁ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም፡፡» /ዮሐ. 6፡53/ ብሏል፡፡

ለዚህ ነው ድንግል ማርያም የምሥጢረ ቁርባን መገኛ፤ መገለጫ ናት የምንለው እርሷን ሳይዙ በወላዲተ አምላክነቷ፤ በንጽሕና በድንግልናዋ፤ በክብሯ፤ በማላጅነቷ ሳያምኑ ማቁረብም መቁረብም አይገኝም፡፡ አማናዊውን መሥዋዕት ማግኘት አይቻልም፡፡

ባለቤቱም ክርስቶስ «የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ» በማለት የተናገረው ቃል የሥጋ መገኛ፤ ፍጹም ሰው ሆኖ መገለጡ መሆኑን ያረጋግጥልናል። ይህም የእግዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ የተሰኘ /የሆነ/ ከሰው ወገን ከሆነች በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ከጸናች ከድንግል ማርያም በመወለዱ መሆኑን ጭምር የሚገልጽ ቃል ነው።

በዚህ ምክንያት እመቤታችን የምሥጢረ ቁርባን መገኛ እየተባለች በአበው ተመሰገነች ከአበው ወገን /አባ ሕርያቆስ በቅዳሴው እንዲህ አመሰግናት «ማርያም ሆይ ስለዚህ እንወድሻለን ከፍ ከፍም እናደርግሻለን እውነተኛ የጽድቅ ሙብልንና እውነተኛ የሕይወት መጠጥን ወልደሽልናልና ቅዳሴ ማርያም ቁ. 91

ምስጋናውንም በመቀጠል ከላይ ዮሐንስ 6፥53 ጠቅሼ ማብራሪያ የሰጠሁበትን ነጥብ በምታገኙበት መልኩ ሊቁ አባታችን እንዲህ ይላል «ድንግል ሆይ የሚበላውን ያፈራሽልን የሚጠጣውን ያስገኘሽልን ወዮ ካንቺ የተገኘ ኅብስት በማመን ከርሱ ለሚቀበለ ሕይወትንና ደኅንነትን የሚሰጥ ነው።

ወዮ ከአንቺ የተገኘ ኅብስት በማመን ከርሱ ለማይቀበሉ ሰዎች የማይላመጥ ጽኑ ነው። ይኸውም ኃይል የሚሆን የአድማስ ደንጊያ ነው። ወዮ ከአንቺ የተገኘ ጽዋ በማመን ከእርሱ ለሚጠጡ ሰዎች ጥበብን የሚገልጽ ሕይወትንም የሚሰጥ ነው። ወዮ ከአንቺ የተገኘ ጽዋ በማመን ከእርሱ ለማይጠጡ ሰዎች የሚያስከርና የሚያፍገመግም የሚጥልና ኃጢአትን ስለማስተሠርይ ፋንታ ኃጢአትን የሚጨምር ነው።»

ልጇ ክርስቶስም ከአርሷ ስለነሳው አምነው ለሚቀበሉት ሕይወት ስለሚሰጠው ለዓለም ድህነት ስለሚቆርሰው ከብር ሥጋውና ቅዱስ ደም «ይህ ሰው ሥጋውን ልንበላ ይሰጠን ዘንድ እንዴት ይችላል?» ብለው እርስ በርሳቸው ለተከራከሩ አይሁድ /ዮሐ. 6፥52/ መልስ ሲሰጥ እንዲህ አላቸው «ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው፤ አባቶቻችሁ መና በልተው እንደሞቱ አይደለም ይህን እንጀራ የሚበላ ለዘላለም ይኖራል» ዮሐ. 6፥58/

እንዲሁ ደግሞ በቅዳሴ ካህኑ በመባረክ ሰዓት እንዲህ ይላል «አምናለሁ አምናለሁ እስከ መጨረሻይቱም እስትንፋስ እታመ ናለሁ በሁለት ወገን ድንግል ከምትሆን ከሁላችን እመቤት ከቅድስት ማርያም የነሣው የጌታችንና የአምላካችን የመድኃኒታችንም የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋው ደሙ ይህ እማሬ እንደሆነ ያለመቀላቀልና ያለትድምርት

ያለመለወጥና ያለመለየት ከመለኮቱ ጋር አንድ ያደረገው የጳጳሳዊ ጳጳሳዊ ስምን ባማረ ምስክርነት ምስክር የሆነ ስለ እኛና ስለ ሁላችንም ሕይወት አሳልፎ የሰጠው» ሕዝብም ሁሉ «አሜን» በማለት በዚህ ቃል መታመናቸውን ይመሰክራሉ።

ስለዚህ እኛ ክርስቲያኖች እንዲህ እናምናለን እንዲህም እንታመናለን የበጉን መገኛ የድኅነታችንን ምክንያት በክብሩ ሁሉ እናከብራታለን ያዳኛችንን እናት ጸጋን የተመላሽ ሆይ ደስ ይበልሽ ስንላት እንኖራለን «ትውልድ ሁሉ ብፅዕነት ይሉኛል» |ሎቃ. 1፡48/ እንዳለች በአንድ መልአክ ገብርኤል በአንዲት ባልቴት ኤልሳቤጥ ብቻ ተመስግና አትቀርም። የልጅ ልጆቻችን ሁሉ ያመሰግኗታል።

ቅዱስ ቁርባን ምሥጢር የመባሉ ምክንያት

**«ይህንም ስታነቡ የክርስቶስን ምሥጢር እንዴት እንደ
ማስተውል ልትመለከቱ ትችላላችሁ» /ኤፌ. 3፥4**

የቅዱስ ቁርባን ሥርዓት ምሥጢር መባሉን ለራሳቸው የክህደት አስተምህርቶች (አንድምታ) የሚሰጡት ሰዎች አሉ። ምእመናንን ግራ ለማጋባት ቁርባንን ለምን ምሥጢር ነው ይሏቸዋል? እያሉ ያልተባለ የሚሉ ያለተጻፈ የሚያነቡ ለራሳቸው ሃሳብ ወንጌልን የሚያጣምሙና እውነትን የሚቃወሙ ናቸው።

ቅዱስ ቁርባን ምሥጢር መባሉ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለሰው ልጆች ኃጢአት በዕለተ ዓርብ ከመስቀሉ በፊት በዋዜማው ሐሙስ ማታ ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ጋር በማዕድ ተቀምጦ ሳለ ኅብስቱን እንስቶ ባርኮና ቀድሶ ለደቀመዛሙርቱ «ይህ ሥጋዬ ነው» ብሎ ሰጣቸው ስለዚህ ኅብስቱ ተለውጦ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ወይትም ተለውጦ ደመ ወልደ እግዚአብሔር መሆኑ ታላቅ ምሥጢር ነውና ምሥጢር የሚለውን ስያሜ ያገኘው ለዚህ ነው፤ /ማቴ. 26-261 ማር. 14-22/

ዛሬ ቀሳውስቱ ኅብስቱን በጻሕል ወይትን በጽዋዕ አድርገው የሚያቀርቡት ቁርባን ተለውጦ ኅብስቱ ሥጋ አምላክ ወይትም ደመ አምላክ ለመሆን የሚለወጠው ቄሱ «አእኩተ ባረከ ወቀደሰ» ብሎ በባረከው ጊዜ የካህኑ ሥልጣን፣ ቃለ እግዚአብሔር፤ ግብረ መንፈስ ቅዱስ ኅብስቱን ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር /ሥጋ አምላክ/ ወይትንም ደመ ወልደ እግዚአብሔር/ ደመ አምላክ አድርጎ ይለውጠዋል። ይህም ለአማኞች ብቻ በእምነት ዓይን የሚታይ ለማያምን የተሰወረ ስለሆነ ቅዱስ ቁርባንን ምሥጢር ያስኘዋል።

በተጨማሪ በሚታይ አገልግሎት የማይታይ ጸጋ ስለሚገኝበት ምስጢር ተሰኝቷል ማለት ካህኑ የሚፈተተው አማኙ የሚቀበለው የቀረበው መሥዋዕት ሕብስቱና ወይት የሚታይ ሲሆን ሲለወጥ በመቀበላችን የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ በኛ ሲያድር አይታይምና ነው።

በመጽሐፈ ግብረ ሕማማት ዘሐሙስ ገጽ 192 ላይ /በአሪት አምላካችን «ብዙ ተባዙ

ምድርንም ሙሉአት» ብሎ አንድ ጊዜ በተናገረው ቃል በዓለም የሚገኙ ፍጥረታት ሁሉ ሲዋለዱና ሲራቡ እንደሚኖሩ ሁሉ አሁንም እንደዚሁ «ይህ ሥጋዬ ነው ይህ ደሜ ነው» ብሎ የተናገረው ቃል በታቦት ላይ የሚቀመጠውንና በየቤተ ክርስቲያኑ ዘወትር የሚቀርበውን መሥዋዕት ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ደመ ወልደ እግዚአብሔር ወደ መሆን ይለውጠዋል ሲል ታላቁ የቤተ ክርስቲያን አባት ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ/ይህን ምሥጢር ገልጾ ጽፏል፡፡

በሐዲስ ኪዳን የቅዱስ ቁርባን አፈጻጸም ጊዜ የሚታዩ የሚጨበጡ የሚዳሰሱ ሁለት ነገሮች አሉ፡፡ እነርሱም ኅብስቱና ወይኑ ናቸው፡፡ ኅብስቱ የሚዘጋጀው ከንጹህ ስንዴ ብቻ ነው፡፡ ወይኑ የሚዘጋጀው ከንጹህ የወይን ፍሬ ወይንም ዘቢብ ብቻ ነው፡፡ በስንዴውም ሆነ በወይኑ ላይ ሌላ ምንም ነገር አይጨመርም፡፡ ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን ቀኖና /ሕግ/ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቃል «ንጹሕ ከሆነ ከስንዴ ንጹሕ ከሆነም ከወይን በቀር ሌላ በቤተ ክርስቲያን አይሠው፡፡» /ጴጥ. ረሰጠጅ 3/ ፍትሕ መንፈሳዊ ገጽ 138

እስኪ አንድ ነገር አንባቢያንን ላስታውሳችሁ ምሥጢራችሁን የምትነግሩን ለማን ነው? ለምትወዱት ጓደኞችሁ አይደለምን? እንዲሁ ነው ምሥጢር ለሚወዱት ጓደኛ አንጂ ለማንም እንደማይነግሩት ሁሉ ይህም የኅብስቱና የወይኑ መለወጥ የሚገለጸው ለመንፈስ ቅዱስ ምስጢረኞች ለአማኞች ብቻ የተሰጠ ጸጋ ስለሆነ ምሥጢረ ቁርባን ተሰኝቷል፡፡

ምዕራፍ አራት

ቅዱስ ቁርባን ስለ ፈለጉ ብቻ የሚገቡበት

ሕይወት አይደለም

«ሰው ግን አራሱን ይፈትን እንዲሁም ከእንጀራው ይብላ ከጽዋውም ይጠጣ ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋ ስለማይለይ ለራሱ ፍርድ ይበላልና ይጠጣልምና»

/1ቆሮ. 11+27/

በዚህ ርዕሳችን በሰፊው የምንመለከተው ተያይዞ የተጠቀሰውን የሐዋርያውን መልዕክት ተንተርሰን ሲሆን በዚህ ሥር ከ2 ያላነሱ ነጥቦችን ጨምረን እንመለከታለን፡፡

ማንኛውም አማኝ ስለፈለገ ብቻ ተንደርድሮ የሚገባበት ሕይወት ሳይሆን ቅዱስ ቁርባን አስቀድሞ ወደ ቅዱስ ቁርባን ሕይወት ሲገባ የሚከተለውን ነገር ጠንቅቆ ማወቅና ወድዶና ፈቅዶ ስለ ቅዱስ ቁርባን የሚደርስበትን መከራና ፈተና ለመቀበል መወሰንና መዘጋጀት ይኖርበታል፡፡ ለዚህም ደግሞ ወሳኙ ምክረ ካህን ነው፡፡

ምክረ ካህን

ምክረ ካህን ማለት አማኙ በኃጢአቱ ከተናዘዘ በኋላ ቀኖና መስጠት ማለት ብቻ ሳይሆን ይህ የመጀመሪያ ደረጃ ሆኖ ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል ጥያቄ ላቀረበው ወይም ለተዘጋጀው አማኝ ከካህኑ ጥልቅ ምክርና የተብራራ ምሪት ሊሰጠው ክርስቶስ ለደቀመዛሙርቱ የእርሱ በመሆናቸው የሚገጥማቸውን አስቀድሞ እንዲያስተውሉ አድርጎ እንዳዘጋጃቸው ካህኑም አማኙን ሊያዘጋጀው ይገባል፡፡

ምክረ ካህን ማለት በአጠቃላይ መልኩ አማኙን ከመቁረቡ በፊትና ከመቁረቡ በኋላ ያለውን ሕይወት ሁሉ ያጠቃልላል እንጂ ኃጢአትን መናዘዝና የመስዋዕትን መለወጥ እንዲያምን ማስተማር ብቻ ማለታችን አይደለም፡፡ አብነት እንዲሆን ከዚህ በታች እንደጠቀስነው ሊሆን ይገባል፡፡

አንድ አማኝ ወደ ቅዱስ ቁርባን ከቀረበ በኋላ ስለሚጠብቀውና ስለሚመራው ሕይወት ካህኑ በዝርዝር ይግለጽለት፡፡ ክርስቶስን መከተል ማለት ወደዚህ ሕይወት

መግባት ማለት ባለቤቱ እንደተናገረው መስቀሉን መሸከም ማለት ስለመሆኑ ይግለጽለት፡፡ ምን አልባትም አማኙ በቅዱስ ቁርባን ተወስኖ ሲኖር በዓለሙ ዘንድ የተጠላና የተተቸ ሊሆን ይችላል፡፡ ይህን ነገር ክርስቶስ እንዲህ በማለት ተናግሮታል፡፡ «ስለእኔ በዓለም ውስጥ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ» /ዮሐ. 15:18-23/ ምክንያቱም የዓለምን ሥራ ስለምናረክስበትና ስለ ምንንቅበት አለም ሊጠላን ሊተቸን ምክንያት ሊፈልግብን ይችላል ሁሉም የሚወደው ወገን ወገኑን ነውና

ደቀመዛሙርቱ እርሱን በመከተላቸው ዓለም የአበባ ምንጣፍ አንጥፎ ውዳሴ አዘጋጅቶ እይደለም የተቀበላቸው ለአንገታቸው ሰይፍ ለሰውነታቸው እሳት እንጂ /ማቴ. 24፥ 9/ ስለዚህ አንተም መሰል መከራዎች በደረሰብህ ጊዜ የተቀበልከውን ታውቀዋለህና ስለ እርሱ ራስህን ክደሃልና ስለሥሙና ስለ ቅዱስ ቁርባን በሚደርሰብህ ደስ ሊልህ ይገባል ምርጫህ ሕይወት በመሆኑ ሰይጣን መቸነፉንና ባንተ መቅናቱን እወቅ ስለዚህ ካህኑ ይህንና መሰል ጉዳዮችን ሊያሳውቀው ይገባል እንዲህ እያለ ልጄ በርታ አይዞህ ዓለም ቢጠላህ አትደነቅ ደግሞም የዝሃ ሃሳብህ ዕር ይሆንብሃል ይህንን አይነቱን ፈተና በዚህ በዚህ መልክ ተቋቁመው ይህ ቢገጥምህ እንዲህ ተወጣ የሰዎች ባንተ ላይ መለወጥ አይደነቅህ ምክንያቱም ሰይጣን አንተን ለመፈተን ሊጠቀምባቸው ይችላል የሰይጣንን የውጊያ ባህርያት እወቅ ሊለው ይገባል፡፡

በሌላ መንገድ ሰይጣን እራስህን በማይገባ ክስ እንድትክስና በጀመርከው ሕይወት እንዳትገፋበት በአሉባልታዎች ሊያውከህ ይችላል፡፡ አንተ ግን ስለተቀበልከው በቂ ዝግጅትና እውቀት ካለህ መልስ ትሰጥበታለህ፡፡ «በእናንተ ስላለ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቋችሁ መልስ ለመስጠት የተዘጋጃችሁ ሁኑ >> /1ጴጥ 3_15/ ይሔውም «አንተ ቆርበህ እንዲህ ትሆናለህ» «ይህ ሰው ከቆረበ ጀምሮ አቅብዘበዘው» «መቁረብ በማይገባት ጊዜ ቆርባ አደብ አጣች» የመሳሰሉትን ይህ አይነት አሉባልታ ሌሎችን በአንተ ላይ አነሳሰቶ የመክሰስ የዲያቢሎስ ውጊያ ነገ ደግሞ ራስህን በራስህ ላይ አነሳሰቶ ለመክሰስ የሚደረግ ቅድመ ዝግጅት መሆኑን ልብ በልና ለአሉባልታ ሳትገዛና እነርሱ ባሉህ /ባሙህ/ ነገር ሳትገኝ ተገቢውን መልስ በትህትና መስጠት ይገባል፡፡

ይኸውም እኔ የተቀበልኩት ሰላም ነጂውን ሳይሆን፤ አደብ የሚያሳጣውን፤ ሳይሆን የሚያቅበዘብዘውን ሳይሆን፤ የሰላሙን አምላክና ሕይወትን የሚቀድሰውን ጌታ ነው

/ኢሳ. 9፥6/ በማለት ደግሞ።

አንተ ወገኔ የምትናገረውንና እንዲህ የምትተቸውን ታውቃለህ ሰላም ነሺ አቅባብሻለሁ፤ የምትለውን ሥጋውን በመቁረስ ደሙን በማፍሰስ ለዓለም ሰላም የሰጠውን ኢየሱስ ክርስቶስን ነው እኮ! ልክ እንደ አይሁድ ሕዝቡን ሰላም ነሳ ብለው ለቄሳር እንደከሰሱት በማለት ምስጢሩ ያልገባውን ወገንህን ማስተማርና ሰይጣንን ማሳፈር ይገባህል።

ሰው ግን ራሱን ይፈትን

ሐዋርያው ይህን ኃይል ቃል የተናገረበትን ቁም ነገር ስንመረምር ፈታኝና ኋለኛ ሕይወታችንን አጢነን የምናስተካክልበት በሁለት ክፍል የምንመለከተው ጉዳይ እንዳለ ያመለክተናል እነርሱም፤

ሀ. ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል እስከተነሣሣንበት ጊዜ ድረስ ያለውን ሕይወታችንን እንዴት እንዳሳለፍን

ለ. ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል ያደረግነው ዝግጅት ምን እንደ ሚመስልና ስለተቀበልነው ምስጢር ያለንን እውቀት እንድንመረምር የሚያደርገን ነጥብና ስለ ሕይወታችን ትኩረት እንድንሰጥ የሚያደርግ ኃይል ቃል ነው።

ሀ የመጀመሪያውን ነጥብ ስንመለከት ወደ እግዚአብሔር እስከተጠራንበት ለቅዱስ ቁርባን ዝግጅት እስኪጀምርንበት ጊዜ ድረስ ሕይወታችንን እንዴት እንዳሳለፍነው ልንመረምር ይገባል የሐዋርያውም ቃል «በሃይማኖት ብትኖሩ እራሳችሁን መርምሩ» 2ቆሮ. 13፥5/ ነው የሚለው ምክንያቱም ቀድሞ የተበላሸ፣ ያልተስተካከለ፣ እግዚአብሔር የማይፈቅደውና ያዘነበት ሕይወት ሊኖረን ይችላል።

ስለዚህ በዚህ ደረጃ የምናደርገው አትኩሮት ይህ ሕይወት እግዚአብሔር እንደሚወደው፣ እንደሚፈቅደው ሆኖ ሊስተካከል እንደሚችል ትምህርት የምንወስድበትና በወሰድነው ትምህርት ራሳችንን ልናስተካክልበት ነው።

በሌላ መልኩ ሕይወታችንን በማስተካከልና ንስሐ በመግባት የተውናቸው የራቅናቸው ክፉ ሥራዎች ምን ያህል ከሕይወታችን እንደራቁና በፊታችን እንደተጠሉ በፊተና መልክ ወደ ፊት በሚቀርብልንና በሚያጋጥሙን ጊዜ ምን ያህል የመቋቋሙ ብቃት እንዳለንና የዚህ

ብቃት ምስጢሩ ዓለምን ያሸነፈውንና ሁሉን ሊያስችለን የሚችለውን አምላክ ምን ያሕል በፍጹም እምነት እንደተከተልነው ልናረጋግጥ ይገባል ምክንያቱም ያለ እርሱ አንዳች ማድረግ እንዳይቻለን ተጽፏልና። «ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም» /ዮሐ.15፥5

ለ. ሁለተኛው ደረጃ ቁርባን ለመቀበል ያደረግነውን ዝግጅት የምንፈተንበት ክፍል ነው ምክንያቱም ያደረግነው ዝግጅት ቅዱስ ቁርባንን ለምንቀበልበት በሰዓት ለተወሰነ ጊዜ ከኛ ጋር የሚቆይ ብቻ ሳይሆን በቅዱስ ቁርባን ለተቀደሰውና ለተወሰነው ሕይወታችን ዋስትናነት ያለውን እስከ ሕይወታችን ፍፃሜ ድረስ ልንጸናበት የሚገባ ነው ክርስቶስ ከዓለም መርጦ እርሱን እንዲከተሉት ያደረጋቸውን ደቀ መዛሙርቱን እርሱን በመቀበላቸው ወደ ፊት በዓለሙ ውስጥ ከሚደርስባቸው መከራ የተነሳ መንገድ ላይ እንዳይቀሩ ሲያስጠነቅቃቸው «እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።» /ማቴ. 24፥13/ ብሏቸዋል።

ብዙ ሰዎች ለጊዜው በግብዛዊነት ተነሣስተው ይህንን ኃጢአት ደግሜ አላደርገውም ስላሉ ብቻ በቂ ዝግጅት አድርገው ይወስዱታል ወይም በዚያን ወቅት ኃይል የሆናቸው ከራሳቸው ጉልበት ከመነጨ ብርታት የወሰኑት ውሳኔ ዘላቂ ይመስላቸውና ወደ ቅዱስ ቁርባን የሚያደርጉትን ግስጋሴ «ይበል በለው» ያደርጉታል ነገር ግን ወደ ጠባብ ደጅ ከተገባ በኋላና ለጊዜው የታገሰው ጦር መልኩን ቀይሮ ሲመጣ በቀላሉ መዛልና አልፎም ውድቀት ይከተላል ይህ ሁሉ ሊመጣ የሚችለው ቃሉን ስለማናስተውል ነው ቃሉን ደግሞ የማናስተውለው ቃሉን ስለማንሰማ ሊሆን ይችላል ጌታችንም ለአይሁድ «ንግግሬን የማታስተውሉ ስለ ምንድን ነው ቃሌን ልትሰሙ ስለማትችሉ ነው» /ዮሐ. 8፥43/ ብሏቸዋል።

ምዕራፍ አምስት

ቅዱስ ቁርባን ለማን

«ኢየሱስም መልሶ ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች መድኃኒት አያስፈልጋቸውም
ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም አላቸው» /ሉቃ 5፥31/

ይህን ቃል መድኃኒተ ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ከኃጢአተኞች ጋር በማዕድ
በመቀመጡ ፈሪሳውያን ለምን ከኃጢአተኞች ጋር ይበላል /በማዕድ ይቀመጣል ብለው
በማንጐራጐራቸው የተነሳ ነው፡፡

ለነዚያ ኃጢአተኞች የሚያስፈልጋቸው መድኃኒተ ሥጋ ወነፍስ እርሱ እንደሆነ መለሰላቸው
እንጂ የመጣው ለጻድቃንና ለንጹህን እንደሆነ አይደለም የተናገረው ፡፡

ቅዱስ ቁርባን ለማን የሚለው ጥያቄ በእያንዳንዱ አማኝ ሕይወት የራሱ የሆነ አንድምታ
/ትርጉም/ የሚሰጠው ሲሆን የአብዛኛው አመለካከት አማኙን ከቅዱስ ቁርባን የሚያርቅና
የወንጌሉ ቃል ተቃራኒ ሆኖ እናገኘዋለን። ይሁንና በዚህ ምዕራፍ ቅዱስ ቁርባን
የሚገባቸው እነማን እንደሆኑ በዝርዝር ለማቅረብ እንሞክራለን፡፡

ቅዱስ ቁርባን የሚገባቸው፤

ሀ. የመሥዋዕቱን መለወጥ ለሚያምኑ ሕብስቱ ተለውጦ ሥጋው ወይኑ ተለውጦ ደሙ
መሆኑን ከልብ ያለ ጥርጥር እምነው ለሚኖሩ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ
መዛሙርቱ የነገራቸውን ቃል በእምነት ተቀብለው ለሚከተሉ፡፡

«ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቆርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠና እንካችሁ ብሎ
ይህ ሥጋዬ ነው አለ፡፡ ጽዋንም አንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ ሁላችሁ
ከእርሱ ጠጡ...ደሜ ይህ ነው» /ማቴ. 26፥26/

ለ. ይህ ቅዱስ ቁርባን ለኃጢአት እድፍ መንጂሒ ለኃጢአት ቁስል ፈውስ የተሰጠ መሆኑን
ላመኑ ባጠቃላይ ኃጢአትን የሚያስተሰርይ መሆኑንና የዕለት የዕለት የኃጢአት በሽታ
መድኃኒትነቱን ለተቀበሉ በተለይ የሚዘጋጀው ለፃድቃን ሳይሆን ለኃጥአን መሆኑን ከልብ
ላመኑ ለተቀበሉ «በእውነት አምነው ከእርሱ ለሚቀበሉ ሕይወትና መድኃኒት የኃጢአት

ማስተሰረያም ሊሆን የሚሰጥ የጌታችንና የአምላካችን የኢየሱስ ክርስቶስ ክቡር ደም ይህ «እማሬ ነው» /ቅዱስ ሐዋርያት/ «አንዲህም አለ ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው» (ማቴ.26+27

ሐ. የዘላለም ሕይወትን የሚያስገኝ መሆኑን አምነው የዘላለም ሕይወት ያስጠኛል ብለው ለሚቀርቡ፤ «ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው እኔም በመጨረሻ ቀን አስነሳዋለሁ»::/ ዮሐ. 6፥53/

መ በሚቀበሉት ቅዱስ ቁርባን ክርስቶስ ከእርሱ ጋር እነርሱ ከክርስቶስ ጋር አንድ ሆነው እንደሚኖሩ ሥጋው ከሥጋቸው ደሙ ከደማቸው ተዋህዶ አምላካቸው ከእነርሱ ጋር በጸጋ ተዋህዷቸው እንደሚኖር ለሚያምኑ፡፡

«ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ ዮሐ 6/56 በተጨማሪ በቀደመ ኃጢአታቸው ለተፀፀቱ ለተናዘዙ ለተመለሱ ከሚመጣው ኃጢአት ለሚጠበቁ ነው፡፡

«ዮሐንስም አልፎ ከተሰጠ በኋላ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን መንግስት ወንጌል እየሰበከና ዘመኑ ተፈጸመ የእግዚአብሔርም መንግሥት ቀርባለች ንስሐ ግቡ በወንጌልም እመኑ እያለ ወደ ገሊላ መጣ፡፡» /ማር. 1፥14/

ይህን ሁሉ እውነትና የወንጌሉን ቃል በተረትና በአጉል ባሕል እየሸፈኑ የራሳቸውን አስተሳሰብ ያስተጋቡ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ይህንን ጸጋ የተጋፉ ናቸው እንግዲህ ቅዱስ ቁርባን ለማን ለሚለው ከላይ የቀረበው ማብራሪያ የማያንስ ቢሆንም በምዕመናን ውስጥ ለሚነሱ ልዩ ልዩ ጥያቄዎች ከዚህ በታች በርዕስ በርዕስ ማብራሪያ እናቀርብበታለን፡፡

ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል የተወሰነ እድሜ አለን?

ብዙ ጊዜ ህፃናት እስከ ሰባት ዓመት ሲያቆርቡ ኖረው ከዚህ እድሜ ሲገፉ ወንዱን «ለአቅመ አዳም» ደርሰህል መቁረብ አይገባህም ሴቷን «ለአቅመ ሔዋን» ደርሰሻል መቁረብ

አይገባሽም የሚለውን አባባል በአንዳንዶች ዘንድ ከአባባል አለፎ እንደ ቀኖና /ህግ/ ተወስዷል። ወጣቶች በእድሜያቸው /በወጣትነታቸው/ ምክንያት ብቻ ወደ ቁርባን መቅረብ እንደሌለባቸው ሲነገርባቸው እንሰማለን።

ራሳቸው ወጣቶች በዚህ ሰው ሰራሽ ትምህርትና ተራ አባባል ታምነው «ለአቅመ አዳም» «ለአቅመ ሔዋን» ደርሻለሁ ወደ ቁርባን መቅረብ አይገባኝም ሲሉ ይደመጣሉ።

የሚገርመው ወጣትነትን በራሱ ብቻ እንደ ኃጢአተኝነት ወይም ለቅዱስ ቁርባን ብቃት የሌለው ሕይወት አድርጎ መውሰድ በራሱ ትልቅ ስህተት ነው። እንዲህ አይነቱን አባባል የሚቀበሉና እንዲህ አይነት አስተሳሰብ ያላቸው ሰዎች ወጣቶች ወደ ሥጋ ወደሙ መመለስ የሚገባቸው በስተርጅና /አይን ሲፋዝ ጉልበት ሲደነዝዝ/ እንደሆነ ይስማማሉ። ይህንም አስተሳሰብና አባባላቸውን ለማጠናከር የሚጠቀሙበት ቢሂል አለ እርሱም «ጣጣውን ሲጨርስ /ስትጨርስ የሚሉት ነው።

እዚህ ላይ ለአንባቢያን ላስገነዝብ የምወደው እነዚህ ሰዎች በራሱ ኃጢአት «ጣጣ» መሆኑን መመስከራቸውን ወይም መንፈስ ቅዱስ እንዳስመስከራቸው ልብ እንድትሉት ነው።

ታዲያ በዚህ አባባል ሰው ኃጢአትን ሲሠራ እንዲኖር ወይም ኃጢአት ለመሥራት ተስማሚው እድሜ ይህን ወጣትነት አድርጎ እንደ መመደብ የሚቆጠር አባባል ነው።

ለሁሉም መልሱን የሚሰጠው የወንጌሉ ቃልና የቤተ ክርስቲያኒቱ ህግና ሥርዓት ስለሆነ ከዚህ በታች በአጭሩ እንመልከት።

ታላቁ ሰው ንጉሱና ነብዩ ሰሎሞን «በጉብዝናህ ወራት ፈጣሪህን አስብ» /መክ. 12-1/ በማለት ሰው በጉብዝናው እድሜ ራሱን ለአምላኩ እንዲያቀርብ በቅዱስ ቃሉ ይጣራል ቤተ ክርስቲያኒቱም ብትሆን መሥዋዕቱ የሚለወጥበት በታላቁ ጸሎት /በጸሎተ ቅዳሴው ለተዘጋጀውና ለቀረበው የሕይወት ማዕድ ምዕምናኗን ስታዘጋጅ ካህኑ የሚለው «በወጣትነት እድሜ ያላችሁ አትቅረቡ» ሳይሆን «ንጹህ ያልሆነ ግን አይቅረብ» ነው እንግዲህ ባጠቃላይ ከነቢያት ወገን ወጣቶች አሉ እግዚአብሔር እነ ሶምሶንን እነ ጌድዩንን ለሚፈልገው አምላካዊ ዓላማው የጠራቸው በጉብዝና እድሜያቸው ነው።

ጌታ የቁርባንን ሥርዓት ሲሠራ ከነበሩት ከአስራ ሁለቱ ደቂ መዛሙርት ወጣቶች ነበሩበት በየትኛውም እድሜ ለሚገኙ ክርስቲያኖች ኃጢአት የሚሰሩበት እድሜ ስላልተመደበላቸው ወደ ቅዱስ ቁርባን ለመቅረብና ላለመቅረብ የተመደበም እድሜ የለም ወደ ሕይወት እንጀራ ወደ ሥጋ ወደሙ ለመቅረብ መስፈርቱም እድሜ ሆኖ መወሰድ የለበትም።

ቅዱስ ቁርባን መቀበል የማይገባቸው እነማን ናቸው?

ይህን ርዕስ ሥጋ ወደሙ ለማን? የሚለው ርዕስ በከፊሉ የሚዳስሰው ቢሆንም በራሱ ቁም ነገር የሚያስጨብጥ ሆኖ ስላገኘሁት በአጭሩ ከዚህ በታች ማብራሪያ አቅርቤበታለሁ።

በመሠረቱ ቅዱስ ቁርባን ለሰው ልጆች መዳን የተሰጠ ጸጋ ቢሆንም ወደዚህ የሕይወት እንጀራ መቅረብ የማይገባቸው አሉ፡ ክርስቶስን በወቅቱ ማን እንደሆነ ያላወቁና የተቃወሙ እንዳሉ ሁሉ የቅዱስ ቁርባን ምስጢር የልገባቸውና ለቅዱስ ቁርባን ተቀራኒ ሕይወት ያላቸው ናቸው እነዚህም፤

ሀ. በልዩ ልዩ የክህደት ጐራ የተሰማሩና ወንጌል ያልደረሳቸው በክርስቶስ የማያምኑ አምነውም ያልተጠመቁ። «ኢየሱስም መለሰ እንዲህ ሲል እውነት እውነት እልሃለሁ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግስት ሊገባ አይችልም።» /ዮሐ. 3፥5/

ለ ሕብስቱ ተለውጦ ሥጋ አምላክ ወይኑ ተለውጦ ደመ አምላክ መሆኑን ያላመኑ አምነው የሚጠራጠሩ። «ኢየሱስም ስለ አየኸኝ አምነሃል ሳያዩ የሚያምኑ ብፁአን ናቸው» አለው። /ዮሐ. 20፥29/

ሐ. ቅዱስ ቁርባን ኃጢአትን የሚያስተስርይ መሆኑን ያልተረዱና በተለይ ቅዱስ ቁርባን የሚዘጋጀው ለጸድቃን ሳይሆን ለኃጥአን እንደሆነ ያልገባቸው። «የሰውን ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአልና አለው» /ሉቃ. 19፥10/

መ. በቅዱስ ቁርባን የዘላለም ሕይወት የሚገኝ መሆኑን ተምረው ያላወቁ አውቀውም ለዚህ ጸጋ መንፈሳዊ ፍላጎት ጉጉት ለሌላቸው

«ኢየሱስም እንዲህ አላቸው የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምንም ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም።» /ዮሐ. 6:35/

«በእውነት አምነው ከርሱ ለሚቀበሉ ሕይወትና መድኃኒት የኃጢአት ማስተሰርያም ሊሆን የሚሰጥ የጌታችንና የአምላካችን የኢየሱስ ክርስቶስ ክቡር ደም ይህ «እማሬ» ነው።
/ቅዱስ ሐዋርያት/

ሠ. ከኃጢአታቸው ያልተመለሱ ያልተጸጸቱ ያልተናዘዙ በማን አለብኝነት ለመቀበል የሚፈለጉ በሰሩት ኃጢአት ንስህ ያልገቡ

«አሁንስ ይላል እግዚአብሔር በፍጹም ልባችሁ በጾምም በልቅሶና በዋይታ ወደ እኔ ተመለሱ» /ት.ኢዩ. 2፥12/ «ኃጢአታችሁ ይደመስስ ዘንድ ንስህ ግቡ ተመለሱም» ሐዋ. 3+20/

ፈ. ቆራቢ ለመባል ለታይታ ለከንቱ ውዳሴ ሰው ይኖኝ ብለው ለመቁረብ የሚፈልጉ ግብዞች

<< ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታችሁ እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ ያለዚያ በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም ማቴ .6/1/

ሰ. የቅዱስ ቁርባን ጸጋና ምስጢር ሳይገባቸው ባልንጀሮቻቸውን አይተው እንመሳሰል ብለው ለመቀበል የሚፈልጉ

ሸ የመናፍቃን ትምህርት የበረዛቸው የሐዲስ ኪዳን መሥዋዕት ቅዱስ ቁርባን አማናዊ (እውነተኛ/ አይደለም መታሰቢያ ነው እንጂ የሚሉ

ቀ. መስለው ገብተው የክርስትናን ኃይማኖት የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን እናፈርሳለን ብለው ቅዱስ ቁርባንን እንይ ምስጢሩንም እናውጣ ብለው ለመቀበል የሚፈልጉ።

«ከውሾች ተጠበቁ ከክፉዎች ሠራተኞች ተጠበቁ ከሐሰተኞችም መገረዝ ተጠበቁ»
/ፊልጵ 3:2

በ ያለ እምነት በድፍረት ያለ ንስህ በኃጢአት መሥዋዕቱን በመናቅ እንደ ምድራ ዊ ማዕድ
በመቁጠር ለሚደፍሩ እግዚአብሔርን መፍራት በሕይወታቸው ለሌለ

«የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው» (ምሳ.1:7/

እንግዲህ በነዚህ በተዘረዘሩና በሌሎች ምክንያት ቅዱስ ቁርባንን ሳይገባቸው በድፍረት
የሚቀበሉ ቢኖሩ ስለ በረከት ፈንታ መርገምን ስለ ሥርየት ኃጢአት ፈንታ ገሀነመ እሳትን
ከክርስቶስ ዘንድ ይቀበላሉ፡፡

ባልና ሚስት ተነጣጥለው ቢቆርቡስ?

«ሂጂና ባልሽን ጠርተሽ ወደዚህ ነይ» /ዮሐ. 4-16/

ይህንን የጌታችንን ቃል አስተውላችሁት ታውቃላችሁ? ውሃ ለመቅዳት የመጣችው
ሳምራዊቷ ሴት «ጌታ ሆይ እንዳልጠማ ውኃም ልቀዳ ወደዚህ እንዳልመጣ ይህን ውሃ
ስጠኝ» ባለችው ጊዜ «ሂጂና ባልሽን ጠርተሽ ነይ» ብሎ መለሰላት፡፡ በዚህ ቃል
መሠረትነት ነው ቤተ ክርስቲያን ባልና ሚስት ተነጣጥለው መቁረብ የለባቸውም
የምትለው፡፡

ለዚህ ጥያቄ በቂ መልስ ለማግኘት ለአንባቢያን ተጨባጭ ማስረጃ ለማቅረብ በጋብቻ
ዙሪያ የእግዚአብሔር ቃል ምንድን እንደሚል መመልከት አስፈላጊ ሆኖ አግንኛለሁ፡፡

« ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው አለም ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን
ይተዋል ከሚስቱም ጋር ይተባበራል ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ የሚለውን ቃል
አላነበባችሁምን ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም እግዚአብሔር
ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው» /ማቴ. 19:4-6/

በዚህ አምላካዊ ቃል መሰረት ባልና ሚስት አንድ ሥጋ ናቸው፡፡ ጋብቻ ከልዑል
እግዚአብሔር ዘንድ ለሰው ልጆች ከተሰጡ ታላላቅ ስጦታዎችና በረከቶች አንዱና
የመጀመሪያው ነው፡፡ ገና መጀመሪያ እግዚአብሔር አምላክ ከምድር አፈር አዳምን አበጅቶ

በአፍንጫው የሕይወትን እስትንፋስ እፍ ብሎ ህያው ካደረገው በኋላ ስለ አዳም አስቦ ያለው እንዲህ ነበር

«አዳም /ሰው/ ብቻውን ይኖር ዘንድ መልካም አይደለም የምትረዳውን እንፍጠርለት» /ዘፍ. 2፥18/ በዚህ መሰረት ከአዳም አጥንት ነስቶ ሔዋንን ፈጠረለት አዳምም ከአካሉ የተፈጠረችውን ሴት ተመልክቶ እንዲህ አለ

«ይህች አጥንት ከአጥንቴ ይህች ሥጋ ከሥጋዬ ናት እርስዋ ከወንድ ተገኝታለችና ሴት ትባላል» /ዘፍ. 2፥23-25/ ደግሞም ጋብቻ በረከት ሆኖ ለሰው ልጆች እንደተሰጠ እንዲህ ተፅፏል «እግዚአብሔር እምላክ ሰውን በመልኩ ፈጠረ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው:: ከዚያም እንዲህ ብሎ ባረካቸው

«ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሉአት ግዙአትም የባሕርን ዓሶችና የሰማይን ወፎች በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ግዙአቸው»/ዘፍ. 1፥26-31/

መድኃኒተዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም ተወልዶ በዚህች ዓለም ወንጌለ መንግስቱን በሚሰብክበት ጊዜ ጋብቻ እጅግ የተቀደሰ ባልና ሚስትም አንድ ሥጋ መሆናቸውን አስተምራል እንዲህ ብሎ፤

«እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው» ማቴ.19:6

አምላካዊ ቃሉ እንዲህ እያለ አንድ ሥጋ በሆኑ ባልና ሚስት መካከል ተነጣጠሎ መቁረብ ለምን ታስቦ? ለመቁረብ እንቢ በሚለው ሰው ውስጥ ያለው ምክንያት ምንድን ነው? የሚሉትንና የመሳሰሉትን ጥያቄዎች እንድናነሳ ያደርገናል በቅድሚያ አልቆርብም ባዩ ሰው በኃጢአት የመኖር አቅድ እንዳለውና የሚያስጠይቀውም መሆኑ ግልጽ ሲሆን በቃሉ መሠረት ግን ተነጣጥሎ መቁረብ ተገቢ አይደለም የቤተ ክርስቲያን ህግና ሥርዓትም አይፈቅደውም ምክንያቱም አንዱ ሲቆርብ ሌላው ሲቀር አንድ ሥጋ ተለያየ ማለት ነው:: ሌላው በቅዱስ ቁርባን የአንዱ ሕይወት የተቀደሰ ከቅዱስ ቁርባን የራቀው የአንዱ ሕይወት ያልተቀደሰ በመሆኑ በግንኙነት ጊዜ የተቀደሰው ሕይወት ይረክሳል ቅዱስ ጳውሎስ ስለዚህ እንዲህ አለ፤ «ሥጋችሁ የክርስቶስ ብልቶች እንደሆነ አታውቁምን ሁለቱ አንድ ሥጋ ይሁናሉ ተብሎአልና » /1ቆሮ 6:15-16/

ይሁንና ሁለቱም በመስማማት በመምህረ ንስሐቸው ምክር በመመራት አንዴ ከቆረቡ በኋላ ቆራቢ ከሆኑ በኋላ/ ግን በተለያዩ ምክንያት ለምሳሌ በሥራ ጉዳይ በመራራቅ፣ ሴቷ/ሚስቷ/ሥርዓተ አንስትላይ በመሆን/በወር አበባዋ ጊዜ/፣ ወልዳ በምትታረስበት ጊዜ ወንዱ አንዱ/ መቁረብ ቢፈልግ ቢቆርብ እንደመለያየት የሚቆጠር አይደለም ምክንያቱም ሁለቱም ቆራቢዎች ናቸው ይህ የመነጣጠል ጉዳይ ሳይሆን በቀን ልዩነት የመቀበል ሁኔታ ነው ነገር ግን በተቀበሉ ቀን አብሮ መተኛት የተከለከለ ሲሆን ከዚያም በኋላ በልዩ ምክንያት ሳይቀበል የቀረው ሁኔታዎች ሲስተካከሉ ተዘጋጅቶ በመቀበል ሊቀጥሉ ይችላሉ በተረፈ እንዲህ አይነት ምክንያቶች ካላጋጠሙ በስተቀር የመጀመሪያ ቀን በአንድነት በአንድ ቀን እንደተቀበሉ ሁል ጊዜ በአንድ ቀን መቀበላቸው ለፈተና ከመጋለጥ ይጠብቃቸዋል። /ቆሮ. 7_5/

ያላጋባ ወጣት መቁረብ ይችላል?

ለዚህ ርዕስ በቂ ማብራሪያ ለአንባቢያን ከማቅረቤ በፊት አንድ ነጥብ አስቀድሜ ልገልጽ እወዳለሁ። ይኼውም ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል በራሱ ያገባ ወይም ያላገባ ብሎ እንደ መስፈርት መውሰድ ትልቅ ስህተት መሆኑን። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሞተ ለሁሉ ነው ስለዚህ አምነው በተጠመቁና ለቅዱስ ቁርባን በተዘጋጁ መካከል «የማግባትና ያለማግባት»፣ «የዘርና የቀለም»፣ «የጾታና የዕድሜ»፣ ልዩነትን እንደመመዘኛ የሚወስድ ካለ ትልቅ ስህተት ውስጥ ገብቷል።

«በአይሁዳዊና በግሪካዊ ሰው መካከል ልዩነት የለምና አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና» /ሮሜ. 10፥12/ በማለት ቅዱስ ጳውሎስ ለሮማውያን ክርስቲያኖች የጻፈላቸው ይህን ያረጋግጣልናል።

በተረፈ የዚህ ርዕሳችን መሠረታዊ ነጥብ ግን ይህ ነው ማንኛውም ኦርቶዶክሳዊት ሴት ከልጅነቷ አንስቶ እስከታገባ ድረስ ካገባችም በኋላ ከሕግ ባሏ ጋር በአንድነት እስከ እለተ ሞቷ ድረስ ስትቀበል መኖር ይገባታል እንደዚሁ ወንዱ ከልጅነት አንስቶ የህግ ሚስቱን እስካገባበት ቀን ድረስ ካገባም በኋላ ከህግ ሚስቱ ጋር እስከ እለተ ሞቱ ድረስ ቅዱስ ቁርባን በመቀበል ሊኖር ይገባዋል።

ቆራቢ የሆነ ሰው የተዳር ዳደኛውን በሞት ቢያጣ ደግሞ ሌላ ማግባት ይችላል?

በሥጋ ወደሙ /በቅዱስ ቁርባን/ ተወስነው ከሚኖሩ ባልና ሚስት መካከል አንዱ በሞት ከዚህ ዓለም በሞት ቢለይ ቀሪው ሊያገባ አይችልምና የሚል አባባል የተለመደ ሲሆን ከዚህ የተነሳ በአማኙ መካከል ብዙ ጥያቄ ያስነሳል፡፡
በቅድሚያ በዚህ ውስጥ ሊገለጥ የሚገባው ስለሚች ድህነት ሲሆን ሚቹ ከህግ የትዳር ዳደኛው ጋር ጸንቶ የክርስቶስን ሥጋን ደም ሲበላና ሲጠጣ /በቅዱስ ቁርባን ተወስኖ/ በመኖር ለድህነቱ ዋስትና ይዟልና የዘላለም ሕይወት ባለቤት ነው «ሥገዬን የሚበላ ደሜን የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው እኔም በመጨረሻ ቀን አስነሳዋለሁ» / ዩሐ 6:53/
ጌታችን ይህን የጠቀስነውን ቃል የተናገረውም ይህንኑ ለሚረጋገጥ ነው በክርስቶስ ወንጌል ለሚያምንና የተናገረውን እንደማያስቀር ተስፋ ለሚያደርግ ይህንን እውነት ሊቃወምና በዚህ ቃል ሊጠራጠር አይገባውም «የዘላለም ሕይወት አለው» የሚለው ቃል የእራሱ ሁሉን ማደረግ የሚችለው የክርስቶስ ቃልና ቃሉም የሚፈጸምና ነብዩ ኢሳይያስ እንደተናገረው ሥራ ሳይሰራ የማይመለስ ቃል ነው፡፡ /ኢሳ. 55+11/

ይሁንና የትዳር ዳደኛው የሞተበትን ሰው ከሚች የትዳር ዳደኛው ጋር ሲቆርብ በመኖሩ ብቻ ሊያገባ አይችልም ብሎ መወሰን አይቻልም በቤተ ክርስቲያንም እንደ ህግ ወይም እንደ ሥርዓት በዚህ ጉዳይ የሚከለክል ትምህርት የለም፡፡ የትዳር ዳደኛው የሞተበት ቆራቢ ምዕመን ከሆነ በፈቃድ «ወንዱ ከሴት አርቆ ንጽህናውን ጠብቆ»፤ «ሴቷ ከወንድ እርቃ ንጽህናዋን ጠብቃ ፤ ለመኖር እንጂ ለማግባት ባይፈልጉ ፈቃዳቸው አይከለክልም መልካምም አድርገዋል ቅዱስ ጳውሎስ «ነገር ግን ያለ አሳብ ልትኖሩ እወዳለሁ ያላገባው ጌታን እንዴት ደስ እንዲያሰኘው የጌታን ነገር ያስባል» በማለት ለቆሮንቶስ ምዕመን ጽፎላቸዋል 1ቆሮ. 7+32/

በሌላ መልኩ ግን ቀሪው ማግባት ቢፈልግ አይከለክልም ወንዱ ቆራቢዋን ፈልጎ ወይም በድንግልና የኖረችውን በንጽህና የምትመላለሰውን አጭቶ ወደ ቆራቢነት ሕይወት አድርሶ ሊያገባ ይችላል ሴቷም እንዲሁ ልታገባ ትችላለች በዚህ ዙሪያ ሐዋርያው ጳውሎስ

የተብራራ መልዕክት ጽፎልናል እንዲህ በማለት «ሴት ባልዋ በሕይወት ሳለ የታሰረች ናት ባልዋ ቢሞት ግን በጌታ ይሁን እንጂ የወደደችውን ልታገባ ነጻነት አላት። እንደ ምክሬ ግን እንዳለች ብትኖር ደስተኛ ናት እኔም ደግሞ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ያለ ይመስለኛል።» /1ቆሮ. 7:39-40/ /ይህ ቃል ለወንዱም እንዲሁ ነው

ህፃናትን ማቁረብ

«ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታዎች ናቸው» /መዝ. 126-3/

ቤተ ክርስቲያን ህፃናትን ካጠመቀች በኋላ እንደሌሎች ወደ ቤታቸው እንዲሔዱ አታደርግም ወዲያውኑ የክርስቶስን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ታቀብላቸዋለች ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ከእግዚአብሔር ዘንድ እነዚህን ታላቅ ስጦታዎች /ልጆች/ የተቀበሉ ወላጆች እየተከታተሉ በማቁረብ ያሳድጓቸዋል ከፍ ሲሉም እያስተማሩም እንዲቀበሉ ያደርጓቸዋል፡

:

ሕፃናትን በማጥመቅና በማቁረብ ዙሪያ ጌታችን «ያመነ የተጠመቀ ይድናል» በማለት የተናገረውን በመንተራስ ኘሮቴስታንቶች ከማጥመቅ ይልቅ እምነት ይቀድማል በማለት ሕፃናትን “ማጥመቃችን ስህተት እንደሆነ ይናገራሉ በማቁረባችንም አንዳንዶች ይህንን ይጠቅሳሉ ብዙዎችም መሰረታዊ ጥያቄ የሚያደርጉት ጥምቀት ቁርባን ያለ እምነትና እውቀት እንዴት ይከናወናል? ህፃኑ እምነትም ሆነ እውቀት ሊኖረው አይችልም የሚል ነው።

እኛ ግን የምናስበው ስለ ሕፃናት ሰማያዊ ሕይወት ነው ይኸውም ጌታችን «ከውሃና ከመንፈስ ያልተወለደ የእግዚአብሔርን መንግስት ሊያይ አይችልም» /ዮሐ. 3፥5/ «ያላመነ ያልተጠመቀ አይድንም» /ማር. 16-16/ «ሥጋዬን ያልበላ ደሜን ያልጠጣ የዘላለም ሕይወት የለውም» /ዮሐ. 6-53/ በማለት ለሰው ልጅ ድህነትን ሊያስገኙ ወይም ድህነቱን ሊያሳጡ የሚችሉ ነገሮችን ስለተናገረ ነው እንዲህ ከሆነ ስለምን ሕፃናትን አናጠምቅም አናቆርብም? ስለምንስ ለእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ አሳልፈን እንሰጣቸዋለን? ጌታችን የጠቀስኳቸውን ኃይለ ቃላት ሲናገር ሕፃናትን አልተዋቸውም ወይም በሌላ አባባል «ከህፃናት በቀር» አላለም አልያም ህፃናት ስለሆኑ ለእግዚአብሔር ማንነታቸው አይጠፋም

ነቢዩ ኤርሚያስን ለአገልግሎት ሲጠራው ዛሬ ሳይሆን በእናትህ ማህፀን ሳልሰራህ አውቅህለሁ አለው ይህንንም ነገር ነቢዩ ሲመሰክር «የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ በሆድ ሳልሠራህ አውቄአለሁ ከማህፀንም ሳትወጣ ቀድሼሃለሁ ለአሕዛብም ነብይ አድርጌአለሁ» /ኤር. 1፥4-5/ ብሏል።

ሕፃናት በመጠመቃቸው የቤተክርስቲያንን ሕይወት ይለማመዳሉ በቅዱስ ቁርባንም መንፈሳዊ ጥቅምና የሰማያዊውን ምስጢር በረከት ያገኛሉ ከቤተክርስቲያን ካገለልናቸውና ከሚሰጠራት ከከለከልናቸው እምነትንና የጸጋ ምክንያቶችንም መከልከላችን ነው። ጌታችን ስለ ሕፃናት እንዲህ አለ «ሕፃናትን ተውላቸው ወደ እኔም ይመጡ ዘንድ አትከልከሏቸው መንግሥተ ሰማያት እንደነዚህ ላሉት ናትና» /ማቴ. 19:14/ ህፃናትን ከማጥመቅም ሆነ ከሌሎች ከሚገባቸው ምስጢራት የሚከለክል አንድ ጥቅስ እንኳን በመጽሐፍ ቅዱስ የለም እንዲያውም በመጽሐፍ ቅዱስ የሙሉ ቤተሰብን መጠመቅ ወይም አንድ ሰው ራሱን ቤተሰቡን ሁሉ ሲጠመቁ ተጽፏል። ታዲያ በነዚህ ቤተሰቦች ሕፃናት እንደነበሩ ምንም ጥርጥር የለውም

1. የወህኒ ጠባቂው ከነቤተሰቡ ተጠመቀ /ሐዋ. 16፥32/
2. ቀይ ሐር ሻጭዋ ሊዲያ ከነቤተሰቧ ተጠመቀች /ሐዋ. 16፥15/
3. የእስጢፋኖስ ቤተሰብ ተጠመቁ /1ኛቆሮ.1፥16/
4. በዕለተ ጴንጤ ቆስጤ ብዙዎች ተጠመቁ

እንደዚህ ከነቤተሰቦቻቸው ስለተጠመቁ ሰዎች በተፃፈው በጠቀስኳቸው ጥቅሶች «ከህፃናት በቀር» አልተባለም ቤተሰብም የሚለው ቃል ልጆችን ሁሉ ሊያጠቃልል እንደሚችል የሚያጠራጥር አይደለም ወይም ህፃናት አለመኖራቸው ተለይቶ አልተጠቀሰም በታሪክም ህፃናትን ማጥመቅ ተጽፎ ይገኛል። የአሪት ግዝረት የጥምቀት ምላሌ ነው የተገረዘው ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ይቆጠሩ ነበር። ኪዳኑ ግን የተሰጠው ለአብርሃም ነው /ዘፍ. 7፥11/ ግዝረት ግን የሚደረገው ህፃኑ ከተወለደ በ80 ቀን መሆኑ የታወቀ ነው

ታዲያ በአብርሃምና በእግዚአብሔር መካከል ስላለው ኪዳን የ80 ቀን ህፃን ምን ያውቃል? ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር አንድነት መደመሩንስ ያውቃልን? ስለተሰጠው ተስፋ ምን ያውቃል? እንደደመና ዙሪያችንን የከበበን ምስክር ካልሆንን ህፃኑን በማቁረባችን መች

አመነና ምኑን ያውቀዋል የሚለው ጥያቄ ከሰዎች የሥጋ አስተሳሰብ የሚፈልቅ ጥያቄና ፍልስፍና ስለመሆኑ አያጠራጥርም ። ስለዚህ ህፃኑን ለቅዱስ ቁርባን ማዘጋጀቱና ከቆረብም በኋላ አስፈላጊውን ክትትል ጥበቃ ማድረግ የወላጆቹና የመንፈሳውያን አገልጋዮች ግዴታ ነው። ብዙ ጊዜ ወላጆች ክትትል ባለማድረጋቸው ልጆች ከቅዱስ ቁርባን እርቀው ሲያድጉና እያደጉም ሲሔዱ በንጹህ አእምሮአቸው ላይ የሚቀበሉት ምን እንደሆነና ስለ መንፈሳዊ ጥቅሙ ሊቀርጹባቸው ሲገባ ማቆረቡን እንጂ ማስተማሩን ችላ ሲሉት ይስተዋላል ይህ ደግሞ ህፃኑ ካደገ በኋላ በራሱ ለቅዱስ ቁርባን ፍቅር እንዳይኖረውና ማድረግ ያለበትን እንዳያውቅ ስለሚያደርግ በሚገባው ቋንቋ እያስተማሩ ማቆረብንና ማሳደጉን መዘንጋት የለበትም።

ምዕራፍ ስድስት

ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል የሚደረግ ዝግጅት

«ቅዱስ ቁርባንን ለመቀበል የሚደረገውን ዝግጅት በሁለት ከፍለን እንመለከተዋለን

ሃ. ውሳጣዊ ዝግጅት /የመንፈስ ዝግጅት/

ለ. አፍአዊ ዝግጅት /የሚታይ ውጫዊ ዝግጅት/

ሃ. ውሳጣዊ ዝግጅት የምንለው ቆራቢው ያለውን እምነትና የመንፈሱን ዝግጅት ያመለክታል በቅዱስ ወንጌል ወደ ክርስቶስ ቀርበው በፊቱ ለቀረበለት የእምነት ልመና «እምነትሽ ታላቅ ነው እንደወደድሽ ይደረግልሽ»ማቴ.15-28/ የሚል መልስ ደጋግሞ ይመልስ እንደነበር ተጽፎ እናገኛለን።

ስለዚህ አማኙ ወደ ቅዱስ ቁርባን ሲቀርብ በውስጡ የተዛባ እምነት እንዳይኖረው ሊጠነቀቅ ይገባዋል የምቀበለው አማናዊውን በምሴተ ሐሙስ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸውን በዕለተ አርብ በቀራንዬ መስቀል ላይ ለድህነተ ዓለም የቆረሰውን ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደሙን ነው። በዚህ ለሠራሁትና ንስሐ ለገባሁበት ኃጢአት ስርየት አገኛለሁ፣ ከሚመጣ ኃጢአት የምጠበቅበት ኃይል አገኛለሁ፣ ክርስቶስ በእኔ እኔ በክርስቶስ እኖራለሁ፣ የዘላለምን ድህነት አገኛለሁ፣ ከደዌ ሥጋ ከደዌ ነፍስ እጠበቃለሁ፣ እያለ በፍጹም እምነት ሊዘጋጅና የተቀበለውን ከኃጢአት ርቆ በንጹህና ሊጠብቅ በእምነት መዘጋጀት ይኖርበታል።

ለ. አፍአዊ ዝግጅት ይህ አይነት ዝግጅት መሠረቱና ምንጩ ከላይ የጠቀስነው እምነት ሆኖ አማኙ ለሚቀበለው መለኮታዊ ሥጋና ደም ያለውን እምነት አክብሮት የሚገልጽበትና እንደ ማንኛውም ምድራዊ ማዕድ እንዳልቆጠረው የሚመሠክርበት ጭምር ነው ይህም በቤተክርስቲያኗ የሥርዓት መጽሐፍ ላይ ለምእመናኗ ተደንግጎ የምናገኘው ሲሆን አልፎ አልፎ አንዳንድ ሰዎች በዘልማድ የሚናገሩት ነገር እንደ ህግ ተወስዶ ተደባልቆ አማኙን ግራ ሲያጋባው ይስተዋላል በዚህ ክፍል ይህንን ለይተን በመግለጽ ለማሳወቅ እንወዳለን፡፡

ለመቀበል የሚያስፈልግ ግዴታና ጥንቃቄ

አማኙ ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል የሚያስፈልገው ግዴታ ሕይወት ሥጋውና ስላንበታለሁ ብሎ እስከመጣና የሚቀበለው አማናዊውን የክርስቶስን ሥጋና ደም እንደሆነ እስካመነ ድረስ መሥዋዕቱን ሰውታ በማቅረብ ወደ ሕይወት ግብዣ የጠራችውን ቤተክርስቲያን ትዕዛዝ መስማትና የደነገገችውን መንፈሳዊ ሥርዓት መጠበቅና ማክበር ወደ ቅዱስ ቁርባን ለመቅረብ የሚያስፈልገው እምነታዊ ግዴታው ነው፡፡ ከምን አለበትን ከግዴለሽነት እንዲርቅ መንፈሳዊ ግዴታውን መወጣቱ የሚቀበለው የክርስቶስ ሥጋና ደም እንደሆነ እንዲለይና ለፍርድ ከመብላትና ከመጠጣት እንዲድን ያደርገዋል ቅዱስ ጳውሎስ «ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋ ስለማይለይ ለራሱ ፍርድ ይበላልና ይጠጣልምና» /1ቆሮ. 11፥26/ በማለት ይህን ታላቅ መልዕክት ጽፏል፡፡

ሌላው ነጥብ ደግሞ አማኙ ለመቀበል የሚወስደው ጥንቃቄ ሲሆን ይህ ከላይ አፍአዊ ዝግጅት ብለን እየተንደረደርን ያለንበት ነጥብ ነው ይህንን ለመቀበል የሚደረግ ጥንቃቄ ወይም ዝግጅት ከተቀበሉ በኋላ አስካለው ሕይወት ድረስ በሦስት ክፍል ከፋፍዬ አቀርበዋለሁ፡፡

ሀ. ከመቅረብ በፊት

አማኙ ወደ ቅዱስ ቁርባን ከመቅረብ በፊት ሊያደርጋቸው የሚገቡ ዝግጅቶች መንፈሳዊ ጥንቃቄዎች ይባላሉ እነዚህም ከዚህ ቢታች በዝርዝር ቀርበዋል፡፡

ሀ. የሚቆርቡ ቅዱስ ቁርባን የሚቀበሉ ሰዎች በጋብቻ ሥርዓት የሚኖሩ ከሆነ ከመቁረባቸው በፊት 3ቀን ከሩካቤ ሥጋ መከልከል ይገባቸዋል። ይህ ግንኙነት ኃጢአት ሆኖ ሳይሆን ግብረ ሥጋ የሥጋ ሥራ/ ስለሆነ ለተቀበሉት ክብር ነው።

ለ. ማንኛውም ሰው ስለሚያውቀው ኃጢአት ተናዝዞ ስለማያውቀው ይቅር በለኝ እያለ ከኃጢአቱ ነጽቶ ልቡን ከቂም በቀል ሰውነቱን ከበደል ማራቅ ይገባቸዋል።

ሐ. ሥጋ ወደሙ ለመቀበል 18 ሰዓት ከእህል ከውሃ ተከልከሎ በመጸም አፍን ምሬት እስኪሰማው የበሉት ከሆድ እስኪጠፋ መቁየት ይገባል /ፍት መን 13 ረስጠብ 46/

መ. ወንድ ዝንዩት /ርስሐት/ /ህልመ ሌሊት/ ካገኘው በዚያ ቀን አይቆርብም ካህን ቢሆን እንኳ በሚቀድስበት ቀን እንቅፋት ቢያገኘው ማለት ነስር፣ ትውኪያ፣ ብስና፣ ማንኛውም የአካል መደማት መቁሰል ወደ አፍ የሚገባ እንደ ትንኝ ዝምብ ይህን የመሰለ ሁሉ ቢያጋጥመው በዚያን ዕለት መቀደስ፣ መቁረብ አይገባውም ይህ ለካህን ብቻ ሳይሆን ምዕመናንንም የሚመለከት ነው።

ሠ. በመቁረብ ዋዜማ ገላን መታጠብ የሚለብሱትን ንጹህ አድርጎ ማዘጋጀት ይገባል።

ረ. ቅዳሴ ከመገባቱ አስቀድሞ ከቤተክርስቲያን መገኘትና በሚገባ ሆኖ ቅዳሴውን ማስቀደስ ቅዳሴ ሲገባ ያልነበረ በመሃል የመጣ ሰው መቁረብ አይገባውም።

ሰ. ሴት በወር አበባ ላይ እስከ 7 ቀን መቁረብ አይገባም ከዚያ ሰውነቷን ታጥባ ትቀበላለች፣ በወሊድ ጊዜ ደግሞ የመታረስ) ጊዜዋ እስኪፈጸም ድረስ እስከ ህፃኑ ክርስትና ድረስ አትቀበልም። «ሴት ከወለደች 80 ቀን ወንድ ከወለደች 40 ቀን ማለት ነው» /ዘሌ. 12፥1-5/

ለ. በመቁረብ ጊዜ

ሀ. ሃሳብን በአንድ ሰብስቦ በፈሪያ እግዚአብሔር ሆኖ መድኃኒተ ሥጋ ወነፍስ አድርግልኝ እያሉ ወደ እርሱ በመቅረቤ እድናለሁ ብለው አምነው መቀበል ያስፈልጋል።

ለ. በሚቀበሉበት ጊዜ የሚደርስና የሚጸለየውን ጸሎት በልብ እየደገሙ መቀበል ይገባል።

እንደዚሁ በመቀበል ጊዜ «በሥጋው ላይ አንድ ጊዜ አሜን በደሙ ላይ ሁለት ጊዜ አሜን» እያሉ መቀበል ይገባል። /ቅዱሴ ሐዋርያት/

ሐ. እንደ ቤተክርስቲያን ሥርዓት የወጣውን ተራ ጠብቆ ከሊቃነ ጳጳሳት አንስቶ እስከ ዲያቆናት በማዕረጋቸው ደረጃ ይቀበላሉ ምዕምናንም እንደ ደረጃቸው ይቀበላሉ።

መ. ተቀብሎ ሲያበቁ ጠበል /ማየ መቄረር/ መጠጣት ተሐዋስያን ወደ አፍ ገብተው እንዳያውኩ አፍን መሸፈን ይገባል /ፍት.መን.13 ክርስጣ 65/

ሐ. ከቆረቡ በኋላ

ከመቄረብ በፊትና በመቄረብ ጊዜ እንደወሰዱት ዓይነት መንፈሳዊ ጥንቃቄ ከቆረቡም በኋላ መወሰድ ተገቢ ነው እነዚህም፤

ሀ. ቆራቢው ሰው በጋብቻ ሥርዓት የሚኖር ከሆነ ከቁርባን በኋላ ሁለት ቀን ከሩከቤ ሥጋ መከልከል ይገባዋል።

ለ. የቆረበ ሰው ካለመጠንቀቅ ነስር ትውኪያ የአካል መድማት መቁሰል ወደ አፍ የሚገባ እንደ ትንኝ ዝምብ ቢያጋጥመው ንስሐ ሊሰጠው ስለሚገባ ለንስሐ አባቱ መናገር ይኖርበታል ንስሐውንም ሳይፈጽም እንደገና መቄረብ አይችልም።

ሐ. ከቆረቡ በኋላ በዚያው ዕለት ወደ ፍርድ ቤት መሔድ መሟገት ከልክል ነው /ጉባኤ ኒቂያ/

መ. ከቆረቡ በኋላ በቆረቡበት ቀን ከሚስት መገናኘት፣ አብዝቶ መብላት መጠጣት ፣ ጥፍርን መቄረጥ፣ ጠጉር መላጨት፣ መስገድና መንበርከክ ፣ ምራቅን መትፋት፣ በውሀ መታጠብ፣ ከልብስ መራቆት፣ ከልክል ነው።/ሥርዓተ ቅዱሴ ቁ166/

ሠ. ከመንፈሳዊ ሕይወት ጋር ወደሚቃረን ቦታ ከዚህ በኋላ መሔድና ለኃጢአት ከሚያጋልጥ ሁኔታ ጋር መወዳጀት ፈጽሞ ተገቢ አለመሆኑን ማወቅና ከፉውን ሁሉ መቋቋም ተገቢ ነው።

ይሁንና በዘልማድ በአባባልና አማኙ በግምት የሚጨምራቸውን ነገር ግን ስህተት የሆኑ ነገሮች መኖራቸው የማይካድ ሀቅ ነው። ለምሳሌ የቆረበ ሰው የቀረበለትን ማስተረፍ የለበትም ጨርሶ መብላት፤ ጨርሶ መጣጣት አለበት እያሉ ማስጨነቅና ሳያውቁት አብዝቶ አይብላ መጥኖ ይብላ የሚለውን ሥርዓትና ትዓዛዝ መጋፋታቸው በተጨማሪ ከሰው አይበላም እርሱ በበላበት ሌላ አይብላ አይጠጣ የሚሉትና የመሳሰሉት ተጠቃሾች ናቸው።

ይህን ነጥብ በዚህ እያጠቃለልኩ ለአንባቢያን ለማስገንዘብ የምፈልጋቸው በሥርዓተ ቤተክርስቲያን የታዘዘ በልዩ ልዩ ምክንያቶች መቀበል የሚፈቀድላቸውና መቀበል የሚከለከሉትን ቀጥሎ እገልጻለሁ።

ሀ. ቅዳሴ ሲጀመር ያልነበረ ሰው ቅዳሴ ሲጀመር ያልነበረ ካህን እነዚህ ሁለቱ ሥጋ ወደሙ ሊቀበለ ሊያቀብሉ አልተፈቀደላቸውም። /ፍት.መን. 12 በስ 97/

ለ. ያላመኑ ሰዎች ሥጋ ወደሙ እንዳይቀበሉ መጠበቅና መቆጣጠር ያስፈልጋል ። /ፍት መን. 23 ረስጡብ 44/

ሐ. በንስሐ ላይ ያለ ሰው የንስሐ ጊዜውን ሳይፈጽም ለሞት የሚያበቃ ደዌ ቢታመም ሥጋ ወደሙ ከመቀበል አይከለከልም። ሥጋ ወደሙ ተቀብሎ ከዳነም ከምዕመናን ጋር በጸሎት ይሳተፋል በንስሐ ወደ ተለዩ ሰዎች አይመለስም። /ፍት መን. 13 ዕንቁ 15/

መ. ካልታመመ በቀር በንስሐ ላይ ያለ ሰው የተቀበለውን ቀኖና ሳይጨርስ መቀበል አይችልም።

ሠ. ጋኔን የሚጥለው ሕመም ያለበት ሰው አረፋ የሚያስደፍቀው የሚያስተፋው ከሆነ ሥጋ ወደሙ ከመቀበል አይከለከልም። /ፍት. መን. 13/

ምዕራፍ ሰባት

ከቅዱስ ቁርባን የሚያርቁ

ስለ እም ነት ምንነት አለመረዳት

እም ነት ምንድን ነው?

እምነት የሚለው መሠረታዊ ቃሉ ግዕዝ ሲሆን የቃሉ ፍቺ ማመን መታመን ተስፋ ሐሴት ማድረግ ማለት ነው። ማመን ደግሞ ስለ እግዚአብሔር የሰሙትን የተረዱትን እንዲሁም የተቀበሉትን ትምህርት እውነት ነው ብሎ በልብ መቀበል ነው።

መታመን ደግሞ ያመኑትን የተቀበሉትን በሰው ፊት ሳይፈሩ መመስከር ነው። /ማቴ. 10፥ 23/ «በሰው ፊት የሚመስክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው አባቴ ፊት እመስክርለታለሁ» እንዲሉ በተጨማሪም ሰው እግዚአብሔርን ተስፋ ማድረግ በእርሱም መደሰቱ በማያወላውል ጽኑ ውሳኔው ሲከተለው የማመኑም ውሳኔ ለሚጠይቀው ግዴታ ሲገዛና የሚጠይቀውን መሥዋዕትነት በመክፈል ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ፈጥሮ በመታዘዝ ሲኖር እምነቱ ተመስክረ ተገለጸ ማለት ነው።

በአጠቃላይ መልኩ እምነት የሰውን የውስጥ መንፈሳዊ ሕልውና የሚዳስስና የሚቆጣጠር ስሜትን የሚቀስቅስና ሕይወትን የሚመራ ታላቅ ኃይል ነው። እምነት ለሰው ልጆች ከተሰጡት ታላላቅ በረከቶች መሐል አንዱና ዋናው ለሌሎችም በረከቶችና ጸጋዎች መገኘት መሠረት ነው።

እንግዲህ እምነት ከላይ ከፍ ብሎ የተጠቀሰው ትርጉም ሲኖረው እምነት በተአማኒው ሕይወት ውስጥ የሚኖረው ተግባራዊ የሕይወት ትርጉም ከዚህ በታች የሚከተሉት ፍቺም ይዞ ይገኛል።

እምነት ብርሃን ነው

ተአማኒው ሰው እግዚአብሔርን ካለማወቅ ጨለማ የሚወጣበት እምነት ብርሃን ነው። ስለዚህ ተአማኒው ሰው ወደ እግዚአብሔር የሚደረስበት መንገድ እምነት ሲሆን አምነቱ

ደግሞ የብርሃን ሕይወት ስለሆነ እምነት ብርሃን ነው። ከላይ እንደገለፅነው ተአማኒው እምነቱን የጣለበት እምነቱን የመሠረተበት እግዚአብሔር ብርሃን ነው። /መዝ. 26፥1/ አባታችን ቅዱስ ኤፍሬም በውዳሴ ማርያም ላይ «ብርሃን ዘበአማን ዘያበርህ ለኩሉ ሰብእ ለእለ ይነብሩ ውስተ ዓለም» በማለት ይህን ይመስክራል ትርጓሜውም አማናዊ ብርሃን /ጠፈር የማይከለክለው የሌሊት ጨለማ የማይሸፍነው/ በዓለም ላሉት ሁሉ የሚያበራማለት ነው። ሐዋርያው በመልእክቱ እንዲህ ጽፏል «ከእርሱ የሰማናት ለአናንተ የምናወራላችሁ መልእክት እግዚአብሔር ብርሃን ነው ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም የምትል ይህች ናት» /1ዮሐ. 1፥5/ ወደዚህ ዘላለማዊ ብርሃን የሚጓዙበትና የሚደርሱበት ከእርሱም ጋር ሕብረት የሚያደርጉበት የሰው ልጅ የአእምሮ ብርሃን እምነቱ ነው ጨለማ በማያሸንፈው «ብርሃን ዘዘልፈ ያበርህ» ዘወትር የሚያበራ በተባለው አምላክ በመድኃኒት ዓለም በኢየሱስ ክርስቶስ ማመኑ። ዮሐንስ በመልእክቱ «ኅብረት አለን ብለን በጨለማ ብንመላለስ እንዋሻለን። እውነትም አናደርግም ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳቸን ኅብረት አለን» /ዮሐ. 1፥6/ በማለት ቅዱስ ሥጋውን ክቡር ደሙን /ቅዱስ ቁርባን/ በሰጠን በሕይወት ብርሃን በኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል አምነን ብርሃን ለብሰን ብርሃን ተጎናፅፈን ከወሉደ ብርሃን ጻድቃን ጋር በእግዚአብሔር ቀኝ ለመቆም እንድንተጋ ያስጠነቅቀናል። እንግዲህ አምነት ከብርሃናዊ አምላክ ጋር ኅብረት የምናደርግበት እንደሆነ በወንጌል ተረጋግጦልናል። በእምነት ሕይወት የሚመላለሱ ሰዎች በብርሃን የሚመላለሱ ሰዎች ናቸው።

የእግዚአብሔርን ሕልውና በእምነት የተረዱና ያወቁ በእርሱም የተገኙትን ምሥጢራት ለመቀበል የሚተጉ የእግዚአብሔር ብርሃንነት የተገለጠላቸው ናቸው። መዝሙረኛው «አቤቱ የፊትህ ብርሃን በላያችን ታወቀ» ይላል። /መዝ. 4፥6/ ደግሞም «እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኃኒቴ ነው» /መዝ. 27፥1/ ያለው የራሳቸው የሆነውን ነገር ትተው በስብከት ሞኝነት በማመን እግዚአብሔርን በእምነት የሚከተሉት አማኞች እግዚአብሔር የሕይወት ብርሃን እንደሆነ እምነታቸው የብርሃን ሕይወት እንደሆነ የተረዱ ናቸው።

በእርሱ የሚታመኑ በእምነት የሚገሰግሱ ፈጽሞ ጨለማ ወደማይደርስበት ዓለም ለመግባት በዓለም ብርሃን በኢየሱስ ክርስቶስ አምላክነት አምነው ቅዱስ ቁርባን የተቀበሉ ብርሃን ሊመሰክር ዮሐንስ ተላክ ሲመሰክርም «ለሰው ሁሉ የሚያበራ እውነተኛ ብርሃን

ወደ ዓለም መጣ» ብሎ መስከረ ይኸም ብርሃን በልቦናችን ውስጥ የሚያበራ ነው። /2ጴጥ. 1፥19/ ስለዚህ የዓለም ብርሃን በእምነት ለሚከተሉት ብርሃን ይሆንላቸዋል። እርሱንም የሚከተሉበት ብቸኛው መንገድ እምነት ነው። ዮሐንስ በወንጌል የጻፈው የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ይህን ያረጋግጣል «ደግሞም ኢየሱስ እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለሱም» ብሎ ተናገራቸው /ዮሐ. 8፥12/ በእምነት ብርሃን የሕይወት ብርሃን የሆነውን አምላክ የተመለከቱ ባለማመን ጨለማ የማይመላለሱ እውነተኛ ምእመናን ናቸው። በመዝሙር «ቡብርሃንህ ብርሃንን እናያለን» /መዝ. 36፥9/ እንደተባለ ሕዝቡን ከባርነት በሙሴ እጅ ነጻ ያደረገው የእስራኤል አምላክ በጉዞ ላይ የነበረውን የእስራኤልን ሕዝብ ሌሊት በብርሃን ይመራቸው ነበር። በእርሱ የሚታመኑት ጨለማ አያሸንፋቸውምና በብርሃን ያመላልሳቸዋል። በብርሃን የሚመላለሱ ብቻ ሳይሆኑ መድሃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደተናገረው ለሌሎች የሚያበሩ ብርሃኖች ናቸው።

«እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ» /ማቴ. 5፥14/ ብርሃንነታቸውም እርሱን ከማመንና በእምነት ብርሃንነት በመመላለሳቸው ወይም በሃይማኖት ጸሎት ላይ የተደነገገውን የሃይማኖት መግለጫ ውሳኔዎች ከማወቃቸው ብቻ የመነጨ ሳይሆን ሐዋርያው እንደተናገረው ከእርሱ ከብርሃናት አባት ስለተወለዱ ጭምር ነው «ከብርሃናት አባት ይወለዳሉ» /ያዕ. 1፥17/ በተጨማሪም ቅዱስ ዮሐንስ «እነርሱ ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም» /ዮሐ. 1፥13/ ይላል። እነዚህ በትክክል የእግዚአብሔር ጥሪ የደረሳቸውና ወደ ዓለም በላከው ልጁ እንቀጽ ብርሃን ከተባለች ከእመቤታችን ድንግል ማርያም በተወለደው አማናዊ ብርሃን በኢየሱስ ክርስቶስ የባሕሪ አምላክነት ያለ መጠራጠር የሚያምኑ ቅዱስ ጴጥሮስ እንደጻፈው ወደ ሚያስደንቅ ብርሃን የተጠሩ ናቸው። /1ጴጥ. 2፥9/ ይህ እምነት ደግሞ የዘላለም ሕይወት የሚያስገኘውን የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋ ለመብላት ክቡር ደሙን ለመጠጣት ዝግጁ ያደርጋቸዋል።

ነቢዩ እግዚአብሔር ኢሳይያስ ለያዕቆብ ቤት ያቀረበው ጥሪ በእግዚአብሔር ብርሃንነት እንመላለስ የሚል ነው። «እናንተ የያዕቆብ ቤት ኑ በእግዚአብሔር ብርሃን እንሂድ» /ኢሳ. 2፥51/ ነቢያት የሕይወት ብርሃን የኢየሱስ ክርስቶስን

ወደዚህ ዓለም መምጣት ይጠበቁ እንደነበረ ያረጋግጥልናል ልብ አምላክ ዳዊት «ፈኑ ብርሃነከ ወጽድቅከ» /ብርሃንህንና እውነትህን ላክ /መዝ. 42፥3/ በማለት በትንቢቱ ተማጽኗል። በትንቢት መጽሐፍ ስለዕዮን «ብርሃንሽ መጥቷልና የእግዚአብሔርም ክብር ወጥቶልሻልና ተነሺ አብሪ» ኢሳ. 60፥1 ይህ ቃል አማናዊቷን ዕዮን የፀሐየ ጽድቅ የኢየሱስ ክርስቶስን መገኛ እመቤታችን ድንግል ማርያምን የሚመለከት ነው። በተጨማሪም የሰው የሕይወት ብርሃን እግዚአብሔር እንደሆነ ምእመናንም ከእርሱ የተነሣ የሚያበሩ የብርሃን ልጆች መሆናቸውን ያረጋግጥልናል። ጨለማ የሚያሸንፈው አሕዛብን ነው። በእምነት ብርሃን የማይመላለሱ ስለሆኑ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል። «እነሆ ጨለማ ምድርን ድቅድቅ ጨለማም አህዛብን ይሸፍናል» /ኢሳ. 60፥2/ በዚህ ጽሑፍ መግለጽ የፈለግነው እግዚአብሔር ብርሃን ነው አማኞቹም የክብሩ ብርሃን የሚገለጽባቸው ብርሃናት ናቸው። ስለዚህም የእግዚአብሔር ነቢይ በትንቢቱ «ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃንሽ አምላክሽም ክብርሽ ይሆናልና ፀሐይ በቀን ብርሃን አይሆንልሽም። የጨረቃም ብርሃን በሌሊት አያበራልሽም እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃንሽ ይሆናል» /ኢሳ. 60፥19/ እንግዲህ ወደዚህ የዘላለም ብርሃን የሚደርሱበት የሕይወት መንገድ ምን ሊባል ይችላል ጥበብ እንጂ።

እምነት ጥበብ ነው

«ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ይኖራል አንድ ሰው እንኳ
አላየውም ሊያየውም አይችልም» /1ጢሞ. 6፥16/

በእርግጥ ተሰውሮና ማንም ሊያየው ሊደርስበትም የማይችለውን አምላክ በእምነት መከተል ጥበብ ነው። ማንም ሊቀርበው በማይችል ብርሃን ተሰውሮ ወደሚኖር ከሰው አእምሮ በላይ ወደ ሆነ አምላክ የሚደርሱበትና ከእርሱም ጋራ የሚኖሩበት ይህ የእምነት ሕይወት ጥበብ ነው። ስለዚህ በእምነት የሚመላለሱ በማያምኑት ዘንድ በጥበብ የሚመላለሱ ናቸው።

የጥበብ ሁሉ መገኛ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው «ዓለም ሳይፈጠር ጥበብ በእርሱ ዘንድ ነበረች» /ሲራክ 1፥1/ እግዚአብሔርን በእምነት ሕይወት መከተል ደግሞ የጥበብ ሁሉ መጀመሪያ ነው አባታችን ኢዮብ እንዲህ አለ «ሰውንም እነሆ እግዚአብሔርን

መፍራት ጥበብ ነው ከኃጢአት መራቅ ማስተዋል ነው» አለው /ኢዮብ 28፥28/ ከዓለሙ የተሰወረችን እግዚአብሔርን ማወቅና መፍራት የተገኘችው የእምነት ሕይወት ባላቸው ሰዎች ልብ ነው፡

ይህ ደግሞ የዓለምን ጥበብ ከንቱ የሚያደርጉበት ነው፡፡ ሐዋርያው ጳውሎስ «ዘመኑን እየዋጃችሁ በውጭ ባሉት ዘንድ በጥበብ ተመላለሱ» በተጨማሪ ለ ኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ሲጽፍ «እንግዲህ እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ» /ኤፌ. 5፥15/ ይላታል፡፡ ይኸውም እግዚአብሔር በማመንና በመፍራት ጥበብ ተመላለሱ ሲል ነው፡፡ጠቢቡ ሰሎሞን «የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው»/ምሳ. 1፡7/በማለት የተናገረው ይህን ያረጋግጥልናል ፡እውነተኛ ምዕመናን የሚያምኑትን እግዚአብሔርን ከፍቅር በመነጨ ይታዘዙ ታል ፤ ይፈሩታልም፡፡ ተመልሰን የሐዋርያውን መልአክት እንድንመለከት የሚጋ ብዘን አንድ ቃል አለ «በውጭ ባሉት ዘንድ»የሚለው ኃይለ ቃል ከእምነት ሕይወት ውጪ ከብርሃን ተለይተው ባለማወቅ ጨለማ በሚመላለሱት ዘንድ፡፡ በ ጥበብ ተመላለሱ የሚለው ይህም በቀናት ሃይማኖት ጸንታችሁ ኑሩ ሲለን ነው፡፡

በብርሃን ተሰውሮና ከፍጥረታት እውቀት በላይ የሆነውን አምላክ በእምነት አግኝተዋልና እነዚህ የጥበብ ሰዎች ናቸው፡፡ ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ሲጽፍ «በእግዚአብሔር ጥበብ ምክንያት ዓለም እግዚአብሔርን ስላላወቀው በስብከት ሞኝነት የሚያምኑትን ሊያድን የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ሆኗልና» /1ቆሮ. 1፥2/ ብሏቸዋል፡፡

እግዚአብሔርን የሚያውቁበትንና የሚያገኙበትን በስብከት ሞኝነት ያመኑ እነዚህ እግዚአብሔር የዓለምን ጥበብ ከንቱ ወዳደረገበት ጥበብ የአምላክ ሰው የመሆን ምስጢር የደረሱና ያመኑ የጥበብ ልጆች ናቸው፡፡ ይኸውም የእግዚአብሔር ጥበብ ቅዱስ ጳውሎስ እንደመሰከረው በሐዋርያት በተሰበከው ከድንግል ማርያም በተወለደው በክርስቶስ የባሕሪ አምላክነት ማመን ነው፡፡ «የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው ይላል» /1ቆሮ. 1፡24/ ተብሎ ተጽፏልና፡፡ ሌላው በእምነት የሚመላለሱ ሰዎች የዓለሙ ጥበብ ተመራምሮ የማይደርስበት የሰማያዊው ጸጋ ባለቤቶች ናቸው፡፡ በእምነት ኃይል ከእግዚአብሔር በተቀበሉት ጸጋ ዓለሙን ወደ እምነት የሚስቡበት ታላላቅ ድንቆች ያደርጋሉ የሐሰተኞችንም ድንቅ ማድረግ ያዋርዳሉ ።

እግዚአብሔር ያዘዘውን ተቀብሎ ወደ ፈርድን ቤተ መንግሥት የገባው ሙሴ በትሩን በመጣል በንጉሥ ፊት ወደ እባብነት ለወጣው ይህን ነገር የንጉሡ ጠንቋዮችና ሚርተኞች አድርገውታል። ነገር ግን የሙሴ በትር የሚርተኞችን በትር በመዋጥ አሳፈራቸው የሙሴ ተዓምራት በእምነትና ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነች ነበረችና ሙሴም በፈርድን ፊት በጥበብ ተገለጠ።

ሐዋርያው «እርሱን በማወቅ የጥበብና የመገለጥ መንፈስ እንዲሰጣችሁ እለምናለሁ» /ኤፌ. 1፥17/ በማለት ያስረዳናል። ስለዚህ ሕይወትን መምረጥ ጥበብ ነው። ሕይወትን የሚመርጥ ደግሞ እራሱን ወደ ክርስቶስ ሥጋና ደም ያቀርባል። የዘላለማትን አምላክ በማመን የሚገኘው የዘላለም ሕይወት ነው። እውነተኛ አማኝ ደግሞ የዘላለም ሕይወት ወራሽ ነው። ስለዚህ ደግሞ እምነት ሕይወት ነው።

እምነት ሕይወት ነው

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ባለሙን እንዲሁ ወድዷልና።» /ዮሐ. 34፥16/

ወንጌላዊው የተናገረው ይህን ቃል ልንመረምረው ግድ ይለናል «በየቀኑ ቅዱሳት መጻሕፍትን ይመረምሩ ነበር።» /ሐዋ 17፥11/ በእርሱ የሚያምኑ የዘላለም ሕይወት እንዲኖራቸው ነው ያለው በእርሱ ማመናችን ለዘላለም ሕይወት እንደሚያበቃ ከተመሰከረ እምነት ሕይወት እንጂ ሌላ ምን ልንለው እንችላለን

ስለዚህ በእምነት የሚመላለሱ በሕይወት የሚመላለሱ ሰዎች መሆናቸውን ማስተዋል ይኖርብናል። እዚህ ላይ እርሱን የሚያውቁት አላለም። የሚያምኑ እንጂ! የአይሁድ ችግራቸው ይኸው ነበር። እርሱ በሚነግራቸው ቃል ማመን አለመቻላቸው። በዓለማችን ክርስቶስን ከማወቅ የዘለለ ሕይወት የሌላቸው ብዙ ሰዎች ናቸው። እነዚህ ሕይወት ወዳለበት ከእርሱ ለመወለድ ወደሚያበቃ የእምነት ሕይወት አልደረሱምና በመጨረሻ ከቶውኑ «አላውቃችሁም» ይላቸዋል። ከእርሱም ባለመወለዳቸው የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ወደሚያበቃቸው በመጠመቅም ወደሚያገኙት የልጅነት ሥልጣን አልደረሱም።

«ለተቀበሉት ሁሉ ግን በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከሥጋ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም» /ዮሐ. 1፥12/ አሁን የእግዚአብሔር ልጅነቱን የባሕሪይ አምላክነቱን ለመቀበል አለመቻላቸው ባለማመናቸው እንደሆነ ፍርድም እንዳለባቸው ጌታችን አስተምሯል። «ያለ ማመናችሁ የሚከሳችሁ እንዳይመስላችሁ አለ። እነርሱም ተስፋ የምታደርጉት ሙሴ፡ ሙሴንስ ብታምኑት እኔን ባመናችሁ ነበር። እርሱ ስለእኔ ጽፏልና መጻሕፍትም ካላመናችሁ ግን ቃሌን እንዴት ታምናላችሁ» /54፥47/ በማለት አሳፍሯቸዋል።

በርሱ የሚያምን ግን ሕይወትን ይመርጣል። ሕይወትን የመረጠ አማካኪውን ቁርባን ያለመጠራጠር ይቀበላሉ። ለኃጢአት መንጽሐፈ መሰጠቱን ስለሚያምን እራሱን በንስሐ በማዘጋጀት ቅዱስ ሥጋውን ከቡር ደሙን እየተቀበለ ኃጢአትን ሁሉ በእምነት አሸንፎ ይኖራል።

ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም

ሀ. ለምንና ወዴት ሳይል ከሀገሩ ወጣ

አብርሃም የተባለው እርስት አድርጎ ሊቀበለው ወደ አለው ስፍራ ለመውጣት በእምነት ታዘዘ ወዴትም እንደሚሄድ ሳያውቅ ወጣ። /ዕብ 41፥9/ ይህንን ቃል ስለ ትክክለኛ የእምነት ሕይወት በእምነት ታዛዥነት እግዚአብሔርን ደስ ስለማሰኘት ለዕብራውያን ሰዎች ቅዱስ ጳውሎስ የጻፈላቸው ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ታሪኩን ይጀምራል። «ከአገርህ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደ ማሳይህ ምድር ውጣ» /ዘፍ. 12፥1/ አባታችን አብርሃምን ግን ለምን? ወዴት? ብሎ አልጠየቀም ነገር ግን ታዘዘ እንጂ። ይህ ነው ትክክለኛ በእምነት ሕይወትና በታዛዥነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት።

በተጨማሪ አብርሃም ልጅ እንዲወልድ እግዚአብሔር ተስፋ ሰጥቶት ነበር። ተስፋውም ሲፈጸም ልጅ ወለደ። ስሙንም ይስሐቅ አለው። /ዘፍ. 21፥3/ ይስሐቅ አብርሃም ካረጀና ሚስቱም ሣራ በመካንነት ረጅም ጊዜ ከቆየች በኋላ የተወለደ ልጅ ስለሆነ

የስስት ልጅ ነው። ደግሞ አብርሃም ከእግዚአብሔር ለተቀበለው ተስፋ መፈጸም የተገኘ የተስፋው ልጅ «ዘርህን እንደ ምድር አሸዋ እንደ ሰማይ ከዋከብት አበዛዋለሁ» አለው። ነገር ግን በአንድ ወቅት እግዚአብሔር አብርሃምን እንዲህ አለው። «የምትወደውን አንድ ልጅህን ይስሐቅን ይዘህ ወደ ሞሪያ ምድር ሂድ እኔም በማሳይህ በአንድ ተራራ ላይ በዚያ መስዋዕት አድርገህ ሠዋው አለ»። /ዘፍ. 22-2/

ይህ ሕይወትን አጣብቂኝ ውስጥ የሚጨምር ጥያቄ ነው ግን በእምነት ተመለስ እግዚአብሔርም ባገኘው መልስ ተደስተ አብርሃም አላንገራገረምና። በገባህልኝ ቃል «ዘርህን እንደ ምድር አሸዋ እንደ ሰማይ ከዋከብት አበዛዋለሁ አላልከኝምን?» ሲል አልጠየቀም። እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ልጁን በእምነት አቀረበ «አብርሃም በተፈተነበት ጊዜ ይስሐቅን በእምነት አቀረበ»። /ዕብ. 11፥17/ እግዚአብሔርም በአብርሃም በመደሰቱ እንዲህ አለው። «ልጅህን አትሠዋው አንድ ልጅህን እንዳልከለከልከኝ አይቻለሁና» አለው።

ብዙ ሰዎች ለእግዚአብሔር ቤት መባ ያቀርባሉ። አንዳንዶቹም እነርሱ ወደ ቤተ እግዚአብሔር ሳይመጡ በሰው በኩል መባቸውን ይልካሉ። በስለታቸውም ብዛትና መጠን እግዚአብሔርተገዶ እንዲፈጽም የሚከራከሩትም አሉ። ስለ ቅዱስ ቁርባን ሲያስብ ሌላው ስለተቀበለ ብቻ ለመቀበል ይሻሉ። ያለ እምነት ግን እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት እንደማይቻል አይገነዘቡም። በኃጢአት እየተመላ ለሱና ከፈቃዱ ውጪ እየኖሩ በጭንቀት ጊዜ መሳልና በአስታወስን ሰዓት የምናቀርበው ስጦታ ምን ያህል እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘው ይሆን? የእግዚአብሔር ቃል «አቤል ከቃየል ይልቅ የሚበልጥ መስዋዕት በእምነት አቀረበ» ነው የሚለው። /ዘፍ. 11፥4/

እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት መታዘዝ ያስፈልጋል። ለመታዘዝ ደግሞ ማመን። ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ይላል «ሰውነታችሁን ሕያውና ቅዱስ መስዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እለምናችኋለሁ» ። /ሮሜ. 12፥1/ ይህ ነው እንግዲህ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና የመጀመሪያ መስዋዕት። ለእርሱ መስዋዕት በሆነ ሰው የሚቀርብ ማንኛውም መባና ታዛዥነት እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋል። ለዚህ ነው አብርሃም ለምንና ወዴት? ሳይል ከአገሩ የወጣው። ራሱን መስዋዕት አድርጎ ለማቅረብ ለእርሱም መስዋዕት ሆኖ በቀረበ ሕይወቱ ልጁን ይስሐቅን ደግሞ በመስዋዕትነት ለማቅረብ ታዘ ደስ አሰኘው። እኛም ብንሆን በራሳችን የምንገምተውን መላ ምትና መንደር

ወለድ ተራ ወሬዎችን ይዘን ቅዱስ ቁርባንን ሽሽተን ከመኖር ይልቅ የሕይወታችን ማዕከል የሆነው ጌታ «ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነው» ያለውን ቃል አምነን ለቤተ ክርስቲያን ጥሪ እንታዘዝ።

ለ. ብድራቱን ትኩር ብሎ ተመልክቶአልና

ቅዱስ ጳውሎስ ስለ እርሱ ሲጽፍ እንዲህ ይላል «ከግብጽም ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀፍ እጅግ የሚበልጥ ባለጠግነት እንዲሆን አስቧልና ለጊዜው በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ። ብድራቱን ትኩር ብሎ ተመልክቶአልና።» /ዕብ. 11፥25/

ይህ ሰው የግብጻውያንን ጥበብ እየተማረ ያደገው መሴ ነው። መሴ ከእግዚአብሔር ወደ ግብጽ ሲላክ መጀመሪያ ወደ ፈርሀን እንዴት አንደሚገባ ተከራክሮ ነበር። በኋላ ግን በብዙ ምልክትና ተግሣጽ ወደ ግብጽ ወረደ። ግብጽ ለዚህ ሰው በሽሽት የተዋት ሀገር ናት። «የፈርሀን የልጅ ልጅ መባልን በእምነት እምቢ» ያለበት ምሥጢር ይህ ነው።

መሴ በተወለደ ጊዜ እስራኤል በግብጽ ባርነት ነበሩ። /ዘጸ.2፥1/ በግብጽ ንጉሥ አዋጅ ምክንያት እንዳይሞት እናቱ ስለፈራች ሸሽጋ አሳደገችው። «መሴ ከተወለደ በኋላ ወላጆቹ ያማረ ሕፃን መሆኑን አይተው በእምነት ሦስት ወር ሸሽጉት»። የንጉሡንም አዋጅ አልፈሩም። /ዕብ. 11፥23/ ነገር ግን እናቱ ከሦስት ወር በኋላ ልትሸሽገው እንዳልቻለች ባወቀች ጊዜ አውጥታ ጣለችው። ይህ ደግሞ መሴ ወደ ፈርሀን ቤተ መንግሥት አንዲገባ በአምላክ እቅድ ስለነበረ ነው። የፈርሀን ልጅ ገላዋን ለመታጠብ ወደ ውሃ ምንጭ በወረደች ጊዜ ያገኘችው ይህ ህፃን ልጅዋ ይባል ዘንድ ወደደች። እህቱ ማርያም ተሸሽጋ ትጠብቀው ስለነበር ወደ ተርሙት ቀርባ ሞግዚት ላምጣልሽ በማለት የገዛ እናቱን አምጥታ በእናቱ እቅፍ እንዲያድግ አድርጋዋለች። በእውነት እንዲህ ያለው የእግዚአብሔር ጥበብ አንዴት የሚያስደስት ነው። መሴ አስቀድሞ በእናቱ እጅ በኋላም እንደ ፈርሀን የልጅ ልጅ ተቆጥሮ ቢያድግም እግዚአብሔርን መፍራት የግብጽንም ትምህርት እየተማረ አደገ። በቃሉም በሥራው የበረታ ሆነ። ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ሲመሰክር «መሴ

ካደገ በኋላ የፈርአን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ» ብሏል። /ዕብ. 11፥24/

ሙሴ 40 ዓመት ሲሞላው ወንድሞቹን ለመርዳት አስቦ ወደ እነርሱ ወጣ። ነገር ግን አንዱን ግብጻዊ በቁጣ ተነሳሰቶ ከገደለ በኋላ ወደ ምድያም ሸሸ። የምድያምም ሴቶች ልጆች ስለረዳ የምድያም ካህን በቤቱ ተቀበለው ከልጆቹ አንዲቷን ዳረለት። ሙሴም የካህኑን በጎች በኮሬብ አጠገብ ሲጠብቅ ሳለ እግዚአብሔር ተገለጠለት። እስራኤልንም ከባርነት እንዲያወጣ ወደ ፈርአን ላከው /ዘጸ. 3፥4/ ሙሴ ግን ወደ ፈርአን እንዴት እንደሚገባ ተከራከረ። ነገር ግን በእምነት ሲያድግ ወደ ፈርአን ደጋግሞ ለመግባት አልተከራከረም።

በእውነት ሙሴ የአገልግሎቱ ብድራት ከእግዚአብሔር ዘንድ ምን ሊሆን እንደሚችል ትኩር ብሎ በተመለከተ ጊዜ ያ በፈርአን ፊት ለመናገር የተከራከረ ሰው ስለሚመራው ሕዝብ እራሱን አሳልፎ ሰጠ። እራሱንም ለእነርሱ አሳልፎ ለመስጠት በመዘጋጀት እግዚአብሔርን «እነርሱን ከምታጠፋ የእኔን ስም ከሕይወት መዝገብ ደምስስ» በማለት ለመነ /ዘጸ 32፥11-14/ እውነተኛ አማኝ እንደዚህ ነው።

እግዚአብሔርን በማመንና እርሱን ደስ ማሰኘት ፍቃዱን በመከተሉ የሚመጣበት መከራ በፊቱ ምንም እንዳይደለ ይቆጥራል። ምክንያቱም ይገለጥ ዘንድ ያለውን ክብር ከሚቀበለው ከዚህች ዓለም መከራ ጋር በፊቱ ሲያስተያየው ምንም እንዳይደለ ይቆጥራል። ሐዋርያው በመልእክቱ «ለእኛም ይገለጽ ዘንድ ካለው ክብር ጋር ቢመዛዘን ያሁኑ ዘመን ስቃይ ምንም እንዳይደለ አስባለሁ» /ሮሜ. 8፥18/ በማለት የተናገረው ይህንን ይገልጽልናል።

ሙሴም እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘበት የእምነት ሕይወት ይህን የገለጠ ነው። የፈርአን የልጅ ልጅ ተብሎ ቤተ መንግሥት ከመኖር ይልቅ የእስራኤልን አምላክ ለማገልገል ከሚገለጥለት ክብር ጋር ቢመዛዘን ከምንም የማይቆጥረውን መከራ ከሕዝብ ጋር መቀበልን መረጠ። እግዚአብሔርንም ኢትዮጵያዊቷን በአገባ ጊዜ ለምን አገባት ብለው በሙሴ ላይ ባንጎራጎሩ ጊዜ ስለ እርሱ በመመስከርና በመቆጣት እህቱን ማርያምን በለምጽ መታት።

እውነተኛ አማኝ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ይፈጥናል። በፊቱ የተወደደ ሥራ ለመሥራት ሁል ጊዜ የሚታየው ነው። ስለዚህ ስለ ስሙ መከራ እየተቀበለና ደስ የሚያሰኘውን የሚቀበለው መከራ ሳይሆን የሚገለጥለት ክብርና የተገባለት ተስፋ ፈቃዱን እየተከተለ የተስፋውን ፍጻሜ ይጠባበቃል። «የማይዋሽ እግዚአብሔር ተስፋ ሰጠን» /ቲቶ. 1፥2/ የሚለውን ቃል ልብ ብለን ከዚህ ታላቅ ነቢይ እንደምንማረው እኛም በቅዱስ ቁርባን

ስለምናገኘው ዘላለማዊ ክብር የሰጠንን ተስፋ ለመቀበል «ብድራቱን ትኩር ብለን ልንመለከት ይገባናል» በመቀበላችን አምላካችን ከእኛ ጋር እኛ ከእርሱ ጋር መሆናችን ለቀደመው ኃጢአታችን ይቅርታ ከሚመጣው መጠበቃችን ባጠቃላይ «ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው» መባሉን የማያዘናጋ የእምነት ልብ ሊኖረን ይገባል። /ዮሐ. 6-54/

ሐ. በእስራኤልም ሁሉ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም

«ኢየሱስ ይህን ሰምቶ በእርሱ ተደነቀ ዘወርም ብሎ ለተከተሉት ሕዝብ እላችኋለሁ በእስራኤል እንኳ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም አላቸው»። /ሉቃ. 7፥9/

ይህ ምስክርነት የተሰጠው ለመቶ አለቃው ነው የሚወደው ባሪያው ታሞ ወደ ሞት በቀረበ ጊዜ በጭንቀት ላይ ወደቀ ነገር ግን ስለ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ የአይሁድን ሽማግሌዎች ወደ አርሱ ሰደደ መድኃኒታችንም ከአይሁድ ሽማግሌዎች ጋር ወደ መቶ አለቃው ቤት አመራ በዚህን ጊዜ ያ መቶ አለቃ መልእክተኛ ልኮ እንዲህ አለው። «ጌታ ሆይ በቤቴ ጣራ በታች ልትገባ አይገባኝምና አትድከም» አለው። ቀጠል አድርጎም «...ቃል ብቻ ተናገር ብላቴናዬም ይፈወሳል» አለ /ሉቃ. 7፥6/ ይህ ነው እንግዲህ ጌታችንን ያስደነቀ እምነት እንዲህ አይነቱን ትህትና የተሞላ እምነት ማን ሊያገኘው ይችላል? እራሳቸውን ከካዱ ሰዎች በቀር! የመቶ አለቃው እራሱን በመካዱ አምላኩን ደስ የሚያሰኝ በእስራኤል ሁሉ ጌታ የላገኘው እምነት ተገኘበት።

እርሱን ይከተሉት ዘንድ የሚፈልጉ ያደርጉት ዘንድ ጌታ ያስተማረውን ያገኘበት ይህ የመቶ አለቃ አንተን እቀበል ዘንድ አይገባኝም አለ። እንዲህ አይነቱን ነገር ኤልሳቤጥም ተናግራዋለች። እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ወደ እርሷ በመጣች ጊዜ «የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል» /ሉቃ. 2፥1/ አለች። ይህ ነው እንግዲህ እራሱን መካድ «ለሁሉም እንዲህ አላቸው በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ እራሱን ይካድ» /ሉቃ. 9፥23/ እንዲህ ዓይነት ሰው ለእምነቱ በመታዘዝ ሁል ጊዜ የሚኖር ነው።

ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ሰጥቶ በፍቃዱ እየተመራ ራሱን በእምነት ለተወደደና አምላኩን ደስ ለሚያሰኝ ሥራ ሊያስገዛ ለገዛ ፈቃዱ የሞተ ነው። ለዚህ ነው ቅዱስ ጳውሎስ እኔ ሞቻለሁ ሕያው አይደለሁም ያለው ሙሉ ቃሉም እንዲህ ነው የሚለው «ከክርስቶስ ጋር

ተሰቅያለሁ እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል» /ገላ. 2፥20/። ደግሞም «ዓለም ለእኔ እኔም ለዓለም የተሰቀልኩበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላው ትምክህት ከእኔ ይራቅ ገላ. 2፥20/ለዓለም እንዳይሆኑ ራሳቸውን የገደሉ ሰዎች እርሱን ደስ ያሰኘውን ነገር ለመረጡ ኪዳኑ የጸና ነው። በቤቴና በቅጥሩ የዘላለም ስምና መታሰቢያን ይሰጣቸዋል «እግዚአብሔር ሰንበቴን ስለሚጠብቁ ደስ የሚያሰኘኝን ስለሚመርጡ ቃል ኪዳኔንም ለሚይዙ ጃንደረቦች እንዲህ ይላልና በቤቴና በቅጥሬ ውስጥ ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች ይልቅ የሚበልጥ መታሰቢያና ስም እሰጣቸዋለሁ የማይጠፋ የዘላለም ስም እሰጣቸዋለሁ»። /ኢሳ. 56፥4/ በእምነት ወደ እርሱ ስለመጣችና ደስ የሚያሰኘውን ስለመረጠችው ጌታችን ሽቱ ስለ ቀሳቸው ሴት ሲናገር «እርሷ ያደረገችው ለእርሷ መታሰቢያ ይሆን ዘንድ እንዲሁ ይህ የመንግሥት ወንጌል በተሰበከበት በየትኛውም ስፍራ ይነገርላታል» በማለት መታሰቢያ እንዲሆናት ይህን የጸና ኪዳንና የዘላለም መታሰቢያ የሰጣት ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ኪዳኑን የሚጠብቅ ከተናገረውም አንዳች የማያስቀር ራሱ ወዶና ፈቅዶ ለዓለም መዳን በመስቀል ላይ ያቀረበውን መሥዋዕት ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ለምንቀበል ሁሉ የገባልን ዘላለማዊ የሕይወትና የክብር ኪዳን ምን ያህል ይልቅ?

መ. የሰናፍጭ ቅንጣት ታህል እምነት

«ኢየሱስም+ ስለ እምነታችሁ ማነስ ነው እውነት እላችኋለሁ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ተራራ ከዚህ ወደዚያ እለፍ ብትሉት ያልፋል የሚሳናችሁ ነገር የለም። , ማቴ 17:20/

እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ትችል ዘንድ ተራራ የሚያህል እምነት አልተጠየከም ተራራውን የሚገፋ የሰናፍጭ ቅንጣት ያህል እምነት እንጂ/ እስኪ ይህን ነገር ልብ እንበለው ሰናፍጭ ፍሬዋ ትንንሽ ሲሆኑ ቁመቱ ግን ረጅም የሆነ ሰዎች ለምግብነት በቀመሙት ጊዜ አፍንጫን የሚሰነፍጥና የሚለበልብ የሚያስለቅስ ተክል ነው። በላዩም አእዋፋት ይንጠለጠለብታል ማቴ 13:31 17+21/ ጌታችን የሰናፍጭ ቅንጣት ታህል እምነት የጠየቀበት ምክንያት ከማየታችን በፊት እምነት በሰናፍጭ ቅንጣት የተመሰለችበትን ጉዳይ

እንመርምር። ሰናፍጭ ከጥራጥሬ መደብ የማትቆጠር ትንንሽ ዘር ናት። ድብልብልና በየትኛውም ቦታ ነቅ ወይም ፍንጭ የሌለባት ፍጽምት ናት። እውነተኛ አማኝ የክርክር ወይም የኑፋቄ የፍርሃት ነቅ የሌለበት ነው። ቅዱስ ጳውሎስ ስለሚመጣበት መከራ ፍርሃትን እንዳይፈጥሩበት ምእመናንን መክሯቸዋል። «ጳውሎስ ግን መልሶ እያለቀሳችሁ ልቤንም እየሰበራችሁ ምን ማድረጋችሁ ነው? እኔ ስለጌታ ስለኢየሱስ ስም በኢየሩሳሌም ለመሞት እንኳ ተሰናድቻለሁ እንጂ» በማለት /ሐዋ. 21፥13/ በሌላው መልክ ሰናፍጭ ላይዋቀይ ውስጧ ነጭ ነው።

እውነተኛ ተአማኒም በእምነቱ በዚህች ዓለም መከራ ቢኖርበትም በውስጡ ግን ተስፋ መንግሥተ ሰማያት እና ከእምነቱ የተነሣ የሚመነጭ የውስጥ ሰላም አለው። ሰናፍጭ ጣዕሙ መራሯን ያዘነጋዋል። ክርስቲያንም እምነቱ በተስፋ መከራውን ያዘነጋዋልና በሰናፍጭ ቁስለ ሥጋ እንደሚደርቅ በእምነትም ቁስለ ነፍስ ትደርቃለች። ሰናፍጭ ደም ትበትናለች። እውነተኛ ክርስቲያንም በእምነት ኃይል አጋንንትን መናፍቃንን ይበትናል። ስለዚህ እንደዚህች ቅንጣት ፍጹምነት ባላት እምነት እግዚአብሔርን ደስ እናሰኘው ጌታችን ይህችን እምነት ከክርስቲያኖች ይፈልጋታል።

ጌታችን በዚህች ዓለም እየተመላለሰ በሚያስተምርበት ዘመን የሰናፍጭ ቅንጣት ታህል እምነት ያገኘባቸውን ብፁዓን ይላቸው ነበር። «እምነትሽ ታላቅ ነው» «እምነትህ ታላቅ ነው» የሚላቸው ይህቺን ፍጽምት ጥርጥር የሌለባት እምነት ስላገኘባቸው ነው። «የልብሱን ዘርፍ ብቻ ብዳስስ እንኳ እድናለሁ ብላ በልቧ ታስብ ነበር» /ማር. 5፥28/ ከዚህ የበለጠ ፍጹም እምነት ለማን አለው? ወንጌል ስለ እርሷ እንዲህ ነው ያለው? «የኢየሱስንም ወሬ ስምታ በስተኋላው በሰዎች መካከል መጥታ ልብሱን ዳስሰች» /ማቴ. 5/20 / ከብዙ ባለ መድኃኒት ብትደርስም ለመዳን ምክንያት አልሆኑላትም ስቃይም ጠንቶባት ነበር። ገንዘቧንም ሁሉ ለባለ መድኃኒት ሰጥታ መዳን አልቻለችም። ይህቺ ሴት ናት ስለኢየሱስ በሰማቸው ብቻ አምና የለበሰውን ጨርቅ ብቻ ቢነካኝ እድናለሁ ያለችው።

በውስጧ ብዙ ነገር የያዘች ፍጽምት የሰናፍጭቅንጣት ታህል እምነት እንዴት የሚገርም ነው! ገንዘቧ ሊያድናት ሳይችል ቀርቶ ባለቀ ጊዜ ይረዳት ዘንድ ወዳለው በእምነት ዐይኖቿን አነሳችው መዝሙረኛው «ዐይኖቼን ወደ ተራሮች አነሣሁ ረዳቴ ሰማይንና ምድርን ከሠራ

ከእግዚአብሔር ነው» አለ /መዝ. 120/1 -3/ እንደነዚህ ያለ ፍጹም እምነት እንዲኖረን ያለፉት ቅዱሳን ለእምነታችን መጽናት ወሳኞች ናቸውና ልናስባቸው ይገባል፡፡

በዚህም ሳያበቃ እነርሱ የያዙትን ፍጹም እምነት ገንዘብ እናደርግ ዘንድ ቅዱስ ጳውሎስ «በእምነት ምስጋናው» ሲል አሳስቦናል፡፡ /ዕብ. 13/2 -10/ እንደ እምነታችሁ ይደረግላችሁ እንባል ዘንድ ወደ ሕይወት ማዕድ ቅዱስ ቁርባን ስንቀርብ በፍጹም እምነት ሊሆን ይገባል፡፡

ምዕራፍ ስምንት

ከሥራ የተለየ እምነት የሞተ ነው

«አንተ ከንቱ ሰው እምነት ከሥራ ተለይቶ የሞተ መሆኑን

ልታውቅ ትወዳለህ» /ያዕ. 2፥2/

የእምነት ሕይወት ስንል በእምነት ሕይወት የሚኖር ክርስቲያን ማለታችን ብቻ ሳይሆን ሕይወት ያለው ሕያውነት ያለው እምነት ማለታችን ነው። ሐዋርያው በመልእክቱ «እንደ ዚሁም ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ነው» /ያዕ 2፥17/ ለዚህ በሥራ ለማይገለጥ ሙት አምነት ማደሪያ የሆነ እርሱን ከማመን የተነሣ ከሚንቀጠቀጠው አጋንት እምነት ሊለይ እንዴት ይችላል?

እምነት በሥራ ተገልጦ ሕያው ሊሆን ይገባዋል ሥራንም ደግሞ ከእምነት በመነጨ ኃይል እንሠራዋለን።

ለዚህም በጣም ጥሩና ግልጽ የሆነው ማስረጃ የአብርሃም ታሪክ ነው። /በሮሜ. 4፥16/ የምእመናን ሁሉ አባት ተብሎ መጠራቱ የሚታወስ ነው። የአብርሃም እምነት ለሚያምን ሁሉ የእውነተኛ እምነት ምሳሌ ሊሆን ይችላል ማለት ነው።

በሰብዓዊ ግምት አቋሙ ለጊዜው ፈጽሞ ተስፋ የሚያስቆርጥ መስሎ ታየ እግዚአብሔር ለታላቅ ሕዝብ አባት ትሆናለህ ብሎ ተስፋ ሰጥቶት ነበር። ሚስቱ ሳራ ግን በእድሜዋ ያረጀችና ልጅም ያልወለደች ሴት ነበረች።/ዘፍ. 15፥6/ አብርሃም ግን ለሰው የማይመች ነገር ለእግዚአብሔር ይቻለዋል ብሎ ተማመነ እግዚአብሔርም እምነቱን ተመልክቶ ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት /ዘፍ. 15፥6/ «አብርሃም አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት»። እግዚአብሔርን ያስደሰተው ይህንን የመሰለ እምነት ነው። በእርሱም ፊት የታመነው አቋም ትክክለኛ ያደርገዋል።

ይህ ለአብርሃም ጽድቅ ሆኖ የተቆጠረለት እምነት ነበር(ያዕ. 2፥21/ በእምነት ሕይወት የሚኖር ክርስቲያን ለእኔ ክርስቶስ ሠርቶልኛልና «ከእኔ የሚጠበቅብኝ ነገር በእርሱ ማመን ብቻ ነው» በሚል የተሳሳተ አመለካከት መታመኑን እርሱን በማምለክና በማመስገን ሥራ መግለጥ አቅቶት የወደቀውና የጎስቋላው መልአ ክየሳይጣን ሰለባ የሆኑ

ጥቂቶች አይደሉም፡፡ በእርግጥ እርሱ ሥራችንን ሠርቶልናል ክርስቶስ የሠራው ለእኛ መስራት ያልተቻለንን እርሱ ሠርቶ እርሱንም ከማመናችንም የተነሣ እምነታችንን የምንገልጽበት በእምነት ሥራ የምንሠራበትን ኃይል እንደሰጠን አንዳይረዱ የጨለማው ዓለም ገዢ የወንጌልን ብርሃን የሰወረባቸው እምነታቸው የሥራ ሕይወት ያጣ ሰዎች የተያያዙት የጭፍን ጉዞ መሆኑን ተረድተው ከእንቅልፋቸው ሊነቁ ይገባቸዋል «አንተ የምትተኛ ንቃ ክርስቶስ ያበራልሃል»፡፡ /ኤፌ. 5፥14/

በእርግጥም የምንገልጠው ጌታችን የሠራው ለሰው ያልተቻለውን ነው፡፡ በፍርድ ሥር የነበረው ሰው፣ ሕይወቱ ጎስቋላ አልተቻለውም፡፡ ስለዚህ ከሕግ ቦታች የነበረው ሰው ከሕግም በላይ ሥልጣኑ ደካማ የነበረውን ሰው፣ ሕይወቱ እንደ ጥላ አልፎ እንደ አበባም ረግፎ ይቀር የነበረው ሰው፣ እራሱን ከፍርድ ነጻ ማድረግ ሊያደርገው ሕግንም የሚፈጽምበትን የእምነት ኃይል ሊሰጠውም የእ ግዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ ሆነ ነቢያትም እንደጠሩት መጣ «የሴፍን እንደ መንጋ የምትመራው ሆይ ና» ብለውታል፡፡ እርሱም በዘመኑ መጨረሻ ከድንግል ማርያም ተወልዶ መጣ ለእኛ ራሳችንን ማዳን አልተቻለንም ነበርና ጌታችን እኛን የማዳኑን ሥራ ሠራ ከሕግም በላይ አደረገን በፊቱ የተወደደ ሥራ የምንሠራበትንና ሰውነታችን ለእርሱ በመሥዋዕትነት የምናቀርብበት የእምነት ኃይል አገኘን፡፡ ከእንግዲህ «ወንድሞች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያ ሰኝና ሕያው ቅዱስስ መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እለምናችኋለሁ እርሱም ለአእምሮአችሁ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው» /ሮሜ. 12፥1/ ይላል፡፡

ያለ ጥርጥር ሐዋርያው እንዳለው ሰውነታችንን መሥዋዕት የምናደርግበት ሥራ አገልግሎታችን ነው፡፡ በእምነት ሕግን መጠበቃችን ወይም ለእምነታችን ሕይወት መፈጸማችን በፊቱ በእምነት በሆነ ሥራ መገለጣችን ነው፡፡ የሚሰጥ በእግዚአብሔር ፊት መገለጥ ደግሞ እንዴት ያስደስታል? ለዚህም ጥሩ ምሳሌያችን ኢዮብ ነው፡፡ ኢዮብ በፊቱ በተወደደ ሥራ የተገለጠ ስለነበረ አምላኩ መስከረለት፡፡ እንዲህ ብሎ “ፍጹምና ቅን እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው በምድር ላይ እንደርሱ የለም፡፡” /ኢዮ 2/

በእውነት እንዲህ አይነቶቹን ከላይ የሆነ ምስክርነት ማን ሊያገኘው ይችላል? በፊቱ በመልካም ሥራ ከሚገለጡ ሰዎች በቀር ልብ በል መስካሪው ደግሞ ራሱ ፈጣሪ ነው፡፡

ስለዚህም በኢዮብ እንደማያፍርበት ለሰይጣን አስረግጦ ነገረው። ከተፈቀደለትም ስልጣን በቀር በኢዮብ ላይ በራሱ ምንም እንዳይሠራ ገደበው።

ስለዚህም በዚያች በተገደበችው ሥልጣኑም ኢዮብን ድል መንሳት አልተቻለውም። ስለዚህም መልሶና ደጋግም በእግዚአብሔር ፊት ከሰሰው። "የወንድሞች ከሳሽ ተጣለ በማለት የሐንስ በራእዩ እንደተናገረው ከኢዮብ ፍጹምነትና ትዕግስት የተነሣ ከሳሹ ሰይጣን ድል በመነሳቱ ሀፍረትን ተከናነበ። ኢዮብ ግን ወደ በለጠ ጸጋ አደገ። ከመንፈስ ፍሬዎች አንዱ የሆነው ትዕግስት በሚገባ በማፍራቱ ዛሬ የኢዮብ መለያው ትዕግስት ሆነ።

ስው በሕግ አይጸድቅም የሚል አመለካከት ያላቸው ሰዎች ከግንዛቤ ማነስ በስህተት ላይ ተጥለዋል። ቅዱስ ጳውሎስ ለሮማውያን ክርስቲያኖች ሲጽፍላቸው "በእግዚአብሔር ፊት ሕግን የሚያደርጉት ይጸድቃሉ እንጂ ሕግን የሚሰሙ ጸድቃን አይደሉምና" /ሮሜ 2፤15/ በማለት ያስተማራቸው ቃል በእምነት የሕግን ተፈጻሚነት ያረጋገጠ ነው። ዛሬ ብዙዎች የሳቱት በዚህ ነው። ስለ ቅዱስ ቁርባን አማካኝነት ማመን ብቻ ቤተ ክርስቲያን ለአማኞች የምታቀበለው ክርስቶስ ለዓለም ድህነት የሰጠው ሥጋውና ደሙ መሆኑን ማመኑ ብቻ ሕይወት የሚስጣቸው አየመሰላቸው ይዘናጋሉ ይህ እምነት ግን ወደ ቅዱስ ቁርባን በመቅረባችን በሥራ ሊገለጥ ይገባዋል።

ሀ. በእምነት መዛል

“ ከሃይማኖት ተሳስተው በብዙ ስቃይ ራሳቸውን ወጉ”

/1ጢሞ. 6፤10/

ብዙዎች የዚህችን ዓለም ክብር ሥልጣን ውሸትና በውስጧ ያሉትን የሥጋ ሥራዎች በመውደድ ወደ ኋላ አፈገፈጉ። ይሁዳ ጌታችንን ሽጦ ከሐዋርያት ተሰይቶ ሄደ። የግብር ወንድሙም ይመስል የዚህች ዓለም ውበት ማርኮስ የታላቁን ሐዋርያ የቅዱስ ጳውሎስ ረዳትነት አስጠላው። ጥቂት የማይባሉት ከእናታቸው ከቤተ ክርስቲያን እቅፍ እየወጡ ሄዱ። በጠላትነት የተነሱባትና ስለ እርሷ ለመስማት ጀርሃቸውን ያልሰጡ ለቁጥር ያዳግታሉ። እነዚህ ሁሉ ግን በአንድ ወቀት የክርስትናን ትምህርት የተማሩ የብርሃንን

ወንጌል ቃል ያዳመጡ መድኃኒት ዓለም ክርስቶስ ያደረገውን የመስቀል ሥራ ያወቁ ናቸው፡፡ ነገር ግን ከዚህ የመዳን ትምህርትና የመንፈሳዊ ክብር ፈቀቅ አሉ፡፡ እነዚህ ወገኖች ከቤተ ክርስቲያን አንድነት ተቆጥረው የነበሩ ዛሬ ግን የክርስትናን ሕይወት ጉዳይ መስማት የማይችሉ ቢገጥማቸውም ለምተው እንዳልሰማ የሚያልፉ ናቸው፡፡

ሌሊት በኪዳኑ፣ ማለዳ በቅዳሴው የሚተጉ ደጋግመው በፊቱ ለጸሎት የሚቆሙ በአበይት በሌሎችም በዓላት ተገኝተው ቤተ ክርስቲያንን የሚስሙ ለአገል ግሎት እጅግ የሚፋጠኑ በራሳቸው ጊዜ ወደ ቅዱስ ቁርባን የቀረቡ ዛሬ ግን

መዝሙራቸውን በዘፈን ምጽዋታቸውን በስርቆትና በስስት ፍቅራቸውን በጥላቻ ጸሎታቸውንና ትጋታቸውን በስንፍና ለውጠውታል በነበርንበትና እናውቀዋልን የሕይወታቸው ዓቢይ ብሂል ሆኗል፡፡

የከፋት ሁሉ ምንጭና የሐሰት አባት የተባለው ዲያብሎስ መንፈሳዊ ሐብታቸውን እያስጣለ በሐሰት ትምህርት ንፋስ እየገፋ አፍገምግሞ ከሃይማኖት ታቸው በማስወጣት ትላንት ፈጣሪና መድኃኒት የሚሉትን ጌታ የፍጡርን ጸጋና ማዕረግ የሰጡ ለድህነት ዓለም ምክንያት ያደረጋትን እናቱን ድንግል ማርያምን የሚቃወሙ የተሳሳሉትን መስቀል የካዱ የወንጌሉን ቃል ሲቃወሙ ቅዱስ ቁርባንን መታሰቢያ እንጂ እውነተኛ አይደለም የሚሉ! የኢጋንንትን ትምህርት እያዳመጡ በእምነታቸው ከመዛላቸው የተነሣ የወደቁበት ጥልቅ የጥፋት ጉድጋድ ነው፡፡ /ማቴ 24÷24/ “በኋለኛው ዘመን አንዳንዶች የኢጋንንትን ትምህርት እያዳመጡ ሃይማኖትን ይክዳሉ፡፡” /1ጢ.ሞ. 4+1-2/

በመግቢያችን ላይ አንደጠቀስነው የዚህ ሁሉ ምክንያትና በእምነታቸው ዝለው የጠፋ ሰዎች መውደቅ ምሥጢሩ በዚህች ዓለም ያለውን ክብር ሥልጣን ማዕረግና ከንቱ ልፍለፋዋን መፈለግ ነው፡፡ ቤተ ክርስቲያንን መቆያ አድርገው ከነዚህ ከተጠቀሱት አንዱን ሲያገኙ ወጥተው የሚሄዱ የእምነት ሕይወትን ጉዳይ ሁለተኛና አልያም በመጨረሻ የሽምግልናቸው ወራት መጠሪያ አድርገው የሚገምቱ ከዚህም የተነሣ ወደ ቅዱስ ቁርባን መቅረብ የሚገባው በስተርጅና እንደሆነ የሚያምኑ የሚያስተምሩ አሉ፡፡

ለብዙ ሰዎች በእምነት መዛል ምክንያቶች አድርገን የጠቀስናቸው ልዩ ልዩ የመንፈሳዊ ሕይወት ማጠቃለያ ናቸው፡፡ እዚህ ላይ በዓቢይነት የሚጠቀሰው

ለእምነታችን መዛል ሰፊ አስተዋጽኦ የሚያደርገው አጉል ምኞታችንንና ገደብ የሌለው ፍላጎታችን ነው። ከብር ሥልጣን ገንዘብ፣ ውዳሴን የመፈለጉ ሃሳባችን እነዚህን ለማግኘት የምናደርገው ጥረት በእምነታችን ያዝለናል። ይህ ዓይነቱ ችግር በሕይወታችን ሊፈጠር የቻለውና በዚህ ማነቆዎች በእምነት እንዳንጠነክር ታንቀን የምንያዝበት ምሥጢሩ ራሳችንን አለመከዳችን ነው። “እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር እራሱን ይካድ” /ማቴ 16÷24/ በማለት ጌታችንም ያስተማረው በፍላጎቶቻችን ታንቀን በእምነት እንዳንዝል ፈልጎ ነው። ራሱን ያልካደ ሰው ገንዘብን ከመውደድ የተነሣ አምላኩን ይከዳል፡ : ይሁዳም ያደረገው ይህንኑ ነው “ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ሥር ነውና ይህንን ሲመኙ ከሃይማኖት ተሳስተው በብዙ ስቃይ ራሳቸውን ወጉ” /1ጢሞ 6÷10/ በማለት ቅዱስ ጳውሎስ በእምነታቸው የሚዝሉ ሰዎች ከሃይማኖት መንገድ እንደሚወጡና ራሳቸውን በመከራ ጦር እንደሚወጉ አስገንዝቦናል።

ስለ ገንዘብ የሰውን ደም በማፍሰስ ወንጀለኞች የሆኑ ሰዎች ከእምነት ሕግ ውጪ የመሮጥ ችግር ባለቤቶች ናቸው። ንጉሡ አክዓብ ደሃውን ገበሬ ኢይዝራኤላዊውን ናቡቴንን ያስገደለው ያለአግባብ ለመክበርና አምሮቱን ለመፈጸም የናቡቴንን የወይን ቦታ ለመንጠቅ ሲል ነው።

ነገር ግን ሃሳቡ አልተፈጸመም የእግዚአብሔር ነብይ ኤልያስ ስለ ናቡቴን ገስፀው የገበሬውን ደም ውሾች እንደላሱት የእራሱንም ደም ውሾች እንደሚልሉት ነገረው ቃሉም ተፈጸመ አክዓብም በብዙ ስቃይ ደሙ ፈሰሰ። ዛሬ የምናያቸው የምንስማቸውና የምናስባቸው በእምነታችን እንድንዝል ግድ የሚሉ መሆናቸውን መዘንጋት የለብንም። ስለዚህ ራሳችንን ከኃጢአት እውቀት ነጻ ማድረግ እንዳለብን ልብ እንበል። ጌታ ያለውን አንርሳ “የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን?” /ሉቃ 1818/ መዝሙረኛው የወደፊት ተስፋውን በእግዚአብሔር ላይ ጥሎ በእምነት የሚኖርን ሰው ምስጉን ብሎታል።

ለዚህ ነው ብዙ ቅዱሳት ምስጉናን የተባሉት ዛሬም በሚገባቸው ክብር በስማቸው ጽላት ተቀርጾ የመታሰቢያ ቤተ ክርስቲያን ተተክሎ በእውነተኞች ክርስቲያኖች የሚመሰገኑት የዘላለም ስምና መታሰቢያ በቤቱና በቅጥሩ እንዲይዙ የተደረጉት /ኢሳ 56÷1/ ከሞት በኋላ ያለው ዘላለማዊ ተስፋ መረሳትና መካድ በዚህም ዓለም የፈተና

ማዕበል እየተገፋ በመፍገምገም ተስፋ መቁረጥ የእምነት ጸር ነው።

“ለሁሉም እንዲህ አላቸው በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ” /ሉቃ 9፥23/ እንዲህ ዓይነቱ ተአማኒ ሕይወቱን ለእግዚአብሔርስጥቶ በፍቃድ እየተመራ በዚህ ዓለም የሚደርስበትን መከራ አይቆጥረውም። ምክያቱንም ራሱንም ከሞት በኋላ ስላለው ተስፋ ክዶታልና ነው። ስለዚህ ሁሉን ለእግዚአብሔር ይሰጣል እንጂ በራሴ ይህን አደርግ ዘንድ ይቻለኛል ብሎ አይናገርም። በመፈተኑም ጊዜ እንኳ እንዲህ ባደረግ ብሎ የራሱን መላ ምት ከፊቱ አያቆምም ግን ዝምብሎ ወደ አምላኩ ይጸልያል እርሱን ብቻ ተስፋ አድርጎ ይጠባበቃል። “ስው ዝም ብሎ የእግዚአብሔርን ማዳን ተስፋ ቢያደርግ መልካም ነው” /ስቆ.ኤር. 3፥3/ ስለሚናፍቀውና ተስፋ ስለሚያደርገው የዘላለም ሕይወት ትጋቱን መታዘዝ ያደረጋል። ከፊቱ እግዚአብሔር ለሚሠራው ሥራ ራሱን እየቀደስ ያዘጋጃል እንጂ በራሱ ሊሠራና በውስጡ ለሚፈጥረው ፈቃድ ጊዜ ሊሰጠው አይሞክርም ። ይልቁንም ራሱን ለእግዚአብሔር ይቀድሳል። “እግዚአብሔር ነገ በመካከላችን ድንቅ ይሠራልና ተቀደሱ” /ኢያ3፥5/ የእግዚአብሔርን ሥራ በሕይወቱ ለማየት የሚቀድስ ክርስቲያን እራሱን ለሰማያዊውና ለዘላለማዊው ተስፋ ያዘጋጃል ነው።

ከምስር ምድር ወጥቶ ወደ ምድረ ርስት ከነዓን በተስፋ ይጓዝ የነበረውን የእስራ ኤልን ሕዝብ ይመራ የነበረው ኢያሱ ዩርዳኖስን ለመሻገር ሕዝቡን ካዘጋጀ በኋላ እግዚአብሔር በፊታቸው ለሚሠራው ሥራ እንዲቀደሱ ጠየቃቸው። በሐሳባቸው ከንቱነት በዚህች ዓለም የሚባከኑ ብዙ ሰዎች የእግዚአብሔርን መኖር ለማረጋገጥ በፊታችን አንዳች ለምን አያደርግም ብለው ይጠይቃሉ። የሚገርመው ግን እንደነዚህ ላሉ ሰዎች የበለጠ የእግዚአብሔር ሥራ የተስወረ ነው። ባልተቀደሰ ሕይወት የቅዱሱን አምላክ ሥራ ለማየት የሚቀርብ ጥያቄ ምንዓይነት ጥያቄ ነው?

እግዚአብሔር በፊቱ ያለ እምነት የሚቆሙትንና ከከንቱው ምኞታቸው ካለማመን ሕይወታቸው የሚመነጩውን ጥያቄ ይዘው የሚገዳደሩትን ይጥላቸዋል።

ለ. እምነትን ማሳደግ

"ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህን አስብ ይህንም አዘውትር /1ጢሞ 4+15/

ይህን ቃል ለመንፈስ ልጅ ለጢሞቴዎስ የጻፈለት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ነው። በእምነት ሕይወቱ እንዲያድግ ምን ማድረግ እንዳለበት ሊያስገነዝበው ይህን ማስጠንቀቂያ ነግሮታል። በተጨማሪ ለተሰሎንቄ ክርስቲያኖች እንዲህ ብሎ ጽፎላቸዋል። ወንድሞች ሆይ እምነታችሁ እጅግ ስለሚያድግ የሁላችሁም የእያዳንዳችሁ ፍቅር እርስ በርሳችሁ ስለሚበዛ ሁል ጊዜ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን እንደሚገባ ልናመሰግን ግድ አለብን። /2ተሰ.1+3/

የተሰሎንቄ ምእመናን ዕለት ተዕለት በእምነታቸው እያደጉ እየጎለመሱና እየጠነከሩ መሄዳቸውን ተመልክቶ ይህንን ያደረገው ደግሞ እግዚአብሔር ነውና ልና መስግነው ግዴታችን ነው አለ። የእምነት ሕይወት ያለው ሰው በሕይወቱ ስ ላለው ለውጥ ራሱን አያወድስም ከሥጋዊ ደማዊ እውቀቱና ጥበብ አንደመነጨ አድርጎም አይቆጥርም። ሁሉን ማድረግ ከሚችል እግዚአብሔር እንደሆነ ያውቃልና አምላኩን ያመስግናል።

በእምነት ማደግ ማለት በሃይማኖትና በምግባር ጽንቶ መኖር በመንፈሳዊ ሕይወትም ከዓመት ዓመት እየጠነከሩ እየጎለመሱ መሄድ ማለት ነው። በተጨማሪ በውስጡ ያለውን ፍቅር ዓላማ ይቅር ባይነት ሲያበዛ የሌሎችንም ወደ ሕይወቱ ሲያመጣ የመንፈስ ፍሬዎችን ሲያፈራ ነው በእምነት አደገ የምንለው። በቅዱስ መጽሐፍ ከእርሻ ሥራ፣ ከእረኝነት፣ ከንግድ! ከተጠሩ በኋላ እርሱን በመከተል የእምነት ሕይወታቸውን ያሳደጉ ብዙ ናቸው።

ዳዊት ትንሽ ልጅ ደግሞም እረኛ የነበረ ሰው ነው። እግዚአብሔር እርሱን በፈለገ ጊዜ ወደ አባቱ ቤት ነብዩ ሳሙኤልን ላከው። ነቢዩም ወደ ዳዊት አባት ቤት በገባ ጊዜ ዳዊት አልነበረም። እርሱ በዱር እረኝነት ላይ ነበር። የዳዊት ወንድሞች ቅብዐ መንግሥቱን ለመቀባት ወደ ነቢዩ በተራ ቀርበዋል።

ነቢዩም ብስለታቸውን እያየ አንዱን ሊያነግስ በልቡ ይሻ ነበር። ተክለ ቁመናቸውንና የሰውነት እግዚአብሔር ግን “ሰው መልክን ያያል እግዚአብሔር ልብን

ያያል" አለው። በመጨረሻ ተረስቶ የነበረው ትንሹ ዳዊት ታወስና ተጠርቶ መጣ። እግዚአብሔር በሳኦል ቦታ አነግሠው ዘንድ የመረጥኩት ይህ ነውና ቅባው አለው። ሳሙኤልም ቅብዐ መንግሥቱን በራሱ ላይ አፈሰሰበት።

ዳዊት ከዚህ ጊዜ ጀምሮ በእስራኤል ነገሠ የእግዚአብሔር ጊዜ ደረሰ በዙፋኑ እስኪቀመጥ ድረስ የነበረው ጊዜ ዳዊት በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነትና መመካት የሚያሳድግበት ጊዜ ነበር። የደረሰበት ፈተና እምነቱን አጠነከረ ከሳኦል ብዙ ታገለ ከሳኦልም ግድያ እግዚአብሔር ደጋግሞ አተረፈው። ስለዚህ ለተቀባበትም አገልግሎቱ ብቁ እያሆነ መጣ አሳዳጅና ጠላቱን ዳዊት በእምነቱ እያደገና ሳኦልንም ለብቻው ተኝቶ ባገኘው ጊዜ አልገደለውም እንዲገለውም ከጓደኛው የቀረበለትን ጥያቄ አልተቀበለም። ይህም በእምነት ከማደግ የሚገኝ እንጂ ደመኛውን አግኝቶ የሚተው ማን ነው? እርሱ ግን እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጄን አላነሳም አለ። ይልቁንም ሳኦል ሳይወድ በግድ የዳዊትን ንግሥና አንዲቀበል አደረገው።

ከመንገደኛው ቆርጦ የወሰደውን ጨርቅ በሩቁ በአቀበት ላይ ቆሞ ለሳኦል ባሳየው ጊዜ ሳኦል አዘነ። ስለ ዳዊት ትልቅነት መሰከረ። እግዚአብሔር ከእኔ በኋላ በእስራኤል ላይ እንደሾመህ አውቄአለሁ አለ።

ሌላው በሕይወት እያለ ሙት እስከማንሳት የደረሰውን በኋላም ሞቶ እንኳ ሳለ በአጽሙ በሬሳ ላይ ነፍስ የዘራው ታላቁ የእስራኤል ነቢይ ኤልሳዕ ነው። እርሱ ከነቢዩ ኤልያስ በኋላ የሚከተል ደቀ መዝሙሩ ነው። ኤልያስ በተነጠቀበት ዕለት በጽናት እስከ መጨረሻዋ ስዓት አልለይህም በማለት ተከተለው። /2ነገ. 2÷1-6/ በዚህም ጽናቱ በኤልያስ ላይ የነበረው መንፈስ በእርሱ እጥፍ ሆኖ አደረበት ብዙ ድንቆችንም አደረገ በእስራኤልም በነቢይነቱ የተወደደና የተፈራ ነበር።

ባጠቃላይ በእምነት ማደግ ማለት ታላማኒው በመንፈሳዊ ሕይወቱ የሚያደርገው እድገት ማለት ነው። አንድ ሰው እውነተኛ ተላማኒ ከሚያሰኘው ነጥቦች ዋነኛው የሃይማኖቱን ሕግና ሥርዓት ጠብቆ ክርስቶስን ለመምስልና ይህችን ዓለም ለማሸነፍ የሚያደርገው ግስጋሴ ነው። በፍጹም አምላኩን ለመምስል በፍቅርና በትህትና ይሮጣል ሁል ጊዜ የሚታየው የኢየሱስ ክርስቶስ የደግነት ውበት ነው። “እርሱ ኃጢአት የሌለበት ጻድቅ፣ እድፍ የሌለበት ንጹህ፣ ጠማማነት የሌለበት ያውቃልና። ቅን፣ ያለ

መከልከል ስጪ፤ መንፈግ የሌለበት ለጋስ፤ ያለ ቂምና ቅናት ይቅር ባይ” መሆኑን ያውቃልና /ቅዱስ ኤጲፋንዮስ/

ይህን በመረዳት እራሱን ከኃጢአት አርቆ በቅዱስ ቃሉ እየተመራ በቅዱስ ቁርባን ተወስኖ መኖሩ ወይም በቅዱስ ቁርባን ለመወሰን በምክረ ካህን መመራቱ የእምነቱን ማደግ የሚያመለክት ሐቅ ነው።

ሐ. መናፍስትን የሚገዛ የእምነት ኃይል

“ወዳጆች ሆይ መንፈስን ሁሉ አትመኑ ነገር ግን መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደሆነ መርምሩ” /1ዮሐ. 4÷1/

እምነት የጽድቅ ተቀራኒ የሆነውን ጠላት ዲያብሎስን የምንቃወምበት ኃይል ነው። ቅዱስ ጴጥሮስ “በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት” /1ጴጥ 5÷9/ ብሎናል። ዲያብሎስን በእምነት ድል እናደርገዋለን። በዚህም ኃይል እንገዛለን ግን ጌታችን እንደ ተናገረው መናፍስት ስለተገዙልን ደስ ሊለን አይገባም። ምክንያቱም አጋንንትን ድል የምናደርግበትና የምንገዛበት ኃይል የተገኘው ካመነው አምላክ የተነሣ እንጂ በእኛ ኃይል አይደለምና ነው። እዚህ ላይ ዲያብሎስን ስለምንቃወምበትና እርሱም ስለሚገዛው የእምነት ኃይል ልንረዳ ይገባል። ዲያብሎስን የምንቃወመው በምን እምነት ነው? የእግዚአብሔር ኃይል ከእኛ ጋር ሆኖ በሚሠራበትና በእኛ ላይ የተጠመዱትን ወጥመዶች ሰብሮ የዲያብሎስን ኃይል ሁሉ ሊያጠፋልን በሚችል እምነት ነው።

ደቀመዛሙርቱ አጋንንትን ማውጣት ባልተቻላቸው ጊዜ ጌታችንን እንዲህ ብለው ጠይቀውት ነበር። እኛ እናወጣው ዘንድ ያልቻልነው ለምንድን ነው? እርሱም እንዲህ ብሎ መለስላቸው ስለ እምነታችሁ ማነስ በተጨማሪ አምላካችን እግዚአብሔር ከጠላታችን ከዲያብሎስ በላይ ኃይል እንዳለው ማወቅ ብቻ ሳይሆን ማመንና ስልፉ የእኛ ሳይሆን የእግዚአብሔር መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል። /1ሳሙ. 17÷47/

ይህም ብቻ ሳይሆን “እግዚአብሔር ስለ እናንተ ይዋጋል እናንተም ዝም ትላላችሁ” /ዘጸ 14÷14/ ተብሎ መጻፉን መዘንጋት የለብንም። ዘማሪው ዳዊት እግዚአብሔር ድል የሚነሳበትና ዲያብሎስን የሚያስነቅበትን ኃይል የውጊያውን ልምምድ የሚሰጠው

እግዚአብሔር እንደሆነ ሲናገር እንዲህ ብሏል፡- “እግዚአብሔር አምላክ ይባረክ ለእጆቼ ስልፍን ለጣቶቼም ዘመቻን የሚያስተምር” /መዝ 143፥1/ ሁል ጊዜና በማናቸውም የሕይወት እንቅስቃሴያችን የዲያብሎስ ተቃውሞ እንዳለ መዘንጋት የለብንም፡፡ ስለዚህ በማናቸውም ጊዜ እግዚአብሔርን ከጎናችን ልናደርገውና ከኃይል ሁሉ በላይስለዚህ የለብንም፡፡ መሆኑን መጠራጠርእግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኝና ዲያብሎስን መልካም ሥራ ልናስጠምድ ይገባናል፡፡ ራሳችንን በሚቃወም

የመናፍስትን ኃይል በሚያጋልጥና በሚገዛቸው ጸሎት ጾምና ስግደት ራሳችንን ያስገዛንና የነዚህ መንፈሳዊ ኃይሎች ባለታብት ልንሆን ይገባል፡፡ እግዚአብሔር ኃይሉን በሚያምኑት ዙሪያ ጸንቶ እንዲያቆሙ የሚፈቅድላቸው የጠላት ወገን እንደማይኖሩና በእኛም ላይ አንዳች ያደርጉ ዘንድ እንደማይፈቅድላቸው ልናምን ይገባል፡፡ እኛ ግን አበክረን ልናውቀው የሚገባን መጋደላችን ከደምና የሥጋ ጋር አለመሆኑን ነው ከዲያብሎስ ጋር ስላለው ውጊያ ሐዋርያው ሲናገር እንዲህ ይላል በቀረውስ በጌታና በኃይሉ ችሎት የበረታችሁ ሆኑ የዲያብሎስን ሽንገላ ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ ልበሱ' /ኤፌ 6፥10 -11/ እዚህ ላይ ይህን መልዕክት ስንመለከት የምናሰምርበት ዓቢይ ጉዳይ የዲያብሎስን ሽንገላ ትቃወሙት ዘንድ የተባለውን ነው፡፡ የዚህም ርእስ መጀመሪያ ሆኖ የተጠቀሰው ጥቅስ መንፈስን ሁሉ አትመኑ ነው የሚለው፡፡ ምክያቱም ግልጽና ዲያብሎስ ሽንገላ ስለሆነ ነው፡፡

የዲያብሎስ ሽንገላ

የዲያብሎስ አንዱ የውጊያ ባሕሪው ሽንገላ ነው፡፡ ሐስቱን እውነት ጨለማውን ብርሃን ሞትን ሕይወት አስመስሎ የሚሸነግል ክፉ ጠላት ነው፡፡ በእርሱ ያለተሸነገለ የለም፡፡ ብዙዎቹም በሽንገላ ተጠልፈው ወድቀዋል፡፡ እርሱ ለማንም የማይመለስ ሽንጋይ ነው፡፡

ደናግልን፣ መነኮሳትን ይሸነግላል፡፡ ከድንግልና ሕይወት እንዲወጡ ምንኩስናቸውንም እንዲያፈርሱ ብዙ መንፈሳውያን ወደ ዓለም ተመልሰዋል፡፡ እያሌ የሰንበት ት/ቤቶች ወጣቶች የተሰለፉለትን ቤተ ክርስቲያን የማገለገል ምርጫ የሚመሩትን መንፈሳዊ ሕይወትን ትተው ሄደዋል፡፡ የቤተ ክርስቲያንን ጡት እየጠቡ ያደጉ ከብረ ቅዱሳንን ያውቁ

የነበሩ ዓይኔን ግንምባር ያርገው ዓይነት ክህደት ከደዋል የጌታችን እናት ከአንደበታቸው ሳትጠራ ውለውና አድረው የማያውቁ እርሷን ለምነው በአማላጅነቷ ብዙ ነገር ያገኙ ዛሬ ግን አፋቸውን ሞልተው “አታማልደንም” ብለዋል።

እነዚህ ሁሉ በዲያብሎስ ተሸንገለው ስብከቱ እውነት መስሏቸው የሰጣቸው ዘላቂ መስሏቸው የወደቁ ናቸው። መንፈስን ሁሉ ከማመን የተነሣ የሳቱም ጥቂት አይደሉም። በሐስተኛ ህልም ምሪት ሕይወታቸውን ለጥፋት የዳረጉ ለሐስተኞች ነቢያት ቃል የተገዙ ራእይ በእኛ ዘንድ አለ በሚሉ ሰዎች የተጠለፉ ልክ የላቸውም ምክንያቱም የዲያብሎስ ሽንገላ ዛሬ የጀመረና ቀላል አይደለም። የመጀመሪያ ሰው አዳም በገነት በነበረ ጊዜ የዚህ ጠላት ሽንገላ ደርሶበታል ልጅነትን ያህል ጸጋ ገነትንም ያህል ቦታ እግዚአብሔርን ያህል ጌታ ያጣው በሽንገላ ነው። “ከዚህ በበላችሁ ቀን ሞትን አትሞቱም እንደርሱ እንዳትሆኑ ከፋውንም ደጉንለይታችሁ እንድታውቁ ስለሚያውቅ ከለከላችሁ እንጂ” /ዘፍ 3+4/ ከዚህ የሚበልጥ የሽንገላ ቃል ለማን አለው?

ይህን የተናገረው ጠላታችን ዲያብሎስ ነው። ሴቲቱም የዚህን ሽንጋይ ቃል ተቀበለችው እርሷ በልታ ለባሏ ለአዳምም አበላችው። እግዚአብሔር አስቀድሞ ከዚህ በበላችሁ ቀን “ሞትን ትሞታላችሁ” ይህን ቃል ለማስለቀቅና ትእዛዙን ለማፍረስ ነው ያ ሁሉ ሽንገላ ለጠላት ያስፈለገው። ሽንገላው በሐስት የተሞላ ነው እንዲህ የሆነው የሽንገላ ጠባይ እንዲህ ስለሆነ ብቻ አይደለም። ዲያብሎስ የሐስት አባት ስለሆነም ጭምር እንጂ የዲያብሎስ ሽንገላ በአንድ ወቅት የሚፈጸም አይደለም። ሁል ጊዜ ቀጣይነት ያለው እና እንደ ዘመኑ ሁኔታ የተራቀቀ ነው። በዚህ እኛ በያዝነው ዘመን የዲያብሎስ ሽንገላ አጅግ የረቀቀና ብዙዎችን ወደ ማመን ያደረሰ ነው።

ብዙዎች የክርስቶስን ወንጌል አንግበው በሐዋርያነት መልክ ሲሯሯጡና መዳን ትፈልጋለህን? ሲሉ እንደየሀሳባቸው የወንጌሉን ቃል ሲያጣምሙ ይህ ዓለም በነዚህ ሽንጋዮች ቁጥጥር ሥር መውደቁ ችግሩ ሰዎች መንፈስን ሁሉ ማመናቸው ነው። ያውም ሐስተኛ የሐስት አባት የተባለውን የጠላት መንፈስ /ዮሐ 8+44/ ጌታችን እንዲህ ያለው ዲያብሎስ የሚነግረንን ነገር በማመን ከመታለል እንድንጠበቅ ነው። ዲያብሎስ ውሸትን በመንፈስ ብቻ ሳይሆን በሌላም መልኩ ያስተላልፋልና ነው። ይህም በሚልካቸው ሐስተኛ ነቢያትና ሐስተኛ ክርስቶሳውያኖች መናገር መቻሉ ነው። ጌታችንም አንደነዚህ ካሉት

የሐሰተኛ መንፈስ ደቀመዛውርት እንድንጠበቅ በመዋዕለ ስብከቱ “በዚያን ጊዜ ማንም እነሆ ክርስቶስ ከዚህ እኒ ወይም ከዚያ አለ ቢሏችሁ አትመኑሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሳሉና ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ”፡፡ /ማቴ 24÷23-24/ በማለት የተናገረው፡፡

እዚህ ላይ ልብ ይሉት ዘንድ የሚገባው የተመረጡትን እስኪያስት ድረስ ድንቅን የሚያደርግ መባሉን ነው፡፡ ስለዚህ አንዳንድ ሰዎች ስለ ሕይወታችን ሲተነብዩና ወይም ስለአሳለፍነው ነገር ሊነግሩን በእኛም ዙሪያ የገመቱትን እየተናገሩ ጥገኞቻቸው ሊያደርጉንና ሕይወታችንን ሊመሩት ሲፈልጉ ከዚህም በላይ በፊታችን ሙትን እስከማስነሳት ድረስ ድንቅን ሲያደርጉ እውነተኛነታቸውን ለማረጋገጥ ሚዛናችን ያሉንን ማመንና እነርሱን መቀበል መሆኑ እንደሌለበት መረዳት ይኖርብናል፡፡

እንግዲህ አለማመንና ፍርሃትን ከእኛ እናርቅ በፍርሃት ተውጠን ካዩን የሐሰት ሥራቸውንም በተላላነት የምንቀበል ከሆነ ጠባቂ የሌለውን ግቢ እንዳገኙ ዘራፊዎች ይሰለጥኑብናል፡፡ ሕይወታችንንም ለጉመው ወደፈለጉበት የክህደት ጎራ ይመሩናል፡፡ ስለዚህ ሽንጋዩን ጠላትና ሐሰተኛውን መንፈስ እንዲህ ልንለው ይገባናል፡፡

“ሂድ አንተ ሰይጣን ለእግዚአብሔር ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፏልና”፡፡ /ማቴ 4÷10/ ወደ ሕይወታችን መዳኛ ወደ ቅዱስ ቁርባን እንዳንቀርብና የአባታችንን የሕይወት ግብዣ እንዳንቀበል በከንቱ መለፍለፍ መንገዳችንን ለመዝጋት የሚሽነግለንን ጠላት ከእኔ ዞር በል ልንለው ይገባል፡፡

ምዕራፍ ዘጠኝ ባርነት ወደስ ነጻነት

“ኢየሱስ መለሰ እንዲህ ሲል አውነት እውነት እላችኋለሁ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባሪያ ነው” ዩሐ 8÷34

በቅድሚያ ባርነት ምንድን ነው? ትክክለኛ የቃሉ ፍቺ ተገዢነት ማለት ነው። መብትን የሚያሳጣ ነጻነት የሚገፍ ስለሆነ ስያሜው ነጻነት መብት የሌለውንበራሱ ፈቃድ የፈለገውንማድረግ የማይችለውን ተገዢ ያመለክታል። በመጀመሪያ እግዚአብሔር አንድን ሰው ለሌላው ባሪያ እንዲሆን አልፈጠረውም። ይህ ቃል ለመጀመሪያ ጊዜ በወይን ጠጅ ስካር ወድቆ ከነበረው ከኖኅ አንደበት ተገኘ እርቃኑን በማየት በሳቀበት ልጅ ከነዓን ላይ የእርግማንቃል ሲናገርእንዲህም አለ “ከነዓን ርጉም ይሁን ለወንድሞቼም የባሪያዎች ባሪያ ይሁን” /ዘፍ 9+25/ ሰው መብቱን ነፃነቱን በማጣት የሚኖረው ሕይወት የባርነት ሕይወት ነው የእስራኤል ሕዝብ በግብጽ ሀገር የኖሩት ለ430 ዘመናት ነው ይህም የባርነት ኑሮና ተገዢነት ነው /ዘጸ20+2/

በብሉይ ኪዳን ዘመን ሰው ወደ ባርነት በልዩ ልዩ መንገድ ይገባ ነበር። ድህውም በገንዘብ ሲገዛ /ዘሌ 25፣44/በጦርነት ጊዜ ሲማረክ /ዘኁ 31+7/ ዕዳ ሲኖርበት /ዘሌ 25+39/በሌብት /ዘዳ 22+2/ በገዛ ራሱ ፈቃድ /ዘዳ 21፤5/ የመሳሰሉትን ያጠቃልላል። የሙሴ ሕግ ግን ከባርነት አርነት የሚወጡበትን መንገድ አስመልክቷል/ዘዳ 20÷10-21 ዘዳ 2+27/

ቅዱስ ጳውሎስ ሰው ለእግዚአብሔር የመገዛት መብቱን ለመከልከል በ ቅድስና ሕይወት በመመላለስ ለዘላለም ደህነትና ከእግዚአብሔር ዘንድ ለሚጠ ብቀው ወራሽነት እንዳይበቀ የሚያደርገውን የኃጢአት ተገዢነትና የጠባይ የ አመል ለውጥ ባርነት ብሎታል። ይህን በገለጠበት በገላትያ መልእክቱ ለገላትያ ክርስቲያኖች “በነጻነት ልንኖር ክርስቶስ ነጻ አወጣን እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ” /ገላ 5÷1/በማለት ባገኙት ነጻነት ጸንተው በገዛ ራስ ወይም ፈቃድ በሚሠራ ኃጢአት በሚከተለው ዕዳ ወደ ባርነት እንዳይገቡ አስጠንቅቋቸዋል።

በዓለማችን ውስጥ የአያሌ ሰዎች ችግራቸው ነጻነት ማጣታቸው ነው። በልዩ ልዩ መልክ ለእግዚአብሔር እንዳይሆኑና የነፍሳቸውን ፈቃድ በመከተል ነፃነት እንዳይኖራቸው ነጻነታቸውን ለሚያረጋግጠው ለሕገ እግዚአብሔር መገዛት የተነሳናቸው ብዙዎችም ከቅዱስ ቁርባን ርቀው የሚኖሩት ከኋጢአት ባርነት የተነሳ ነው።

ማንም መጎዳትን በፈቃድ የሚቀበልና ነፃነቱን የሚጠላ የለም። በተሻለ መንገድ የባርነትን ዕዳ ለመመልከት የነፃነትን የቃል ፍቺና የሕይወቱን ጠባይ እንመልከት ከባርነት የመላቀቁ በሕጋዊነት የመኖሩና ሙብትን የማስከበሩ የውስጥ ሰላምና ደስታ ማግኘቱ ነፃነት ይባላል ያለ አንዳች አስገዳጅና ተጽዕኖ ለሚጠቅምና ትርፍ ላለበት ሕይወት መኖር ነው ነጻነት።

ሰው ባዋቂ ሕሊና እንደመፈጠሩ በማመዛዘን የሚጎዳውንና የሚጠቅመውን የመለየት ችሎታ ብቃት አለው። ይህም ብቻ ሳይሆን ራሱን ከጉዳት የሚጠብቅበት ተገቢ ፍርሃት በሰሜቱ ውስጥ አለው።

ይሁንና እንደሚጎዳው ወይም እንደማይጠቅመው ውጤቱ የሕይወት ኪሳራ ሊሆን እንደሚችል እያወቀ ፍላጎቱን እንዳይፈጽምና አንዲያደርግ የሚያስገድድ ውሁኔታን ለመከላከል የማይችልበት ሁኔታ የሚፈጠረው ከመንፈስ ባርነት ነው። ለምሳሌነት ኃጢአት እንዲሰራ ከትክክለኛ መንገድ የወጣ የክፉ ጠባይ ልምድ ግፊትን እንዲያመነዝር፣ እንዲሰርቅ፣ እንዲገድል፣ እንዲዘፍን፣ እንዲያጨስ፣ እንዲቅም፣ እንዲያማ፣ በመንፈሱ ያለ ተጽዕኖ ወይም ከፈቃድ በመነጨ ነጻነቱን የሚያስከብሩለትን ነገሮችን የሚቃረኑ የእነዚህ ነገሮች ፈላጊ መሆኑ የዚህን ርዕስ ትክክለኛ ትርጉም ይሰጠናል። /ሮሜ. 6+16/

ስለ ሰው ልጅ የዘላለም ድህነት ብሎ ወደዚህች ዓለም የመጣው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰንበት ቀን ወደ ምኩራብ ገብቶ ሳለ እርሱ በትንቢት የተጻፈውን የኢሳያስን የትንቢት መጽሐፍ በማንበብ የነጻነት አመላክና ነጻ አውጪ መሆኑን ለተሰበሰቡት ገልጦላቸዋል እንደዚህ ሲል «የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው ለድሆች ወንጌል እሱብክ ዘንድ ቀብቶኛልና ለታሰሩትም መፈታትን/ ።

ለእውሮችም ማየትን እሱብክ ዘንድ የተጠቁትንም ነጻ አወጣ ዘንድ» /ሉቃ. 4፥17-19፣ ኢሳ. 64፥12/የጠባይ ለውጥ ማምጣት አንዳለባቸው እያመኑና ከኃጢአት መፈታት መላቀቅ አርነት መውጣት እንዳለባቸው እያመኑ እንዴት ይቻላል? ለሚለው የራሳቸውን

ጥያቄ መልስ መስጠት ሳይቻላቸው ቀርቶ ነጻነታቸውን ማስከበር ያልቻሉ ብዙዎቹ ናቸው።

ልብ በል አንተ አንተነትህን ማንነትህን ካወቅህ ከኃጢአት በላይ ነህ የነጻነትህም አምላክ እግዚአብሔር ነው ሕጉና ሥርዓቱንም የነጻነትህ ዋስትናህ ነው።

አሁን ተይዘህ የምትንገላታበት ባርነት ለኃጢአት ከመሸጥህ የተነሣ የመጣብህ ነው አሁን ተይዘህ የምትሰቃይበት ባርነት ከእግዚአብሔር ተለይተህ ካተረፍከው ዕዳ የመነጨ ነው አሁን ተይዘህ ሰላም እርካታ ያመጣህበት ለበዙ ኪሳራ ከተዳረግከበት ነገሮች የተነሳ ነውና ለነጻነትህ የዘላለም ሕይወት ወደምታገኝበት ቅዱስ ቁርባን የሚጠራህን አምላክህን ስማ።

ጥሪውን መስማት

«ስለዚህ ከሰማያዊው ጥሪ ተካፍዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመለከቱ» /ዕብ. 3፥1/

ቅዱስ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት እንዲህ ብሎታል፡፡ «በቅዱስም አጠራር የጠራን እግዚአብሔር» /2ኛጢሞ. 1+9/የእግዚአብሔር ጥሪ ቅዱስ ነው፡፡ የሚጠራቸውን ወይም ጥሪው እንዲደርሳቸው የሚያደርጋቸው ለዘላለም ድህነት ነው እግዚአብሔር ለአርነት ስለሆነ ሰዎችን የሚጠራው ሥራቸውን አይመለከትም ቅዱስ ጳውሎስ በመቀጠል «ይህም እንደ ራሱ ሐሳብና ጸጋ መጠን ነው እንጂ እንደ ሥራችን መጠን አይደለም» በማለት ይህን ያረጋግጥልናል፡፡ እግዚአብሔር ከጥልቅ ፍቅሩ የተነሣ የሰው ልጆችን አብዝቶ ይጣራል፡፡ የመጣራቱም ዓላማ ለድህነት ነው፡፡ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ሰዎች ሁሉ ሊድኑ እውነቱን ወደ ማወቅ ሊደርሱ በሚወድ በእግዚአብሔር በመድኃኒታችን ፊት መልካምና ደስ የሚያሰኝ ይህ ነው» ይላል፡፡ /1ኛጢሞ. 2፥4/የእግዚአብሔር ጥሪ የሚያተኩረው ወደ እርሱ እንድንመለስ ነው ነብዩ ወደ «እኔ ተመለሱ እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር» /ሚል. 3፥7 ይላል፡፡

ስለዚህ ሰው የእግዚአብሔርን ጥሪ መስማት ሊመርጥ ይገባዋል፡፡ ከቀረብልን ጥያቄዎችም አንዱና ዋናው የዘላለምና ሕይወት በማግኘት በልጁ የተገኘውን መንግሥት ወራሾች የሚያደርገን የጌታችንን የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙን ተቀብለን እንድንድን ስለሆነ ጥሪውን መስማት ይገባል፡፡ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋና ክብር ደም ተቀብለን እንድንድን ስለሆነ ጥሪውን መስማት ይገባናል፡፡

ወደ እርሱ መመለስ

ጥሪውን ከመስማት በኋላ ቀጥሎ ያለው እርምጃ መመለስ ነው፡፡ አዎ ወደ እርሱ መመለስ ትክክለኛ መመለስ እውነተኛ ንስሐና ኃጢአትን መናዘዝ ነው «አሁንም ንስሐ ግቡ ተመለሱም ኃጢአታችሁ እንዲጠፋላችሁ»/ሐዋ. 3፥14/ በማለት ተጽፏል፡፡ ወደ

እርሱ የተመለሰ ሁል ጊዜ በመንፈስ የሚመራ ነው። ሐዋርያው «የሕግ ጽድቅ በኛ ይፈጽም ዘንድ በሥጋ የማንመለስ በመንፈስ እንጂ አርሳቸው በሥጋ የሚሔዱ የሥጋን ነገርያስባሉና። በመንፈስ ግን የሚሔዱ የመንፈስን ነገር ያስባሉ። በእግዚአብሔር መንፈስ ተመርተው የሚሔዱ ሰዎች እርሳቸው የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና።» /ሮሜ. 8፥4-5/ ሁል ጊዜ በመንፈስ የሚመለሱ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ዘንድ የሆነ ውን የሚሹ ናቸው። በመንፈስ የመኖራቸውም ውጤት ሐሳባቸው መንፈሳዊና ሰማያዊ እንዲሆን ያደርገዋል። «ከክርስቶስ ጋርየተነሣችሁ እንደሆናችሁ በላይ ያለውን እሹ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ ወዳለበት በላይ ያላቸውን አስቡ በምድርም ያላቸውን አይደለም» /ቆላ. 3፥1-2/ በማለት ሐዋርያው የገለጸውን ይህን የሚያረጋግጥ ነው።

ኃጢአት ከእግዚአብሔር ከስጦታው መለየት እንደሆነ የሚያምን ክርስቲያን ከኃጢአት በቁርጥ ውሳኔ ይመለሳል። የበደለውን አምላክ ይቅርታ ለመጠየቅ በውስጡ ከተሞላ ጸጸት የተነሣ አይኖቹ ኃጢአቱን የሚያጥብ እንባ ያነባል። የእርሱ ወደ ፈጣሪው መመለስ የፈጣሪ ወደ እርሱ መመለስ እንደሆነ ያምናል። «ከአባቶቻችሁ ዘመን ጀምሮ ከሥርዓቴ ፈቀቅ ብላችኋል። እርሷንም አልጠበቃችሁም ወደ እኔ ተመለሱ እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ»ሚል. 3፡7/ ተብሎ በነብዩ ተነግሯል። ወደ እግዚአብሔር የሚደረግ መመለስ ወደ ገዛ ልብ የሚደርግ መመለስ ነው።

ኃጢአት ከንቱ ምልልስ እንዝላልነት የአቅጣጫ መጥፋት ያባከኑትን ያጠፉትን ልብ ማግኘት ማንነትን ማግኘት በንዋይ ፍቅር ልቡ የጠፋበት አባቱን ተለይቶ ያባቱንም ቤት ትቶ የጠ ፋው ልጅ ወደ ልቡ በተመለሰ ጊዜ ነው ወደ አባቱ ቤት ለመመለስ ቁርጥ ውሳኔ የወሰነው /ሉቃ. 15፥18/ እውነተኛ መመለስ በቁርጥ ውሳኔ የሚከናወን ንስሐ ነው። ይህ ደግሞ ሰው የሕይወት ንጽሕና እንዲኖረው ቅዱስ ቁርባን እንዲቀበል ያበቃዋል፡ ሕይወት ስለሆነ ወደ እርሱ ልንመለስ ይገባል።

የሕይወት ጎዳና

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን ክብር ስለሚያዩ ሰዎች በተራራ ስብከቱ እንዲህ አለ። «ልብ ንጹሐን ብፁዓን ናቸው። እግዚአብሔር ያዩታል» /ማቴ. 5፥8/ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖሩ በንጽሕና የሚመለሱ ሰዎች ናቸው። እነዚህ ደግሞ

ኃጢአት ኃጢአት መሆኑን ያወቁ ብቻ ሳይሆኑ ኃጢአትን የሚጸየፉትም ናቸው።
 ብርሃነዓለም ቅዱስ ጳውሎስ ጢ ሞቴዎስን ሲመክረው «ራስህን በንጽሕና ጠብቅ»
 /1ኛጢሞ. 5+22/ ኃጢአትን ከመጥላታቸው የተነሣ ራሳቸውን በንጽሕና በመጠበቅ
 ከመመላለስ ሲደርሱ ከማንም ጋር በኃጢአት እንዳይተባበሩ የተጠነቀቁ ናቸው። እንዲህ
 ተብሎ ተጽፏልና «በማንም ላይ ፈጥነህ እጆችህን አትጫን በሌሎችም ኃጢአት
 አትተባበር» /1ጢሞ. 5፥22/ የሰውን የሕይወት ንጽሕና የሚያበላሽ ክፉ ምኞት ነው።
 ይህም ነፍስን የሚዋጋት የሥጋ ምኞት ነው «ወዳጆች ሆይ ነፍስን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምኞት
 ትርቁ ዘንድ እንግዶችና መጻተኞች እንደመሆናችሁ እለምናችኋለሁ /1ኛ ጴጥ. 2፥
 11/ በማለት ሐዋርያው ጴጥሮስ ይመክራል።

ስለዚህ ሁል ጊዜ የሥጋን ሳይሆን የመንፈስን ሥራ እያሰብን ልንመላለስ ይገባናል።
 የሚገለጠውና የታላቁን ክብር ባለቤት እንድንሆን «በቀረውስ ወንድሞች ሆይ እውነተኛ
 የሆነውን ነገር ሁሉ ጭምትነት ያለበትን ነገር ሁሉ ጽድቅ የሆነውን ነገር ሁሉ ንጹህ
 የሆነውን ነገር ሁሉ... እነዚህን አስቡ» /ፊል. 4፥8/ መባላችንን መዘንጋት የለብንም።

ሌላው የሕይወት ንጽሕና ስንል በኃጢአት ያልተበላሸ ልቦና አዕምሮ
 ማለታችን ነው። ኃጢአት የበረዘው ያበላሸው ህሊና የሕይወት ንጽህና እንዳይኖረን
 ያደርጋል። የእግዚአብሔርን ኃይል ያዘናጋል። ሳኦል የሆነበት እንደዚህ ነው ጠላቶቹ
 ባስጨነቁት ጊዜ የተበላሸው አዕምሮው ሚርተኞችን አሳሰበው የልቡም መሻት ስለበረታ
 በመልእክተኛ አስፈልጎ ወዳገኛት የሙታን መንፈስ ሳቢ ገሰገሰ። ከዚህም በደሉ የተነሣ
 ጠንካራ ቅጣት ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዘዘበት «የእግዚአብሔር መንፈስ ከሳኦል እራቀ።
 ክፉም መንፈስ ከእግዚአብሔር ዘንድ አሰቃየው» /1ኛሳሙ. 16፥14/ ሳኦል
 ከእግዚአብሔር በተለየበት ቅጽበት በአጋንንት ሥልጣን ሥርወደቀ ያልተቀጠረ ከተማና
 ጠባቂ የሌለው ቤት ለጠላት ግልጽ እንደመሆኑ ሳኦልም የሰይጣን መጫወቻ ሆነ። ሕይወቱ
 ሁሉ የጭንቀት ማደሪያ ሆነበት እጅግም ተቅብዘበዘ። በሥራው ሁሉ ደስተኛ አልነበረም።
 የሚረዳው የእስራኤል አምላክ ተለይቶታለና። እግዚአብሔር ደስ ወደሚያስኝ ህሊና
 መመለስ አልቻለም። የቀደመውን ልብ ገንዘብ ማድረግ ተሳነው። ሐዋርያው እንዲህ ይላል

«በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምስሉ» /ሮሜ. 12፥2/

«ለጊዜው በኃጢአት ከሚገኘው ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ» /ዕብ. 11፥26/ ድንቅና የተወደደ አባባል ነው። ብዙ ሰዎችም የሕይወት ምንጭ ቅዱስ ቁርባንን እንዲለዩ ያደረጋቸው ይኸው ለጊዜው በኃጢአት የሚገኘው ደስታ ነው።

«ኃጢአት ደሞዙ ሕይወት ሳይሆን ሞት ነው» ለዚህ ነው ሰውን በእግዚአብሔር ፊት ጥፋተኛ የምታደርገውና የሕሊና መታወክ የሚፈጥርበት ኃጢአት የእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድ የሚቃረን በመሆኑ ሰው ከኃጢአቱ የተነሣ በፊቱ ጥፋተኛ ይሆናል።

በኃጢአቱም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስለተቃወመ የሕይወትና ደስታ ምንጭ የሆነው አምላክ እርሱን ስለተቃወመ የዘለዓለም ሕይወትና ደስታን ያጣል ዳዊት በኩዛዜው «ከቁጣህ የተነሣ ለሥጋዬ ጤና የለውም ከኃጢአቴም የተነሣ ለአጥንቶቼ ሰላም የላቸውም» /መዝ. 37፥3/ ያለው ለዚህም ነው /ይህ ሰው.. ሰላማዊ ሕይወት በማጣቱና ደስታ ስለተለየው በበደል ሕይወት ውስጥ መሆኑን በመናገር የእስራኤል አምላክ ጭንቀቱን እንዲያስወግድለት «አቤቱ ፈቃድ ሁሉ በፊትህ ነው ጭንቀቴም ከአንተ አልሰውርም ብሎታል » /መዝ.37፥9/

አውጣ

«ወደዚህ አትቅረብ አንተ የቆምከባት ሰፍራ የተቀደሰች መሬት ናትና ጫማህን ከእግርህ አውጣ አለው» /ኦ ዘፀ. 3፥5/

እስራኤልን ከግብጽ እንዲያወጣ የተጠራው ሙሴ የዮቶርን የአማቱን የምድያምን ካህን በጎች ይጠብቅ በነበረበት ጊዜ በእግዚአብሔር ተራራ በኮሬብ ታላቅ ምስጢር ተገለጠ። እነሆም ቁጥቋጦው በእሳት ሲነድድ ቁጥቋጦው ሳይቃጠል ታየ። ያን ጊዜ ዕብራዊው ሙሴ ልሂድና ቁጥቋጦው ስለ ምን አልተቃጠለም ይህን ታላቅ ራእይ ልይ አለ እግዚአብሔር እርሱ ይመለከት ዘንድ እንደ መጣ ባየ ጊዜ ጫማህን ከእግርህ አውጣ አለው። ይህ ትዕዛዝ ለሙሴ የቀረበለት በእግዚአብሔር ተራራ በመገኘቱና የተገለጠውን ምስጢር ያይ ዘንድ በመምጣቱ ነበር።

ይህ ይሆንለት ዘንድ ደግሞ ሙሴ መታዘዙና የእግሩን ጫማ ማውጣት ምርጫው መሆን ነበረበት በእጁ እግዚአብሔር እስራኤልን ከግብፅ ባርነት አውጥቶ እስራኤልን እንዲመራ የሚያደርገው ከዚህም የተነሣ ሰፊ አገልግሎት የነበረው በሕዝብ ሁሉ ላይ መሪና ፈራጅ የነበረው ሙሴ ገና መጀመሪያ ሲጠራ የተፈለገበትና እርሱም ሳያቅማማ ያደረገው የእግሩን ጫማ ማውጣት ነበር። በተቀደሰው የእግዚአብሔር ተራራ ላይ እንዲቆምና የተገለጠውን ምስጢር አይቶ እንዲረዳ ሙሴ የእግሩን ጫማ አወጣ።

ሙሴ ከዚህ ጥሪ በኋላ ላለው አገልገሎት እግዚአብሔርአፍ ለአፍ በግልጥ ያናገረው ዘንድ እግዚአብሔር ፊት ለፊት ያየው ዘንድ ለሚጠብቀው ክብር /ዘኁ. 12፥6/ ከጥሪው በፊት በግብጽ እያለና በአማቱ በዮቶር ቤት የተማረውን ለአገልግሎት አንቅፋት የሚሆነውን ጠባይና ማንኛውንም ልምምድ ከልብ አውጥቶ መጣል ስለነበረበት እግዚአብሔር የተቀደሰ ሥራ የሚሠራበት ሕይወት ነውና።

ከዚህ በኋላ ለእግዚአብሔር የሚቃረን ሐሳብ ከልቡ እንዲወጣ አውጣ የሚለው ቃል ቀረበለት።

ለብዙ ሰዎች የዛሬ ችግራቸው ከቅዱስ ቁርባን የሚያርቃቸው ምክንያት የኃጢአት ፍቅር ከልባቸው ማውጣት አለመቻላቸው ነው። በአምልኮ መልክ ከመመላለስ በቀር ኃጢአትን ከልብ የማውጣቱ ሥራ ከባድ መስሎ ስለሚታየን እናደርግ ዘንድ አይደለም። ማሰብን የማንፈልግ አለን ይህ ደግሞ ራስን ካለማወቅ የተነሳ መንዳት ነው። መጀመሪያ እራስህን በትክክል እወቅ ራስን ማወቅ ማለት የቆዳ ቀለም የትውልድን ቦታ ጾታ ሐብትና የስልጣንን መጠን አለመሆኑን ልብ በል! የሕይወት ንጽሕና የምታመጣበትና ከእግዚአብሔር ጋር እንዳትኖር ከቅዱስ ቁርባን እንድትርቅና ቤተ መቅደሱን ያቆሽሽክበትን ምኞት ከልብህ ታወጣ ዘንድ እግዚአብሔርና ቃሉ አንተን ማን እንደሚሉህ ተረዳ። ይህንን ነው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች መልዕክቱን የጻፈላቸው እንዲህ ሲል «ወይስ ሥጋችሁን ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁትን በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደሆነ አታውቁምን በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ።» /1ኛቆሮ. 6፥19-20/

ለዚህ ነው እግዚአብሔር በዋጋ ከገዛችሁት መቅደሴ ለራሳችሁ ካልሆነው ሥጋችሁ እርኩሳትን የኃጢአትን ጫማ አውጠ የሚለው በሌላ በኩል ሕይወታችንን በሙሉ

በኃጢአት አጥርያጠርን የሕይወታችንን ምህዋር በምኞት መሪነት የሚንቀሳቀስ ስለሆነ ክፉውን ምኞት ሁሉ ከእኛ እንድናርቅ «ከልብህ አውጣ በማለት» ለቅዱስ ቁርባን የተዘጋው ልብ ለእርሱ ይከፈትለት ዘንድ ይጠይቃል። «እነሆ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ ማንም ድምፄን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ ወደ እርሱ እገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል» /ዮሐ ፩፡20/

ስለዚህ እውነተኛ ክርስቲያን ለእርሱ ሲል ያለምንም ቅሬታ ሁሉን ነገር መተውና ከልብ አልያም ቢያንስ ይህን ለማድረግ የልቡና ዝግጅት መኖር እንዳለበት ያስተውላል። አምላክህ ከልብህ ታወጣው ዘንድ የሚጠይቅህ የሚጠቅምህን ሳይሆን የሚጎዳህን እርሱ ለመረጠልህ ክብር የማያበቃህን እንደሆነ ተረዳ። ስለዚህ አንዱንና ትልቁን የጐዳትህን ምንጭና የሕይወትህን እንቅፋት በልብህ የነገሠውን ኃጢአት ከልብህ አውጣ።

ተከተለኝ

«ኢየሱስም... ማቴዎስ የሚባል አንድ ሰው አየና ተከተለኝ አለው

ተነሥቶም ተከተለው» /ማቴ. 9፡9/።

ይህ በእውነት ልዩ የሆነ የክብርና የዘለዓለም ሕይወት ጥሪ ነው። እንከፍልበት ዘንድ የምንጠየቀው ዋጋ ቀላል አይደለም። ይኸውም ራስን መካድ ነው። ራስን በመካድ እርሱን መከተል የደቀ መዝሙርነት ሕይወት መኖር እስከመጨረሻው በሃይማኖት ጸንቶ ለበጎ ሥራዎች ሁሉ መገዛት ማለት ነው።

በጠቀስነው ጥቅስ ላይ እንዲህ የሚል ቃል እናንሣ «ተነስቶም ተከተለው» እውነተኛን የሕይወት መሪ የሚከተሉ ሰዎች በጥሪው ላይ የሚያቅማሙ አይደሉም። በመቅረጫው ተቀምጦ ይቀርጥ የነበረው ማቴዎስ ያለማንገራገር ሁሉን ትቶ እንደተከተለው

ይከተሉታል። ለኦቃ.5፡20/ በአጠቃላይ ስለነበረው ማናቸውም ነገር አላሰበም ጴጥሮስ እንድሪያስም ሆኑ ሌሎች ሐዋርያት ሲጠሩ አንዲህ ነው ያደረጉት ቅዱስ ጴጥሮስ ለጌታችን በሰጠው መልስ ይህንን ያረጋግጣል። «እንግዲህ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ» /ኦቃ.

18፡28/ በማለት እርሱ የሕይወት መንገድ የአረፍትም ወደብ የሰላም ከተማችን ነውና ወዴትም ቢሆን ተነሥቶ እርሱን መከተል ለምን ሳንል ስለወደፊቱ ሳንጨነቅ ሳንሰጋ በደስታ እርሱን የተከተልን እንደሆነ ሕይወታችንን በጥበቡ ወደ ክብር ይመራዋል።

እዚህ ላይ የመከተልን ትክክለኛ ትርጉም ልንረዳ ይገባል። ይህም ከእግዚአብሔር ጋር አንድ መሆን ራሳችንን ለእግዚአብሔር በማቅረብ በክርስትና ውስጥ ባለው መንፈሳዊ ሕይወት አድገን ከፈጣሪ ጋር መገናኘት ማለት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር አንድ ለመሆን ከእርሱ ጋር ለመኖር በንጹህ ሰውነት በቅዱስ ሕይወት የሚያረከበንን ሁሉ ወደ ኋላ በመጣል ልንከተለው ይገባል። እውነተኛ ክርስቲያን እግዚአብሔርን እከተላለሁ ሲል በዘፈቀደ በሚመስለው ሀሳብና መንገድ የሚጓዝ ሳይሆን በሃይማኖቱ ሕግና ሥርዓት በመመላለስ ከአምላኩ ጋር አንድ ወደ መሆን ደረጃ ላይ የደረሰ ሲሆን ነው። አንድነቱም ቅዱስ ቁርባን በመቀበል የጸና ነው።

ትክክለኛ አማኝ የሆነ ሰው ይህ እውነተኛ እምነቱ የሚታወቀው ከእርሱ በፊት እንደነበሩት ቅዱሳን አባቶች ከእግዚአብሔር ጋር መገናኘትና አንድ ሆኖ መኖር ሲችል ነው። ለዚህ ደግሞ የራሱ የሆኑትን ነገሮች እየጣለ በተፈቀደለት ሁሉ እንደ አብርሃም እንዲከብርና እንዲበለጽግ እራሱን ክዶ የአምላኩን ፍቃድ ይከተላል። እግዚአብሔርን ከማሰብ የራቀ ህሊና እግዚአብሔርን መከተል እንዳንመርጥ የሚያደርግ እንቅፋት ነው። እግዚአብሔርን በፍጹም መከተል አለመምረጥ መጥፋት ነው ምክንያቱም ይህ የምንኖርበት የገሀዱ ዓለም ምንነትና የሕይወት ትርጉም ማወቅ አይቻልም።

የሰው ልጅ ህልውና የዚህን ዓለም አስገኚ መጋቢና ጠባቂ የሆነ የሕይወት ባለቤት እግዚአብሔርን በማያወላውል ውሳኔ መከተል ነውና። ደግሞም እግዚአብሔርን መከተል ስንል የክርስትና ኑሮ መኖር ማለታችን እንደሆነ መዘንጋት የለበትም።

የክርስትና ኑሮ ማለት ደግሞ የራስን ፈቃድ ጥሎ በእግዚአብሔር ፍቃድ የመኖር ሕይወት ማለት ነው። በእርግጥ የዚህ ዓለም ሕይወት ፈታኝ ጉዞ የሆነ ተስፋ አስቆራጭ እልህ አስጨራሽ ነው። የዚህችን ዓለም ሕይወት አቋርጦ ወደ ሚያረካ ነፃነት ለመግባት በምኞት እየተፋገመገሙ ጨው ወደሌለው አልጬ በማይጣፍጥ ሕይወት ከመኖር እግዚአብሔርን መከተል እንዴት እንደሚቻል የቅዱሳንን ሕይወት ነፃ ለመውጣት መከተልና የክርስቶስ የሆኑትን መምሰል ልንመርጥ ይገባል።

ሐዋርያው «እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እናንተም እኔን ምሰሉ» ያለው ይህን ሊያረጋግጥልን ነው። /2ኛ ቆሮ 11፥1-2/

አልለቅህም

**«እንዲህም አለው.... ሊነጋ አቅላለቷልና ልቀቀኝ
እርሱም ካልባረከኝ አልለቅህም አለው» ዘፍ. 32፥26**

ይህንን ቃል የተናገረው የአስራሁለቱ የእስራኤል ነገድ አባት የሆነው የአብርሃም ልጅ ይስሐቅ ከወለዳቸው መንታዎች ታናሹ ያዕቆብ ነው። የወንድ ሙን ብኩርና በወጥ ከመግዛት ባሻገርበናቱ ግፊት አባቱን አታሎ የወንድሙን ምርቃት (በረከት) ስለወሰደ ኤሳው ተቆጥቶ ሊገድለው በፈለገ ጊዜ ወደ እናቱ ወንድም ላባ ዘንድ ሔዶ ከኖረ በኋላ እግዚአብሔር ወደ ከነዓን እንዲመለስ ባዘዘው ጊዜ በጉዞው ላይ በጽንኤል ተኝቶ ሳለ እግዚአብሔር ተገለጸለት። አንድ ሰውም ሌሊቱን ሁሉ ሲታገለው አደረ በመጨረሻ ግን ያ የሚታገለው ሰው ሊነጋ አቅላለቷልና ልቀቀኝ አለው። ያዕቆብ ምንም ቢደክምና የጭኑ ሽሉዳ ቢደነዝዝም መርጫው አልለቅህም ካልባረከኝ አልለቅህም ሆነ። ስንት ሰዎች ናቸው መነፈሳዊ ሕይወታቸው የሃይማኖት ሰውነታቸው ጅምር ሆኖ የቀረው ሲሮጡ የታጠቁት እንዲሉ የቋጠሩት እየተፈታባቸው የያዙት መነፈሳዊ ሕይወት «ፍሬ አልባዋን በለስ» የሆነባቸው።

ለያዕቆብ ምርጫ ግን የዚያ የተገለጠው ሰው መልስ ስምህ ማን ነው? የሚል ነበር። እርሱም ያዕቆብ ነኝ አለው። «ከእንግዲህ ወዲህ ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ ያዕቆብ አይባል ከእግዚአብሔርም ከሰውም ጋር ታግለህ አሸንፈሃልና» ሲል በዚህ ስፍራ ባረከው /ዘፍ. 32፥27/ ያዕቆብ በረከት ለማግኘት ያደረገው ትግል ከትክክልኛ ምርጫ የመነጨ ነው። መባረክን መርጧልና በጽናት ታገለ መቆም እንዳይቻል የጭኑ ሽሉዳ ቢደነዝዝም ያን የተገለጠ ሰው በእምነት ታግሎ አሸነፈ። ምርጫውም ዘሮቹ ሁሉ የሚጠሩበት በእግዚአብሔር ፊት የተወደደና የተባረከ ስም ሆነ። ብዙዎች መነፈሳዊ ሕይወታችን ስኬታማ ዎች እንዳንሆን እነቅፋት የሆነብን ትልቁ ችግራችን እስከ መጨረሻው አለመጽና ታችን የያዝነውን መለቀቃችን ነው። ከብርሃን ወደ ጨለማ የተመለሱ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ጸጋ የጣሉ ለነፍሳቸው እረፍት ያገኙበትንና የማይጠፋ ከብርና ስም የሚያስገኝላቸውን እግዚአብሔርን የሚያስደስቱበትን ክርስቲያናዊ ሕይወታቸውን መልቀቃቸው ነው።

የኤልያስ ደቀ መዝሙር ኤልሳዕ ለረጅም ጊዜ በእስራኤል እግዚአብሔርን ያገለገለውና ተአመራትን በማድረግ ያታወቀና የተፈራ ነቢይ የሆነው መምህሩ ኤልያስ የሚነጠቅበት ጊዜ በደረሰ ሰዓት አልለቅህም ብሎ በጽናት ስለተከተለው ነው። ምንም እንኳን ኤልያስ ትቶት አንዲቀር «እግዚአብሔር ወደ ቤቴል ወደ ኢያ ሪኮ ወደ ዮርዳኖስ ልኮኛልና በዚህ ቆየኝ እያለ ደጋግሞ ቢታገለ ውም ኤልሳዕ ግን ሕያው እግዚአብሔርን በህያው ነፍስም እምላ ለሁ አልለይህም» (አለቅህም) አለው። /2ኛነገ. 21፥5/ ከዚህም የተነሣ ኤልያስ ሲነጠቅ ጸንቶ ከማየቱ የተነሣ በመምህሩ የነበረው መንፈስ እጥፍ ሆኖ በእርሱ አደረ ለታላቅ ነቢይነትም አበቃው።

ብዙ ጊዜ ሰዎች እግዚአብሔርን የሚከተሉት በሚመቻቸው በድሎታቸው በስኬታቸው ወቅት ይሆንና የተለያዩ ችግሮች ሲደርሱባቸው አልያም በፈታኝ ሁኔታ ላይ ሲሆኑ እንደ ሳኦል እግዚአብሔርን ለቀው ሚርተኛ ቃልቻ ፍለጋ እንደ ይሁዳ ጌታቸውን ተለይተው ገንዘብ ፍለጋ ይሄዳሉው። ይሁንና እውነተኛ ክርስቲያን እንደ ዳንኤል በአናብስ ጉድጓድ አንደ ሰለስቱ ደቂቅ ከእሳት ውስጥ ቢሆን እንኳ አምላኩን አልለቅህም ይለዋል። በደስታም ቢሆን ደስታውን እንዲባርክለት በአደጋ ውስጥ ቢሆንም እንዲያድነው አልለቅህም ይለዋል።

ይህ ምርጫ ደግሞ ይህንኑ ዓይነት ቃል ከአምላኩ ዘንድ እንዲሰማ እንዲያገኝ ያደርገዋል። ስለዚህ ነገር ቅዱስ ጳውሎስ ሲመሰክር «እርሱ ራሱ አልለቅህም ከቶም አልተውህም» ይላል ብሎአልና። ስለዚህ በድፍረት «ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም ሰው ምን ያደርገኛል እንላለን።» /ዕብ.13፥5/ ብሏል ይህ ቃል እስራኤልን እንዲያገለግል ከሙሴ በኋላ ለመረጠው ለኢያሱ የተነገረው ነው። በረጅሙ የአገልግሎት ዘመን በሚመጣበት ማናቸውም ፈተና አገለግሎቱን እንዳይለቅ የእስራኤል አምላክእንዲህ አለው « በሕይወትህ እድሜ ሁሉ ማንም አይቋቋምህም ከሙሴ ጋር እንደነበርኩ ከአንተ ጋር እሆናለሁ አልጥልህም አልተውህም።» /ኢያሱ. 1፥5/

ልብ በል በማናቸውም መከራ አንተንም እንደማይተውህ በኃጢአት መካከል ተጥለህ እንድትቀር አይተውህም እርሱ ባጣህ ቢታመምህ በሰዎች ዘንድ በተገፋህና በተረሳህ ጊዜ እንኳ አይለቅህም። ስለዚህ አንተ በማናቸውም አስቸጋሪ ሁኔታ እንኳ አልለቅህም ብለህ በእርሱ ላይ ያለህን የእምነት ጽናት በንጽሕና እየተመላለስክ ቅዱስ ቁርባን በመቀበል ግለጽ።

ሽሽተህ አምልጥ

«ወደ ሜዳም ካወጡላቸው በኋላ እንዲህ አለው ራስህን አድን ወደ ኋላህ አትይ በዚህም ዙሪያ ሁሉ አትቁም እንዳትጠፋ ወደ ተራራው ሽሽተህ አምልጥ»

/ዘፍ.19፥17/

አንዳንድ ሰዎች ባለማወቅ ብቻ ሳይሆን ውጤቱ ምን ሊሆን እንደሚችል እያወቁ እንኳ ጉዳት ከሚያስከትልባቸው ነገር ሽሽቶ ማምለጥ ያቅታቸዋል። ሽሽት ራስን የማዳኛ መንገድ ነው። አንድ ክርስቲያን በሕይወቱ ኃጢአትን በሁለት መንገድ ሊያሸንፍ ይችላል። ይህም ሊከናወን የሚችለው ከኃጢአቱ ባሕርይ አኳያ ተነሥተን እንጂ እንዲያው በደፈናው አይደለም። ምክንያቱም በትግል የምናሸነፈው ኃጢአት እንዳለ ሁሉ በሽሽትም የምናሸነፈው ኃጢአት አለ። በሽሽት ማመለጥ ያለብን ኃጢአት ራሴን አውቃለሁ አልሸነፍም በሚል ትምክህት ለምታገል መሞከርያለብን ኃጢአት ራሴን አውቃለሁ ውጤቱ አደገኛ ሊሆን ይችላል ። ለምሳሌ በአንድ ትልቅ ፓርቲ ላይ ተገኝቶ በዙዎች እየበሉና እየጠጡ ተነሥተውም እየጨፈሩና እየደነሱ ባሉበት ሁኔታ ይህን ከመሸሽ ይልቅ በመካከላቸው በታዛቢነት ተቀምጠው አያቸዋለሁ እንጂ ምንም አልሆንም በዐይኔ የማየው ዳንሳቸው በጆሮዬ የምሰማው ዘፈናቸው በዙሪያዬ የሚከናወነው ትርምሳቸው ሁሉ ለእኔ የሚታየኝ እንደ ምንም ነው ማለቱ ከከንቱ ትምክህት የሚመነጭ ነው ከዚህ ይልቅ ውጤታማ የሚያደርግ በዚያ ዙሪያ ሁሉ አለመቆሙ የሕሊናና የመንፈስ መሰረቅ እንዳያጋጥመን ሽሽቶ ማምለጡ አማራጭ የሌለው መፍትሔ ነው።

እግዚአብሔር ለሎጥ መላእክቱን ሰደደለት መላእክቱም ከሰዶምና ገሞራ እንዲወጣ ራሱንም እንዲያድን ራሱንም የሚያድንበት ብቸኛ መንገድ ከምትነደዋ ከተማ በመሸሽ ከታዘዘውም እሳት ማመለጥ እንደሆነ ነገሩት ሎጥም ወደ ተራራው ሽሽቶ ራሱን አድኗል /ዘፍ.19፥16/ ልብ በል በዘመናችን የሰዎች ችግር ሕሊናችንን ከሚያነደው ኃጢአት እሳት ለማምለጥ ወደ እግዚአብሔር ተራራ የእውነት መሠረት አምድ ወደ ህያው እግዚአብሔር ቤተክርስቲያን መሸሽ አለመቻላቸው ነው። /1ጢሞ. 3፥15/

ከላይ እንደጠቀስነው ውጤት ጭንቀት ኃጢአትና ሞት ሊሆን እንደሚችል እንኳ

እያወቅን ለግዜው ባገኝነው የኃጢአት ደስታ ይሁን አልያም ከውሳኔ ላይ የመድረስ አቅም አጥተን በመሸሽ ልናመልጠው የሚገባን ኃጢአት አለመሸሽ በሕይወታችን የሚያስከትለው ክስረት ቶሎ የማይመለስ ሊሆን ይችላል። የሚመለስ ቢሆን እንኳ የምናተርፈው ጠባባ በሕይወት ዘመናችን ሁሉ ሊከተለን ይችላል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በሸሽት ልናመልጠው ስለሚገባ ኃጢአት ሲጽፍልን «ከዝሙት ሸሽ» /1ኛቆሮ. 6፥18/ ይላል። «ሰው የሚያደርገው ኃጢአት ሁሉ ከሥጋው ውጪ ነው ዝሙትን የሚሰራ ግን በገዛ ሥጋው ላይ ኃጢአትን ይሠራል በማለት ያስገነዝበናል። ዝሙትን ታግሎ ለማሸነፍ ከመሞከር ሸሽቶ ማምለጠ ነው። ሙሉ በሙሉ ውጤታማ የሚያደርገን ይህ ደግሞ በመነፈሳዊ ሕይወታቸው የበሰሉና እግዚአብሔርን የሚፈሩት ሰዎች የሚፈጽሙት ተጋድሎ ነው። እግዚአብሔር ለዮሴፍ ከወንድሞቹ ለይቶ አለቃ እደሚያደርገውና እነርሱም ከፊቱ ተደፍተው እንደሚሰግዱለት አሳየው። /ዘፍ. 37፥10/ ግን እግዚአብሔር ቃል የገባለት ነገር ሳይፈፀም ወንድሞቹ ሊገድሉት ወደ ጉድጓድ ጣሉት እንደ ባርያም ሽጡት ጥቂት ነጋዴዎች ከተቀበሉት በኃላ ለእስማኤላውን ተሸጠ በጴጥፍራ ቤት የተወደደ አገልጋይ ነበረ ከዚህ በኋላ ግን የጌታውን ሚስት ዮሴፍ አብሯት እንዲተኛ ጠየቀችው እርሱ ግን ይህን ክፋ ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት አላደርገውም አላት። /ዘፍ. 39፥9/ በዝሙት ፍቅር ህሊናዋ ተበርዞ ስለነበር የለበሰውን ልብስ ይዛ ታገለችው እንዲገደድም አስጨነቀችው ዮሴፍ ግን የለበሰውን ልብስ ትቶላት ሸሽ በእግዚአብሔር ፊት ፍጹም የተወደደና የተከበረ ሰው ሆነ።

እርግጥ ሲሸሽ ልብሱን ትቶ በመውጣቱ ሌላ ችግርብትፈጥርበትም በሐሰት እሷ ወደ ወህኒ ብታስጥለውም ዮሴፍ እግዚአብሔር ላዘጋጀው ታላቅነት ለአምላክ መለኮታዊ የጥበብ አሠራር መንገድ ሆነ እንጂ አስጨናቂ አልነበረም። ዮሴፍ ይህንን ባይመርጥና በቀረበለት የኃጢአት ግብዣ ቢስማማና ቢሸነፍ ኖሮ ይህ የተዘጋጀለት ታላቅ ሥልጣንና ክብር በቀረበለትም ነበር። ግን ሸሽቱ አዋጣው።

አንተም አታመንታ በሸሽትህ ምክንያት ልታጣቸው የምትችላቸው ሥጋዊ ጥቅምና የኃጢአት ደስታ አይታይህ ሸሽ እራስህን ወደምታድንበት ተራራ ቤተክርስቲያን በመሸሽ ከዚህ ዓለም የኃጢአትና የተንኮል ሥራ አምልጥ ዓለም በምትፈጥረው ችግር የኃጢአት እሳት እንዳያቃጥልህ ወደ አምላክህ ሸሽተህ አምልጥ። ይህን ብታደርግ በቤቱ የዘላለም ክብርና ሕይወት ከሚገኝበት ማዕድ ከክቡር ሥጋዊና ከቅዱስ ደሙ ትገናኛለህ።

ምዕራፍ አሥር

ንጹህ ያልሆነ ግን አይቅረብ

ይህ ቃል በታላቁ ጸሎተ ቅዳሴ ዋናው ካህን ወደ ፍሬ ቅዳሴው ከመግባቱ በፊት እጆቹን በውሀ እያነጻ በሚያውጀው አዋጅ ላይ የሚገኝ ቃል ነው። የአዋጁም ሙሉ ቃል «ንጹሕ የሆነ ከቁርባኑ ይቀበል ንጹሕ ያልሆነ ግን አይቀበል ለሰይጣንና ለመላክተኞቹ በተዘጋጀ በመለኮት እሳት እንዳይቃጠል በልቡናው ቂምን የያዘ ልዩ አሳብና ዝሙትም ያለበት ቢኖር አይቅረብ አጁን ከአፍአዊ አድፍ ንጹሕ እንዳደረግሁ እንደዚሁም ከሁላችሁ ደም ንጹሕ ነኝ ደፍራችሁ ወደ ክርስቶስ ሥጋና ደም ብትቀርቡ ከርሱ ለመቀበላችሁ መተላለፍ የለብኝም ሃጢያታችሁ በራሳችሁ ይመለሳል እንጂ በንጽሕና ሁናችሁ ባትቀርቡ እኔ ከበደላችሁ ንጹሕ ነኝ» የሚል ሲሆን ብዙ ምእመናን ወደ ቅዱስ ቁርባን ለመቅረብ የማያስብበትና የማይደፍሩበት ተዘጋጅተው የመጡት እንኳ ለመቀበል የማይደፍሩበት ምክንያት የሚያደርጉት የዚህን አዋጅ መልእክት አለመረዳታቸውን ነው።

የዚህ ነገር ምክንያቱ ደግሞ አማኙ ለዚህ አዋጅ የራሱን ትርጓሜ ስለሚሰጠው ነው።

ብዙዎች ንጹህ መሆን እንዴት ለሰው ይቻላል? ምናልባት ልነጻ የምችልበት እድሜ አግኝቼ ሩጫዬን ስጨርስና ሳረጅ ነው ብለው ሲናገሩ ይደመጣሉ።

ይሁንና የአዋጁ አላማና መሠረታዊ ትርጉም ምንድር ነው? እንዴትስ ንጹህ መሆን ይቻላል? ለሚሉትና መሰል ጥያቄዎች መልስ የሚሆነን ትንታኔ ከዚህ በታች ቀርቧል።

በጸሎተ ቅዳሴው ብዙና ልዩ ልዩ ሰዎች ሊሰበሰቡ ይችላሉ። ታዲያ ግብታዊ የሆነ ሰው ስለመሥዋዕቱ ሳይገባውና በቂ ጥናት ሳያደርግ ንስሐ ሳይገባና እራሱን ከሠራው ኃጢአት በኑዛዜ ሳያነፃ በደለኛው ከነበደሱ ቂመኛው ከነቂሙ ያላመነው ከነጥርጣሬው እንዳይቀርብ ለማስጠንቀቅና በንስሐ ሳይነጹ መቀበል ተገቢ አለመሆኑን ለማስገንዘብ ነው።

በሌላ መልኩ ኢ አማንያን እንዳይቀበሉ በግዴለሽነት ከመጣሁ ላይቀር ብለው የሚቀርቡ እንዳይኖሩ አስቀድሞ ለማሳወቅ ሲሆን ንጹህ ያልሆነ ማለት ከኃጢአቱ ያልተመለሰ በካህኑ ፊት ያልተናዘዘ ስለ ቅዱስ ቁርባን ያልጠነቀቀ የቀማውን ያልመለሰ የበደለውን ያልካሰ በንስሐ ተለይቶ ቀኖናውን ያልጨረሰ በድፍረት አይቅረብ ማለት ነው።

ሳይገባው ማለቱ ምን ማለቱ ነው?

«ስለዚህ ሳይገባው ይህን እንጀራ የበላ ወይም የጌታን ጽዋ የጠጣ

ሁሉ የጌታ ሥጋና ደም ዕዳ አለበት።» /1ቆሮ 11፥27/

ሐዋርያው በዚህ መልዕክት ሕይወቱን ለሥጋ ወደሙ እንደሚገባው አድርጎ ሳይዘጋጅና ሳይበቃ የሚቀበለው ባለ ዕዳ ነው አለ ዕዳውም በነፍስና በሥጋ የሚያስፈረድ ነው። ስለዚህ እንድንበታለን፣ እፈወስበታለሁ፣ ድህነተ ሥጋ ወነፍስ አገኝበታለሁ ሳይል ቢቀበል ይፈረድበታል ሲል መልዕክቱን ጽፎላቸዋል።

ይህን ለመታሰቢያዬ አድጉት

«ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠበት በዚያች ሌሊት እንጀራን አንሥቶ አመሰገነ ቁርሶም እንካችሁ ብሎ ይህ ስለ እናንተ የሚሆን ሥጋዬ ነው ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ... ይህ ጽዋ በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው በጠጣችሁት ጊዜ ሁሉን ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት አለ። ይህን እንጀራ በበላችሁ ጊዜ ሁሉ ይህንም ጽዋ በጠጣችሁ ጊዜ ሁሉ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁና።» /1ቆሮ. 11፥27-32/

አማናዊውን የሐዲስ ኪዳን መሥዋዕት «መታሰቢያ ነው» የሚሉ ወገኖች የሚጠቅሱት ከዚህ ከላይ ከተጠቀሰው የሐዋርያው መልእክት «ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት» የሚለውን ሐረግ በመምዘዝ እየጠቀሱ ነው።

ጌታችን ግን በጸሎተ ሐሙስ ማታ ከራት በኋላ ምሥጢረ ቁርባንን ለሐዋርያት ሲያሳያቸው ኅብስቱን አንስቶ ባርኮና ቀድሶ «ይህ ሥጋዬ ነው» ብሎ ቆርሶ ሰጣቸው እንጂ ይህ ኅብስት የኔ መታሰቢያ ነው። ወይም የሥጋዬ መታሰቢያዬ ነው ብሎ አልሰጣቸውም ጽዋውንም አንሥቶ አመስግኖ ባርኮና ቀድሶ «ስለ እናንተ ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነውና

ከእርሱ ጠጡ» ብሎ ሰጣቸው እንጂ, «የደሜ መታሰቢያ ነው» ብሎ አልሰጣቸውም። /ማቴ. 26:26/

ቀጥተኛውን የዚህን ሐረግ ትርጉም ስንመለከት ትክክለኛውን መልስ የሚሰጠን ከላይ የተጠቀሰውን የሐዋርያውን መልእክት ሙሉ በሙሉ በመቀበልና በማስተዋል መመልከቱ ነው።

ለመታሰቢያዬ አድርጉት ሲል ቀጥተኛ ትርጉሙ ስለ እናንተ የተቀበልኩትን መከራ የመስቀሉን መከራ ሞቴንና መቃብሬን እያሰባችሁ ተቀበሉት ባጠቃላይ ሰውን ሁሉ ስለማዳን ታስሮ ተገርፎ ምርር ብሎ አልቅሶ ተጠምቶና ተገፎ ተሰቅሎ የቆረሰውና ያፈሰሰው ስለሆነ ይህን ሥጋና ደም በተቀበላችሁ ጊዜ መከራዬን አዘክሩ የሚል ነው። ለዚህም ማስረጃችን በዚሁ መልዕክት መደምደሚያ ላይ «ይህን እንጀራ በበላችሁ ጊዜ ሁሉ ይህንም ጽዋ በጠጣችሁ ጊዜ ሁሉ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁና» /1ቆሮ. 11፥26/ የሚለው ኃይለ ቃል እና ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት ለሚለው ሐረግ ማብራሪያ አድርጎ ያቀረበው ቃል ነው።

ምዕራፍ አሥራ አንድ

የተሳሳቱ አባባሎችና የመንደር ወሬ

«ነገር ግን ለዚህ ዓለም ከሚመችና የአርጊቶችን ሴቶች ጨዋታ ከሚመስል ተረት ራቅ» /1ጢሞ. 4:7/

ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ታላቅ ማስጠንቀቂያ ለመንፈስ ልጁ ለጢሞቴዎስ የጻፈለት ተራ አባባሎችና የመንደር ወሬዎች ለክርስቶስ ወንጌል መጋረጃ እንዳይሆኑና ክርስቲያኖችን ከእውነት እንዳያርቃቸው ለማስተማር ጭምር ነው።

ስዎች ወደ ሕይወት ምንጭ ወደ ቅዱስ ቃሉ እንዳይቀርቡ የየመንደሩ ወሬዎችና የባልቴቶች ተረት የወንጌሉ ቃልና የቤተ ክርስቲያናችን ትምህርት እየመሰሉ ሕዝብን ሲያሳስቱና በመንደርወለድ የተሳሳቱ አባባሎች እዲመራ ሲያስገድዱት ይታያሉ።

ሕዝቡም ልክ ከቤተክርስቲያኒቱ አንደበት የሰማ በአውደ ምሕረቱም የተሰበከለት ይመስል ያንኑ መልሶ ሲያስተጋባና ከዚህ ከንቱ ከሆነ ለዓለምም ከሚመች ወሬ ሊርቅ ሲገባው የሃይማኖቱ ቀኖና አስመስሎ የሙጥኝ ማለቱ ሕይወቱ ካለበት አንድ እርምጃ እንዳይዘል አድርጎታል።

ታላቁ ሐዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ በድጋሚ ጢሞቴዎስን ሲመክረው «ጢሞቴዎስ ሆይ በውሸት እውቀት ከተባለ ለዓለም ከሚመች ከከንቱ መለፍለፍና መከራከር እየራቅህ የተሰጠህን አደራ ጠብቅ ይህ እውቀት አለን ብለው አንዳንዶች ስለ እምነት ስተዋልና»

/2ጢሞ. 6፥20/ ይለዋል።

ዛሬም ብዙዎች ከቤተ ክርስቲያኗ ቀኖናና ትውፊት ውጭ በተሳሳቱ የመንደር ወሬዎችና ባሕል ወለድ ትምህርቶች እየተወሰደ ለወንጌሉ ቃልና ለቤተ ክርስቲያኒቷ መመሪያ ተቃራኒና ተከራካሪዎች ሆነዋል። እኔም በዚህ ምዕራፍ በሕዝበ ክርስቲያኑ መካከል እንደ ሕግና ሥርዓት ተጠቃሽነት ባላቸው አንዳንድ ነጥቦች ላይ መልስ ሰጥቼባቸዋለሁ።

የታመመን ሰው ቢያቆርቡት ቶሎ ይሞታል

«ሰው ከርሱ በልቶ እንዳይሞት

ከሰማይ አሁን የወረደ እንጀራ ይህ ነው» /ዮሐ. 6+50/

መቼስ የዲያብሎስ የውጊያው ጥበብ የቱንም ያህል ቢረቅ በመንፈሳዊ ሕይወት ለሚመላለስ ሰው ግን ሊሰወርበት አይገባም «ጦር ከፈታው ወሬ የፈታው» እንዲሉ የተሳሳተ ትምህርትን እና የማስፈራሪያ ወሬዎችን ከምሥራች ወንጌል ጋር እንዲደባለቅ በማድረጉ ሰይጣን ውጤታማ ሆኗል ብንል ማጋነን አይሆንብንም።

ቀድሞ ሞት የሚያመጣውንና ውድቀት ያስከተለውን የዕፀ በለስ ፍሬ አዳምና ሔዋን እንዳይበሉ በተከለከሉ ጊዜ በተቃራኒ ሃሳብ መጥቶ ብሎ «ሞትን አትሞቱም» /ዘፍ. 3፥4/ ያላቸው እርሱ ሲሆን ዛሬ ደግሞ እንበላው ዘንድ አምላካችን የሰጠንን የሕይወት እንጀራ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን እንዳንቀበል «የታመመን ሰው ቢያቆርቡት ይገላግላል» እያሰኘ ቆራቢ፤ አስቆራቢን በፍርሃት ሽብብ መዳኛውን እንደመጥፈያ እንዲቆጥረው አድርጓል።

ከሞት ወደ ሕይወት የሚያሸጋግረውን በቀደመ ኃጢአት ይቅር የሚያሰኛቸውን ከሚመጣ ኃጢአት የሚጠብቃቸውን ከደዌ ሥጋ ከደዌ ነፍስ የሚፈውሰውን ቅዱስ ሥጋውን «የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም ሰው ከእርሱ በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ አሁን የወረደ እንጀራ እኔ ነኝ ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል። እኔም ስለ ዓለም የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው» /ዮሐ. 6፥48-51/ በማለት የሰጠውን ጸጋ ሰው እንዳያገኝ እና በሥጋው ፈውስ በነፍሱ ድህነት እንዳይቀበል «የታመመን ሰው ቢያቆርቡት ይሞታል» እያሰኘ ሲያስፈራራና ጣር ላይ ያለ በሽተኛ ቢያቆርቡት ይገላግላል በሚል ወሬ ክርስቲያኑ በቅዱስ ቁርባን ላይ ያለው እምነት እንዲዘባ እያደረገ

ከመጨረሻው የድህነት መንገድ ሲያስወጣው ይታያል፡፡

ሰለዚህ ይህን የጠላት ውጊያና የወንጌል እንቅፋት ለማሸነፍ ክርስቲያኖች ሰይጣንን ልንዋጋውና እንዲህ ካለ የተዛባ ትምህርትና ከንቱ ተረት ልንርቅ ቅዱስ ሥጋውን ከቡር ደሙን ከደዌ ሥጋ ከደዌ ነፍስ የሚፈውስ ክርስቶስ በእኛ እንዲኖር በመስቀል ላይየተሰዋልን እውነተኛ የሕይወት መብልና መጠጥ መሆኑን እንረዳ።
«ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነው» /ዮሐ.6:55/

የቆረብ ሰው ብቻውን ቢሆን ሰይጣን ያገኘዋል

«ሰብዓውም በደስታ ተመልሰው ጌታ ሆይ አጋንንት ስንኳ በስምህ ተገዝተውልናል አሉት እንዲህም አላቸው ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ እነሆ እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ የሚጐዳችሁ ምንም የለም» /ሉቃ. 10፡17/

እንዲህ አይነቱ አስተሳሰብ ያላቸውና ይህንን የመንደርወሬ ስማ በለው የሚሉ ሰዎች ትልቁ ችግራቸው የእውቀት ማነስና በእምነት ዝለው በሰይጣን ላይ የተሰጣቸውን ሥልጣን አለማወቅ ነው፡፡

በቅድሚያ አንድ ቅዱስ ሥጋውንና ከቡር ደሙን የተቀበለ ሰው ከጐኑ ሰው የሚያስፈልገው ለምንድር ነው? ለሚለው ጥያቄ ለአንባቢያን መልስ ልሰጥበት አወዳለሁ፡፡

እንደ ሕግና ሥርዓት ቆራቢን ሰው ከአጠገብ እንዳይለይው የሚል በቤተ ክርስቲያን ተጽፎ አናገኝም፡፡ ይሁንና ቆራቢዎቹ ልጆች ከሆኑ ሊጠበቁ ስለሚገባቸውና በሌላ መልኩ መለኮታዊውን ሥጋና ደም የተቀበለው ሰው በዕለቱ የማያከናውናቸው ሥራዎች ይኖራሉ ቆራቢው ደግሞ አምላኩ የጸጋ ተዋሕዶ የተዋሐደው የክርስቶስ መሸራ ነውና ላብ እንዲፈሰው ድካም እንዲሰማው የሚያደርጉ ሥራዎችን ስለማይሠራ ረዳት ስለሚያስፈልገው ነው፡፡

ይህም ክርስቲያኖች ለአምላካቸው ካላቸው ፍቅርና ለአማናዊው ቁርባን ከሚሰጡት ክብር የተነሣ የሚወስዱት ጥንቃቄ ሆኖ ሳለ በመግቢያው ላይ እንደተጠቀሰው ከእውቀት ማነስና በጠላት ኃይል ላይ ሁሉ የተሰጣቸውን ሥልጣን ካለመረዳታቸው የተነሣ ይህን

ማብራሪያ የሰጠንበትን አባባል የተቀበሉ ወይም የቆረበ ሰው ብቻውን ከሆነ ሰይጣን ይጻረረዋል የሚባለውን እንደ ወንጌል ቃል የወሰዱ ጥቂቶች አይደሉም፡፡

ለክርስቲያኖች ሁሉ የሚሆን ጥያቄ ማቅረብ እወዳለሁ፡፡

ለሁላችን ሕይወት ለኃጢአታችን ይቅርታና ከአምላካችን ጋር ለተመሠረተው እርቅ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እራሱን በስቀል ላይ ሰውዮ ቅዱስ ሥጋውን ሲቆርስልን ክቡር ደሙን ሲያፈስልን ሰይጣን ምን ብሎ እንደ ጮኸ ታስታውሳላችሁ? ለዓለሙ ሁሉ ድህነት በቅዱስ መስቀሉ ላይ የሕይወት እንጀራ በሰጠ ጊዜ ሳጥናኤል ወደቀ በብርቱም ተጨነቀ በምሬትም እንዲህ ሲል ጮኸ «ሥጋን ከብልየቱ አድሶ ከመለወጥ አድኖ የተዋሐደው ይህ ማነው? በኔ ሥልጣን ሥር ያለ ሥጋን ለብሶ በባሕርዩ ባለ የብርሃን ነፃብራቅ እኔን ድል የነሣ ይህ ማነው? ወደ ጥፋት ነጥቆ ይወስደኝ ዘንድ በእኔ ሥልጣን ሥር ካለ ሥጋ ሥልጣን የተሰጠው ይህ ማነው? ምድራዊ ሥጋን የተዋሐደ ይህ ማነው? እርሱ ግን ሰማያዊ ነው፡፡ በሚለወጥ ባሕርይ የተወለደ ይህ ማነው? እርሱ ግን የማይለወጥ ነው?፡፡

ከሕግ ልዩ የሆነ ይህ ማነው? ከእኔ ዘንድ የነበሩ አሕዛብን ከወገኖቼ ለይቶ የሚማርካቸው ይህ ማነው? በነደ እሳት ኃይል ከሞት ጋር የሚሰላለፍ ይህ ማነው? ጨለማን ድል የነሣ ይህ ማነው? ጨለማን የተመሉ መቃብርና ሲኦል ይዘው ሊያስቀሩት ያልተቻላቸው ይህ ማነው?... ያለ ኃጢአት የሞተ ይህ ማነው? በብርሃኑ የነጸብራቅ ኃይል የጨለማውን አበጋዝ ዕውር ያደረገው ይህ ማነው? ወገኖቼን እገዛ ዘንድ ያልተወኝ ይህ ማነው? ነገር ግን ተስጥተውኝ የነበሩት ነፍሳትን ሁሉ ወደ ሰማይ ያወጣል እንጂ... ሕፃናት የሌለበት ይህ ብርሃን የሚከበው ማነው? ወገኖቼን እንዳላጠ ፋ የሻረኝ በርሱ ላይ ሰልጥኜ የምጎዳው ሥልጣን የሌለኝ ይህ ማነው? ይህን የተሰቀለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው በግራ የነበረው ወደ ቀኝ የተዛወረበት...» /ትምህርተ ኅቡአት ም. 123/

ደግሞስ ከእኛ ጋር ያለው ከእርሱ ጋር ካለው እንዲበረታ ታውቃላችሁ? ዲያብሎስን ድል የነሱ ብርሃናውያን መላእክት አይደሉምን? ይህን ባለ ራእዩ ዮሐንስ ሲናገር እንዲህ አለ «በሰማይ ሰልፍ ሆነ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ተዋጉ ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ አልቻላቸውም... ወደ ምድርም ተጣለ» /ራእ. ዮሐ. 12፡7/ ይህን

ቃል አስተውላችሁታል? የክርስቶስን ሥጋና ደም በመቀበል በከበረው ሰውና በሚካኤልና በሠራዊቱ በሚጠበቅ ክርስቲያን ፊት ዘንድው ያ የቀደመው እባብ መቆም እንደማይችል?

ያላገባ ሰው መቁረብ አይገባውም

በመሠረቱ ጋብቻ ቅዱስና በእግዚአብሔርም ሆነ በሰው ፊት ሕጋዊነት ነው። ሆኖም ግን ማግባት ብቻውን ቅዱስ ሥጋውን ክቡር ደሙን ለመቀበል ብቸኛ መስፈርትና የብቃት ደረጃ ነው ብለው የሚገምቱ አማኞች የተሳሳቱ ናቸው። ምክንያቱም በጋብቻ ውስጥ ሆነው ንስሐ የሚያስፈልገው ብዙ ኃጢአት ያለባቸው ሰዎች ስላሉ በጋብቻ ተወስነናልና እኛ ለሥጋ ወደሙ ብቁ ነን ማለት አይችሉም።

ብዙ ጊዜ ያላገባ ሰው መቁረብ እንደሌለበት የሚስማሙ ሰዎች ምክንያታቸው ያላገባ ሰው በሕግ ስላልተወሰነ በዝሙት ይወድቃል። በኃጢአት ሰውነቱን ያረከሳል የሚለውን ነው።

በእርግጥ ይህ አባባል ትክክል የሚሆንበት ጌን ቢኖርም በሌላ መልኩ አንድ ሰው ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ሳይቀበል ሕግ ቢያፈርስ ዝሙት ቢፈጽም አምላኩን የመበደሉ ሁኔታ ምንም ማለት አይደለም እንደማለት እንደሆነ አያስተውሉትም።

ቅዱስ ቁርባን ተቀበለም አለተቀበለም ይህን ኃጢአት ቢፈጽም ለንስሐ እስካልበቃ ድረስ ቅጣቱ ደረጃ እንደሌለው ሊያውቁት ይገባል። ስለዚህም የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል

«ከዝሙት ሸሹ ሰው የሚያደርገው ኃጢአት ሁሉ ከሥጋ ውጭነው ዝሙትን የሚሠራ በገዛ ሥጋው ላይ ኃጢአተን ይሠራል። ወይስ ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደሆነ አታውቁምን?» /1ቆሮ. 5፥ 18-20/ በዚህ መሠረት በማናቸውም ሁኔታ ሆነ ጊዜ ቤተ መቅደሱን በዝሙት ማርከስ የተከለከለ ነው።

አንድ ሰው ባያገባም ከዝሙት እርቆ ከሌሎችም ኃጢአቶች ተጠብቆ በሠራውም ኃጢአት ንስሐ ገብቶ በምክረ ካህን ሆኖ ሥጋውንና ደሙን ሊቀበል ይገባዋል።

ማንኛውም ምእመን ለቅዱስ ቁርባን ከኃጢአት የራቀ ሕይወት ሊኖረው ይገባል። ይህ ማለት ግን ያገባና ያላገባ በማለት መለየት አይደለም። አለማግባትን ለሥጋ ወደሙ አለመብቃት ማግባትን ደግሞ ለሥጋ ወደሙ እንደ መብቃት መውሰዱ በራሱ የሳሳተ ግምታዊ አባባል እንጂ የወንጌሉ ቃል የቤተ ክርስቲያኗም ትምህርት አይደለም። ማንኛውም ሰው ለአቅም አዳምና ሔዋን ሲደርስ በውስጡ ከሚፈጠረው ፈቃዱ የተነሣ በዝሙት እየወደቀ አምላካዊ ሕጉን ከማፍረሱም የተቀበለውን የክርስቶስን ሥጋና ደም እንዳይበድል በሕግ ተወስኖ በዚህ ኃጢአት በኩል ከርኩሰት እርቆ ለሥጋ ወደሙ ዝግጁ ሕይወት እንዲኖረው ያደርገዋል።

በዚህ ደግሞ የክርስቶስን አካል ወስዶ የጋለሞታ አካል ከማድረግ መጠበቅ ይሆናል። ቅዱስ ጳውሎስ «ሥጋችሁ የክርስቶስ ብልቶች እንደሆኑ አታውቁምን? እንግዲህ የክርስቶስን ብልቶች ወስጄ የጋለሞታ ብልቶች ላደርጋቸው አይገባም» /1ቆሮ. 6፥15/ይላል።

እንግዲህ ከዝሙት እርቆ ንጽሕ ጠብቆ ለመቀበል የማይችል ቢኖር ከሕግ ወጥቶ እየበደለ ያለ ስለሆነ ከበደሉ ሊመለስ ከዝሙት ሊሸሽ በዚህ ኃጢአት የሚጠቃ ከሆነ በፈቃዱ ከመቃጠል ሊያገባ ይገባዋል። በጭፍን ግን ያላገባ ሊቆርብ አይገባውም ማለት አማኙን ማደናገርና የሳሳተና ሰው ወለድ ትምህርት ስለሆነ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውን ከቡር ደሙን ከሰጠ በት አምላካዊ ምሕረትና ከወንጌሉ ቃል ጋር ይቃረናል «እንካችሁ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው አለ ጽዋውንም አንስቶ አመስግኖ ሰጣቸው እንዲህም አለ ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ ስለ ብዙዎች ለኃጢ አት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው።» /ማቴ.26-26-27/

ነፍስ ጡር ሴት መቁረብ አይገባትም

**«እግዚአብሔር ባረካቸው እንዲህ ብሎ ብዙ ተባዙ ምድርን
መለአት» /ዘፍ. 1፥28/**

ይህን አባባል የሚጠቀሙት ሰዎች ኃጢአት ሊያደርጉት የፈለጉት ጉዳይ የትኛው እንደሆነ ግልጽ አይደለም ወይም ያስከትላል ብለው የሚፈሩት ነገረ ብዙም ባይታወቅም ይሁንና ከአጉል ባህል በመነጨ አስተሳሰብ እንዲህ ሊሉ እንደሚችሉ መገመቱ አያዳግትም፡

እስኪ ልብ በሉ በማህፀን ጽንሰን የሚያከናውን ማን ነው? በማህፀን ያለው የጽንሱ ሕልውናስ በማን ላይ ነው? በረጋው ደም አጥንት ሰክቶ ወደ ህያውነት የሚያመጣውስ ማን ይመስላችኋል? ፈጣሪ አምላክ ልዑል እግዚአብሔር አይደለምን? ታዲያ እግዚአብሔር ከጽንሱ ጋር ምን መቃረን አለው? ወይስ ነፍስ ጠ -ሯ ሴት በመጽነሷ በእግዚአብሔር ፊት እንድትጠላ የሚያደርጋት ምንድን ነው? ነፍስ ጡር ሴት ለሥጋ ወደሙ ብቁ የሆነ ሕይወትና ዝግጅት ካላት ለመቁረብ የምትከለከልበት ምክንያት አይኖርም፡፡

ገና በጥንተ ተፈጥሮ እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ሲፈጥር የባረከበት መንገድ «ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሉአት» ብሎ ነው ይህ ቃል ደግሞ እስከ ዓለም ማለፍ የሰው ልጆችን ሲበዙ ሊዋለዱ እንዲኖሩ ያደርጋቸዋል የክርስቶስም ደም የፈሰሰው ከእርሱ መስቀል በኋላ ወደዚች ዓለም ለሚመጡት ሁሉ ነው፡፡

እርሱ ሰውን ከእናቱ ማህፀን ጀምሮ ይጠብቃል ይመርጠውማል ወደ ኤርሚያስ የመጣው የእግዚአብሔር ቃል ይህን ያረጋግጥልናል "በሆድ ሳልሰራህ አውቄአለሁ ከማህፀንም ሳትወጣ ቀድሼህለሁ ለአሕዛብም ነብይ አድርጌአለሁ" /ኤር

1+4/በተጨማሪም ፈጣሪ ፍጥረታት እግዚአብሔር አምላክ በማህፀን ባለ ጽንሰ እንኳ የታወቀና የተገለጠ ነው፡፡ በካህኑ በዘካርያስ ሚስት በቅድስት ኤልሳቤጥ ማህፀን የነበረውን የስድስት ወር ጽንሰ እናቱ የክርስቶስን እናት ሰላምታ በሰማች ጊዜ በደስታ መዝለሉ /መስገዱ/በእናቱ አማካኝነት ተመስክራል፡፡ /ሉቃ 1144/ "እነሆ የሰላምታሽ ድምጽ በጀሮዬ በመጣ ጊዜ ፅንሱ በማህፀኔ በደስታ ዘሎአልና' እንግዲህ ነፍስ ጡር ሴት ብትቆርብ እርሷ እንዲያ ትሆናለች ጽንሱ እንዲህ ይሆናል የሚለውን ባህል ያመነጨውን አባባል የወንጌል ቃል አለመሆኑን ሰማረዳት አያዳግትም በመሠረቱ ሴትም ሆነች ወንድ ሥጋ ወደሙ ሊቀበሉ የሚያስችላቸውን ሁኔታና ጊዜ በምዕራፍ አምስት ዝግጅት በሚለው ክፍል ተብራርቶ ቀርቧል ይመልከቱት፡፡

“ዘሥርዓተ ተክሊል ጋብቻቸው ያልተፈፀመ ሰዎች መቁረብ አይችሉም”

“መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር መኝታውም ንጹህ ይሁን” /ዕብ 13፤4/ የክርስቲያኖች ጋብቻ ሊፈጸም የሚገባው በጸሎተ ተክሊል ከብሮ በቅዱስ ሥጋውና ደሙ ተቀድሶ ነው። ይሁንና በአንድም በሌላ ሁኔታ ከሥርአተ ተክሊል ውጪ ጋብቻቸውን የፈጸሙ ሁሉ በደፈናው ጋብቻቸውን ያልሰመረ ማድረግ ሕዝብ ጋብቻነቱን ማፍረስ፤ ሥጋውንና ደሙን የመቀበል እድል እንደሌላቸው የሚነገረው ወሬ ተራ አባባልና የዚሁ የጥንተ ጠላታችን የሽንገላ ውጊያ ነው።

ጋብቻቸውን በስርዓተ ተክሊል በቅዱስ ቁርባን ያልፈጸሙ ባለ ትዳሮች ጋብቻቸውን ወደ ቅድስና እንዳያመጡና በቅዱስ ቁርባን እንዳይከብሩ በዚህም ላይ ለነፍሳቸው መዳን የመጨረሻው ዋስትና ከሆነው ቅዱስ ቁርባን በሩቅ ለማጠር ለጠላት ውጊያ ልዩ ፡'ሀይል ፈጥሮለታል።

«መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር ይሁን መኝታውም ንጹህ ነው» እንዳለ አንድ ለአንድ በሕግ ከተወሰኑና ከማመንዘር ተጠብቀው በመምህረ ንስሐቸው ምክር እየተመሩ በንስሐ እየታነጹ ቅዱስ ቁርባን የማይቀበሉበት ምንም ምክንያት አይኖርም።

እንዲያውም ጋብቻቸውን በሥርዓተ ተክሊል ባለመፈጸማቸው የዚህ ጸጋ ባለቤቶች አልሆንም እያሉ ከህሊና የተነሣ ከሚሰቃዩ ጋብቻቸውን በቅዱስ ቁርባን ሊቀድሱ ሊጠብቁ በቤተ ክርስቲያኒቱ አውደ ምሕረት በምእመናኑ ጉባኤ ፊት ሊከብሩ ይችላሉ።

በጋብቻ የሚኖሩ ሰዎች አንድ ሥጋ ስለሆኑ በምናገባኝ ያለ ስምምነት ያለ ምክረ ካህን ባለመግባባትም ተለያይተው ሊቆርቡ አይገባቸውም። «ሁለቱ አንድ ሥጋ ይሆናሉ» /ማቴ. 19፤5፤ ዘፍ.2+24/

በተጨማሪ እንደማስረጃ የምጠቅሰው በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት እንኳ ለሥርዓተ ተክሊል የሚያበቃ ሕይወት የሌላቸው በድንግልና ያልኖሩ /በማስባን ጋብቻ/ በጸሎተ ንስሐና በቅዱስ ቁርባን ሥርዓተ ጋብቻቸው ተፈጽሞ ሥጋ ወደሙ በቀረቡ ጊዜ ሁሉ ስታቀብላቸው ትኖራለች።

ፍቀረኛሽ እንዳይከዳሽ ተያይዛችሁ ቁረቡ

እንዲህ ዓይነቱ ምክር የሚሰማው ከቤተ ክርስቲያን ወይም ከመንፈሳውያን አገልጋዮች ሳይሆን ከአማኙ ወይም በአዲሱ ትውልድ ዙሪያ የሚሰማ ስህተት ነው።

ዛሬ ዛሬ ብዙ ወጣቶች በመተጫጨት ዙሪያ ወይም በፍቅርሕይወታቸው ጉዳይ ቅዱስ ቁርባንን እንደ ቃል ኪዳን ወይም በራሳቸው ውስጥ እንዳለው ግምት ማሠራያ ነው ብለው ስለሚያምኑ ሕጋዊነቱ ባልተጠበቀ መንገድና አካሄድ ባሰኛቸው ጊዜ ተነስተው ሲቆርብና «ቆርባኝ ቃል ገብቶልኝ ካደኝ» «ቆርባኝ ቃል ኪዳን ገብታልኝ ከዳችኝ» ሲሉና ከገቡበት ውስብስብ ችግር መውጣት አቅቷቸው «ሳይገባቸው» ተቀብለው በራሳቸው ላይ ሲያስፈርዱ ይገኛሉ። /1ቆሮ. 11፥27/

በዚህ ነጥብ ልገልጽ የምፈልገውን ቁም ነገርና ላቀርብ የምፈልገውን ማብራሪያ በሁለት ክፍዎቻለሁ፡

ሀ ቃል ኪዳን ያለ ሕጋዊነት አካሄድ ተፈጽሞ የሚኖረው ሕልውና
ለ ቅዱስ ቁርባን ያፈቀሩትን ሰው እንደማሠራያ አድርጎ ማሰብ ከቤተ
ክርስቲያን ሕግና ሥርዓት አኳያ ሲታይ፡

ቤተ ክርስቲያንን የጎዱት ከውጪ ጠላት ይልቅ በውስጥ ያሉ ያልገባቸውን ጠይቀው የማይረዱ፣ በግምት የሚጓዙ፣ ለራሳቸው ሕግና ሥርዓት አውጥተው የቤተ ክርስቲያኗን ሕግና ሥርዓት የሚቃረኑና ወደጎን የጣሉ፣ አውቆ አጥፊዎችና ለሌሎች እንቅፋት የሆኑ ሰዎች መሆናቸው አያጠራጥርም ይህም ከላይ ጠ ቅሼ ማብራሪያ ያቀረብኩበት አባባል በቤተ ክርስቲያኗ ውስጥ በግምት ከሚጓዙ ጠይቀው ከማይረዱ ለራሳቸው ሕግና ሥርዓት ከሚያወጡ ሰዎች ዙሪያ መሆኑን አስቀድሜ መግለጫ ከዚህ በታች ለማቀርበው ማብራሪያ እንደ ማስረጃ ይጠቅመኛል።

ሀ. ቃል ኪዳን ያለ ሕጋዊነት አካሄድ ተፈጽሞ የሚኖረው ሕልውና

በሁለቱ ተቃራኒ ጾታዎች መካከል ባልጠበቁበት ሁኔታም ሆነ በቅድመ ዝግጅት መተሳሰብ አልፎም መፈቃቀር ሊከሰት ይችላል።

ይህም ሁኔታ በራሱሕይወት ዘርቶ በመካከላቸው የጠበቀ ግንኙነት እንዲኖር ያደርጋል።

ይሁንና ይህን ሁኔታ ወደ ሕጋዊነት መተጫጨት ለማምጣት የሚፈልጉ ከሆነ

የቤተ ክርስቲያኗም ሥርዓት የአገሪቷም ባሕል እንደሚያውቀው ሁለቱም ቤተሰቦቻቸው እንዲያውቁት ሽማግሌዎች ሊልክ ከሚገባው ክፍል ሽማግሌዎችን በመላክለወላጆች አሳውቀው የፈቃድ ስምምነት ከተፈጸመ በኋላ ወደ ካህን ቀርበው ፈቃዳቸውን በማሳወቅ በቀለበት ሥነ ሥርዓት ቃል ኪዳናቸውን ተለዋውጠው በመቁረብ ከዚህም በኋላ በምክረ ካህን እየተመሩ እስከ ጋብቻቸው ዕለት ከሩካቤ /ከግንኙነት/ ርቀው በየራሳቸው ሲቀበሉ መኖር ቃል ኪዳናቸውን ሕጋዊነት ሰጥቶት ሲጠበቅ እንዲኖርና በኋላም እንዲጸና ያደርገዋል።

ነገር ግን ሁለቱ ብቻ ያለ እማኝ /ታዛቢ/ በሜዳ ቃል ኪዳን ለጊዜው በሥጋ ስሜት ታውረውና በግምታዊ እውቀት እየተነዱ በመጓተት «እንዳትከዳኝ እንቁረብ» «እንዳትከጂኝ እንቁረብ» በመባባል ወደ ቅዱስ ቁርባን መቅረብ ለተወሳሰበ ችግር ራስን ማጋለጥና ለከፋ በደል ራስን መዳረግ ነው።

ሌላው እነርሱ ገብተናል ወይም ተለዋውጠናል ብለው የሚገምቱት ቃል ኪዳን የተፈጸመው ያለ ሕጋዊነት ስለሆነ በመካከላቸው ሊቆም ወይም አንዱን ክፍል ከቃል ኪዳኑ ውጭ እንዳይሆን የሚያግደው ነገር ስለሌለ ቃል ኪዳኑ ሕልውና ስለሌለው እንዳፈጸመ ሁሉ በየሜዳው ይቀራል።

የሚያሳዝነው ግን ቅዱስ ቁርባን መግባትና መጠቀስ በሌለበት ቦታና ሁኔታ እንዲፈጸም መደረጉ ያለ ዓላማው ስለሆነ በነፍስ በሥጋ ያስፈርዳል «ሰው ግን ራሱን ይፈትን... ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋ ስለማይለይ ለራሱ ፍርድ ይበላልና ይጠጣልምና ስለዚህ በእናንተ ዘንድ የደከሙና የታመሙ ብዙዎች አሉ አያሌዎችም አንቀላፍተዋል ራሳችንን ብንመረምር ግን ባልተፈረደብንም ነበር፤» /2ቆሮ. 11፥28-31/

ስለዚህ በዚህ አስተሳሰብና ግምታዊ ዕውቀት ተጉዘን የተሳሳትን ብንኖር በንስሐ ልንመለስ ከቁጣው ልንድን ይገባል። ይሁንና ግን ከዚህ ከተሳሳተ አካሄድ በተለየ በመተጫጨትም ይሁን በፍቅር እንኖራለን የምንል በምክረ ካህን እየተመራን በንስሐ እየነጸን በቅዱስ ቁርባን ተወስነን መኖር ተገቢ ነው።

ለ. ቅዱስ ቁርባንን ያፈቀሩት ሰው እንደማሠሪያ አድረጎ ማሰብ ከቤተክርስቲያን ሕግና ሥርዓተ አኳያ ሲታይ

ክርስትና በታማኝነት ውስጥ የሚገለጥ ሕይወት ነው ታማኝነት ደግሞ በፈሪያ እግዚአብሔር የሚጠበቅ አቋም ነው አንድን ሰው ስለቆረቀው ብቻ ታማኝ ይሆናል ብሎ መጠበቁ ትልቅ ስህተት ነው። ይሁዳ ለምን ለክርስቶስ ታምኖ አልተገኘም? /ሉቃ. 22:21/

ቅዱስ ቁርባን እንደማሰሪያ ወይም አንድን ሰው አስፈራርቶ እንደመያዣ መቁጠር ቅዱስ ቁርባን ከተሰጠበት ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውን ከቆረሰበት ክቡር ደሙን ካፈሰሰበት ዓላማ ጋር የሚቃረን ከስህተት ጉድጓድ የሚጨምር አስተሳሰብ ነው።

በመጀመሪያ የመተጫጨት ወቅት እንደጋብቻ ወቅት የሚወሰድ አይደለም የመተጫጨት ዓላማ ወይም ትርጉም የመጠናናት የመጠበቅ ጊዜ ነው ምን አልባት እርስ በእርስ በሚያደርጉት መጠናናት ባለመስማማት ግንኙነታቸው የሚቋረጥበት ሁኔታ ሊኖር ይችላል።

በሌላ መልኩ ለራሱና ለቃሉ ታማኝ ያልሆነን ሰው በየትኛውም መልኩ በምንም ዓይነት ሁኔታ አስፈራርቶ ወደ ታማኝነት ማምጣት አይቻልም በራሱ የታማኝነትን ጥቅም አውቆትና ለዘላቂነቱ ወስኖ ሊገባበት የሚኖረው ውጤት ጥሩ ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ይህ ዓይነቱ አስተሳሰብ ከቤተ ክርስቲያን ሥርዓትና ሕግ አንጻርም ቢታይ ስህተታችንን የጎላ ያደርገዋልና ልንታረም ይገባል።

ምዕራፍ አሥራ ሁለት

ቅዱስ ቁርባንን እንደ ጐጂ መቁጠርና ሽሽቶ መኖር

ስለ ግብፅ አርቶዶክሳውያን ክርስቲያኖች ካነበብኩት ጥቂቱን ልጥቀስ «በእነርሱ ዘንድ ንስሐን ማሳደር፣ ቤተ ክርስቲያን አስቀድሶ ሳይቆርቡ መውጣት አልተለመደም።»

የሚል ነው።

ደግሞ ቅዱሴ ለመግባት ከቤተልሔም ተነስተን ወደ ቤተ መቅደስ ስንገባ እንዲህ እናዜማለን «ሃሌ ሉያ እመቦ ብእሲ እም ምእመናን ዘቦአ ቤተ ክርስቲያን በጊዜ ቅዱሴ ወኢስምዐ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ወኢተዐገሠ እስከ ይፌጽሙ ጸሎተ ቅዱሴ ወኢተመጠወ እምቁርባን ይሰደድ እም ቤተ ክርስቲያን»

የግዕዙ ትርጉም «ሃሌ ሉያ በቅዱሴ ጊዜ ከምእመናን ወገን ወደ ቤተ ክርስቲያን የገባ ሰው ቢኖር ቅዱሳት መጻሕፍትን ሰምቶ የቅዱሴውን ጸሎት እስኪጨርሱ ባይታገሥ ከቁርባንም ባይቀበል ከቤተ ክርስቲያን ይለይ» ማለት ነው።

በተጨማሪ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረው ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ የመዘገበው የወንጌሉ ቃል እንዲህ ይላል «አባቶቻችሁ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም ሰው ከእርሱ በልቶ እንዳይሞት ከሰማይ አሁን የወረደ እንጀራ ይህ ነው። ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።» /ዮሐ. 6፥49-51/

ክርስቲያኑን ሕዝብ ከቅዱስ ቁርባን ያርቀዋል ሊያውቀው ይገባል በምለው አስፈላጊ ነጥብ ወደ ኋላ ባሉት ምዕራፎች አስፈላጊውን ማብራሪያና ማስረጃ ለማቅረብ ሞክሬአለሁ፡

ይሁንና አብዛኛው ሕዝብ ክርስቲያን ቅዱስ ቁርባንን ከጥቅሙ ይልቅ በራሱ ግምት የሚያስበውን ጉዳት መቁጠርና ሽሽቶ መኖር በውስጡ የጸና ትክል ድንጋይ ሆኖ ሕይወቱን ሲጎዳውና መዳኛውን ሲያሳጣው ማየቱ ቤተ ክርስቲያንን በጥልቁ እንድታዝን ያደርጋታል፡

ቅዱስ ቁርባንን እንደ ጐጂ ቆጥሮ ሽሽቶ መኖር የድህነትን መንገድ መሸሸና የእግዚአብሔርን ጸጋ መጋፋት ብቻ ባይሆን ከዚህ በታች ያቀረብኳቸው ነጥቦች በውስጡ ይካተቱበታል።

ትዕግሥቱን መናቅ ነው

«... የእግዚአብሔር ቸርነቱንና የመቻሉን የትዕግሥቱንም

ባለ ጠግነት ትንቃለህን?» /ሮሜ. 2፥41

በሰው ልጆች የወደፊት ድህነት ውስጥ ትልቁን ሥፍራ የሚይዘው የእግዚአብሔር ትዕግሥት ነው። እግዚአብሔር በባሕ ሪው ታጋሽ ነው። ትዕግሥቱ ደግሞ እግዚአብሔር ሰዎች እንዲያገኙት ለሰጣቸው ጸጋ ያበቃቸዋል።

እግዚአብሔር በሕይወትህ ውስጥ ምን ያህል ጊዜ እንደ ታገሠህ አስብሽው ታውቃለህ? አንተ ማን እንደሆንክ ያውቃል? ፈጽሞ ከሠራሀቸው ኃጢአቶች አንዱም ከፊቱ ተሰውራ አታውቅም ትዕግሥቱ ግን አንተን ለንስሐ ለማብቃት ከባሕሪው ከሆነ ፍቅር የተነሣ የሆነ ርህራሄ ነው።

በዚህ ትዕግሥት ተስፋ ልታደርግ አንተ ወደ ንስሐ እንድትደርስ የመቻሉንና የትዕግሥቱን ባለ ጠግነት እያመሰገንህ እራስህን ለቅዱስ ሥጋውና ለክቡር ደሙ ለማዘጋጀት ከመነሳሳትና ቀርቦ ከመቀበል ይልቅ በቅዱስ ቁርባን ላይ የተሳሳተ አመለካከት መያዙና ሽሽቶ መኖሩ «ትዕግሥቱን መናቅ» ነው።

ቸርነቱን አለመታመን ነው

«እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጭከና ተመልከት ጭከናው በወደቁት ላይ ነው። በቸርነቱ ግን ጸንተህ ብትኖር የእግዚአብሔር ቸርነት በአንተ ላይ ነው። ያለዚያ አንተ ደግሞ ትቆረጣለህ» /ሮሜ. 11፥22/

ድህነታቸው በሠራቸው ብቻ እንዲሆን የሚመኩ ሰዎች ትምክህታቸው ከንቱ ነው። ከዚህም የተነሣ በቸርነቱ ጸንቶ መኖር ይሳናቸዋል። ስለ እግዚአብሔር ቸርነት ስናስብ ትዝ ሊለን የሚገባ ትልቁ ቁም ነገር መዳናችን ፈቃዱና የሚያስደስተውም መሆኑ ነው። በዚህ ላይ የኃጢአተኛውን ሞት አለመሻቱ እግዚአብሔርቸርና ለቁጣ የዘገየ መሆኑን እንድናረጋግጥ ያደርገናል። ስለዚህ ነጥብ በኢዩኤል የትንቢት መጽሐፍ የተጻፈውን እንጥቀስ «ልባችሁን እንጂ ልብሳችሁን አትቅደዱ አምላካችሁም እግዚአብሔር ቸርና

መሐሪ፣ ቁጣው የዘገየ ምሕረቱም የበዛ ለከፋትም የተጸጸተ ነውና ወደ ርሱ ተመለሱ»
/ኢዩ. 2፥13/ ይላል።

የእግዚአብሔር ቸርነት ከፍጹም ፍቅሩ የመነጨና የተገኘ ነው።
የወደቀውን ሰው ለማንሳትና የቀደመውን ክብሩን ለመመለስ እግዚአብሔር ለዓለሙ
ያደረገው ጸጋ አንድያ ልጁን መስጠቱ ከሰው በተገኘ በእግዚአብሔር ፊት በታየ ትጋት
ሳይሆን እግዚአብሔር ሰውን በቸርነቱ ተመልክቶ በፍቅር ያደረገው መሆኑን ዮሐንስ
አረጋግጦልናል «በርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ
እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወድሏልና» /ዮሐ. 3፥16/

እምነትህ ያለ ሥራ ሊገለጥና ሕይወት ሊኖረው እንደ ማይቸል
የታመነ ቢሆንም ሥራህ ግን በፊቱ ተቀባይነት የሚኖረው ቸርነቱ ታክሎበት ነው። እዚህ
ላይ የተወሰኑ ጥያቄዎችን ላንሳ ቸርነት ምንድር ነው? የቃሉስ ትርጉም? ቸርነት፣ ደግነት፣
ታጋሽነት፣ ለጋስነት ማለት ነው የቃሉም ትርጉም ይኸው ነው። በደግነት በለጋስነት
ብድራትንና ዋጋን ያለመፈለግ የመስጠትን ሁኔታ ቸርነት እንለዋለን። እግዚአብሔር
ይህን ቸርነት ለሰው እንዳሳየ ተጽፎልናል። መዝሙረኛው እንዲህ ብሏል። «ጽድቅንና
ፍርድን ይወድዳል የእግዚአብሔር ቸርነት ምድርን ሞላች።»/መዝ.33:5/

ስለዚህ እግዚአብሔር ከዚህ ቸርነቱ የተነሳ ለሰው ልጅ መልካም አደረገ /መዝ.
145:8-9/ ማቴ. 5:44/ ከደግነቱና ከለጋስነቱ የተነሣ «ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ
የዘላለም ሕይወት ያገኛል» ብሎ ቅዱስ ቁርባንን ሰጦ ይህን መሸሸና ቃሉን መቃወም
በራስ ላይ ማስፈረድና «ቸርነቱን አለመተማመን» ራስን ለእግዚአብሔር ፍርድ አሳልፎ
መስጠት ነው።

ፍቅሩን አለመረዳት ነው

**«ስለ ወዳጆቹ ራሱን ለሞት አሳልፎ ከመስጠት ከዚህ
የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም» /ዮሐ. 15፥13/**

ታላቁ ሰው ሊቁ ዮሐንስ አፈወርቅ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ስለ ገለጣት ፍቅር
እንዲህ አለ። «ፍቅር ሰአቦ ለወልድ ኃያል እመንበሩ ወአብፅአ አስከለሞት» ማለት ፍቅር

ኃያል ወልድን ከሰማያት ዙፋኑ አወረደው ነው። ይህ ፍቅር ደግሞ እግዚአብሔር በደለኛውን ሰው /ዓለሙን/ የወደደበት ፍቅር ነው «... እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወድሐልና።» /ዮሐ. 3፥16/

ይህ ክርስቶስ እኛን ከመውደዱ የተነሣ በፍቅር ካደረገልን መካከል አንዱና የመጀመሪያውን ደረጃ የሚይዘው ስለ ሁላችን ራሱን በመስቀል ላይ መሥዋዕት አድርጎ ማቅረብ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን ሲያረጋግጥ «ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዷልና» /1ቆሮ. 5፥7/ ብሎ ጽፎልናል። ክርስቶስ ደግሞ የታረደው ለመዳኛችን ነው። ለዚህም ነው ወደዚህ የሕይወት ገበታ የጠራን «እኔ ስለዓለም የምስጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው» ብሎ /ዮሐ. 6፥ 51/ ይህን የሕይወት እንጀራ ቅዱስ ቁርባን በነፍስ በሥጋ መዳኛዬ ብሎ ምርጫውን ያላስተካከለ ክርስቲያን ምን ያህል የተጐዳና እግዚአብሔር ለርሱ ያለውን ፍቅር ያልተረዳ ነው።

መድኃኒትነቱን አለማወቅ ነው

«በጸጋው ጸድቀን በዘላለም ሕይወት ተስፋ ወራሾች እንድንሆን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ላይ አትርፎ አፈሰሰው። ቃሉ የታመነ ነው» /ቲዮ. 3፥6-7/

ከዘላለም ፍርድና ከባርነት ሕይወት ያድነን ዘንድ ክርስቶስ ወደ ዓለም በመጣ ጊዜ በሰማያውያን መላዕክት በታወጀው አዋጅ መድኃኒቲነቱ ተመስክሯል «ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት የሆነ አርሱም ክርስቶስ ተወልዶላችኋል» /ሉቃስ. 2፥11/

እርሱም ሁላችንን ከኃጢአትና ከዘላለም ሞት አዳነን ስለ እርሱም ሐዋርያት በስፋት መድኃኒታችን እያሉ ፅፈዋል/ ቲዮ 1:4.፤ 2ጢሞ. 1:1/ ስለክርስቶስ አዳኝነት ስንናገር የምናሰምርበት ቁም ነገር መድኃኒትነቱ ለሰው ሁሉ ስለሆነ የዓለም መድኃኒት /አዳኝ/ መባሉን ነው። /ዮሐ.4፥42፤ 1ዮሐ. 4:14/

እንግዲህ በዚህ ነጥብ ማስገንዘብ የፈለግሁት ክርስቶስ ስለ ሁላችን በደል በመስቀል በመሞቱ ደህንነታችን ሆነ ሥጋውንም ቆርሶ ደሙንም አፍሶ ከሞት ወደ ሕይወት ከጨለማም ወደ ሚያስደንቅ ብርሃን መለሰን ይህ ከፍቅሩ የተነሳ ለሰው ልጆች የታደለ ጸጋ ሲሆን በእያንዳንዳችን ሕይወት ቦታ አለማግኘቱ መድኃኒትነቱን ካለማወቅ የተነሳ ነው። እግዚአብሔር ለደህንነታ ቸው አምነው ቅዱስ ቁርባንን ለሚመርጡ የዘላለም ሕይወት ተስፋ ወራሾች እንደሆኑ በታመነው ቃሉ አረጋግጦልናል።

ምዕራፍ አሥራ ሦስት

የቅዱስ ቁርባን ጥቀም

❖ ዘላለማዊ ድህነት እንቀበልበታለን

«ኢየሱስ እንዲህ አላቸው እውነት እውነት እላችኋለሁ የወልድ እጓለ እመሕያው ክርስቶስን ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም» /ዮሐ. 6፥53/

ይህ ቃል ሊለወጥ ሊሻሻል የማይችል የራሱ የሰው ልጆች የመዳን ራስ የሆነው የክርስቶስ ቃል ነው። «ካልበላችሁ ካልዉ ጣችሁ» ሕይወት የላችሁም የሚለው ኃይለ ቃል ያለ ሥጋ ወደሙ ድህነት እንደሌለ የሚያረጋግጥ ቃል ነው ለዚህ ደግሞ የዘላለም ሕይወት እንድናገኝ ወደዚህ ዓለም በመጣውና በሥጋ ማርያም በተገለጠው በእግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ ማመን አምኖም እንዲህ ያለውን ክብርና ሕይወት የሚያስገኝ ትዕዛዙን መፈጸም ይገባል «ብትወዱኝስ ትዕዛዜን ጠብቁ» /ዮሐ. 14፥15/

ይህንን ቃል በመሠረታዊነት ከድህነታችን ጋር የተያያዘ መሆኑን ለማስገንዘብ እሞክራለሁ ይህ ቃል /ትዕዛዙ/ ልክበዮሐንስ. 3፥5 ላይ «ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀርወደ እግዚአብሔር መንግስት ሊገባ አይችልም» እንደሚለሙ ድህነትን የሚመለከት ነው።

ስለሥጋ ወደሙ ክርስቶስ በሰጠው ትምህርቱ ላይ የምናገኘው ኃይል ቃል ከላይ እንደጠቀስኩት «ካልበላችሁ ካልጠ ጣችሁ ሕይወት የላችሁም» የሚል ነው። ይሁላውም

ስለ ዓለም ድህነት በመስቀል ላይ የቆረሰውን ሥጋውንና ደሙን ነው።

በተጨማሪ አንባብያን ልብ እንዲሉት የምገልጸው ስለ ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ ያስተማረውን ትምህርት ወንጌላዊው ዮሐንስ በስፋት ጽፎት እናገኘዋለን። /ዮሐ. 6፥35-71/ ጌታችን በዚህ ትምህርቱ አስረግጦ የገለጠው በመጨረሻው የትንሣኤ ጊዜ ለድህነት እንደሚያበቃ ነው ሥጋውን ስለ በላ ደሙን ስለጠጣ ሰው ሲናገር በተደጋጋሚ «በመጨረሻም ቀን አስነሳዋለሁ» ብሏል / ዮሐ 6-39-40-47/

ኃጢአታችን ይሰረይበታል

«ጽዋንም አንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው» /ማቴ. 26፥27/ «በእውነት አምነው ከርሱ ለሚቀበሉ ሕይወትና መድኃኒት የኃጢአት ማስተሰሪያም ሊሆን የሚሰጥ የጌታችንና የአምላካችን የኢየሱስ ክርስቶስ ክቡርደም ይህ «እማሬ» ነው /ቅዳሴ ሐዋርያት/ በመሠረታዊነት የክርስቶስን መሥዋዕትነት ስንመለከት በምክረ ዲያቢሎስ ተገፋፍቶ እግዚአብሔርን ያህል ጌታ በድሎ መንግስተ ሰማያትን ያህል ቦታ አጥቶ በኃጢአት ተሸንፎ በመውደቅ ከሕግ በታች የነበረውን ሰው ለማዳን ነው።

ስለዚህ ለበደለኛው ሰው ይቅርታና በኃጢአቱ ምክንያት ከእግዚአብሔር ለተለየው ሰው እርቅ ሲባልና ለካሣ የክርስቶስ ደሙ ፈሠሠ ሥጋው ተቆርሶ ይህ ደግሞ አንድ ጊዜ የሆነና የሰው ልጆችን በደል ያስወገደ ነው። የቅዱስ ጳውሎስ መልዕክት እንዲህ ይላል «ሊቀ ካህናት በየዓመቱ የሌለውን ደም ይዞ ወደ ቅድስት እንደሚገባ ራሱን ብዙ ጊዜ ሊያቀርብ አልገባም እንዲህ ቢሆንስ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባስፈለገ ነበርአሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሊሸርአንድ ጊዜ ተገልጦአል።» /ዕብ. 9፥25-26/

ይሁንና አንዳንድ ሰዎች በመስቀል ላይ አንድ ጊዜ በፈሰሰው የክርስቶስ ደም ድኛለሁ በዚህም ደም ታጥቤአለሁ የሚያስፈልገው ማመን ብቻ ነው። እያሉ የቅዱስ

ቁርባንን ሥርዓት ሰው ሠራሽና እንዳላስፈላጊ በመቁጠርና በማስተማር የክርስቶስ ወንጌል ጠላቶች ሆነዋል እርሱ ራሱ ባለቤቱ ኢየሱስ ክርስቶስ የቅዱስ ቁርባንን ሥርዓት ለሐዋርያት አሳይቶ ሲሰጣቸው እንዲህ ብሏቸዋል «እንዲሁ ከእራት በኋላ ጽዋውን አንስቶ እንዲህ አለ ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰው በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው» /ሉቃ. 22፥20/

ታዲያ የዚህ ዓለም ገዢ የተባለው ዲያቢሎስ የወንጌልን ቃል የሠወረባቸውንና ክርስቶስ ለተከታዮቹ የሰጣቸውን የአዲስ ኪዳን ደሙን ላጡና ለተቃወሙ እግዚአብሔር ይህን የድህነት መንገድ እንዲያሳያቸው ጸሎታችን ነው እኛ ግን ካለፈ ኃጢአት እንደምንነጻበት ከሚመጣ ኃጢአት እንደምንጠበቅበት አምነን የአዲስ ኪዳን /ማቴ. 26፥28/ ደም ባለ ጸጋዎች በመሆናችን የቤተክርስቲያንን አምላክ እያመሰገንን በዚህ እምነት ልንቀበለው ይገባል፡፡

ከእግዚአብሔር ጋር አንድነት ይኖረናል

«ሥጋዬን የሚበላ ደሜን የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም

በእርሱ እኖራለሁ» /ዮሐ. 6፥56/

ብዙ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ለመኖር ማመን ብቻ በቂ ነው ይላሉ፡፡ ነገር ግን ይህን አባባላቸውን የሚደግፍ አንድ ቃል እንኳ በመጽሐፍ ቅዱስ አልተጻፈም፡፡

ክርስቶስን የሚያምን ይሰማዋል እርሱ ደግሞ ከእርሱ ጋርስላለው አንድነት ማመን ብቻ በቂ ነው አላለም «ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ» እርሱ ከኛ ጋር ከሆነ ደግሞ ማን ያሸንፈናል በዚህ ካሸናፊዎች ሁሉ እንበልጣለን፡፡

ኃይል መንፈሳዊ እንቅስቃሴን

የክርስቶስን ሥጋ በመብላታችን ደሙንም በመጠጣታችን ኃጢአትን የምንቃወምበት ኃይል እናገኛለን ሞትንም በማሸነፍ በመጨረሻው ቀን ለክብር ትንሳኤ እንበቃለን፡፡ /ዮሐ. 6፥39፥40 44/

ነቢዩ እግዚአብሔር ኤልያስ አንድ ጊዜ በበላው እንጂራ በጠጣው ውሃ ኃይል መንፈሳዊ ተቀብሏል። ከፉዋን ኤልዛቤልን ሸሽቶ በምድረ በዳ በከትከታ ዛፍ በታች ተኝቶ ሳለ የእግዚአብሔር መልአክ ዳሰሰውና ተነስተህ ብላ አለው ሲመለከትም እነሆ በራሱ አጠገብ የተጋገረ እንጐቻና በማሰሮ ውኃ አገኘ በልቶና ጠ ጥቶ ተመልሶም ተኛ ደግሞ የእግዚአብሔር መልአክ ቀስቅሶ የምትሄድበት መንገድ ሩቅ ነውና ተነስተህ ብላ አለው። ተነሥቶም በላ ጠጣም። አንዴ በበላውም ሳይርበው ሳይጠማው ሳይደ ከም 40 ቀንና 40 ሌሊት ተጉዟል። ይህን ነገር ቃሉ እንዲህ ይመሰክራል። «በዚህም ምግብ ኃይል እስከ እግዚአብሔር ተራራ እስከ ኮሬብ ድረስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ሄደ።» /1ነገ.19፥1-8/

ይህ ሁሉ በኋላ ሊመጣ ላለው ምሳሌ ነው። ስለዚህ በክርስቶስ አምነን በኃጢአታችን ንስሐ ገብተን ሥጋውን የምንበላ ደሙን የምንጠጣ ዓለምን የምናሸንፍበትና ከእርሱ ጋር የምንኖርበትን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንቀበልበታለን። /ዮሐ. 15/

ክርስቲያኖችን ሁሉ እንደ አንድ አካል ያደርገናል

«አካልም አንድ እንደ ሆነ ብዙም ብልቶች እንዳሉበት ነገር ግን የአካል ብልቶች ሁሉ ብዙዎች ሳሉ አንድ አካል እንደ ሆኑ ክርስቶስ ደግሞ እንዲሁ ነው... እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና። ሁላችንም አንዱን መንፈስ ጠጥተናል። እናንተም የክርስቶስ አካል ናችሁ እያንዳንዳችሁም ብልቶች ናችሁ።» /1ቆሮ. 12፥12 ና 27/

ሐዋርያው ቅዱስ _ ጳውሎስ _ ክርስቲያኖች በክርስቶስ ከማመናቸው የተነሣ ስላላቸው አንድነት ሲገልጽ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን በጻፈው መልእክቱ «እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና»። በማለት ይህን ኃይል ቃል ተነግሯል። እግዚአብሔር ስለ ሰው ልጆች ፍቅር በሰጠው በአንድያ ልጁ በሥጋ ማርያም በተገለጠው በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው የተጠመቁ ክርስቲያኖች ሁሉ ከዚህ የተነሣ እንደ አንድ አካል ሆነዋል።

ቤዛ ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ ወንጌል በምዕራፍ 17 በተጻፈው ቃሉ ደጋግሞ

የሚገልጠውና በአባቱ ፊት ባቀረበው ልመና የሚገልጸው ይህንኑ የክርስቲያኖችን አንድ አካልነት ነው። ቃሉንም ከዚህ በታች እዘረዝረዋለሁ።

«ቅዱስ አባት ሆይ እነዚህን የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ በስምህ ጠብቃቸው» /ዮሐ. 17:11/

«ሁሉም አንድ ይሆኑ ዘንድ ከቃላቸው የተነሣ በእኔ ስለሚያምኑ ደግሞ እንጂ ስለ እነዚህ ብቻ አልለምንም» /ዮሐ. 17-20/

«አንተ አባት ሆይ በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ እለምናለሁ እኛም አንድ እንደ ሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ» /ዮሐ. 17:22/

እነዚህ ኃይለ ቃላት የሚገልጹት ክርስቲያኖች በክርስቶስ ያላቸውን አንድነት ነው እርሱን ከማመን የተነሣ ስለሚኖራቸው አንድነት ከተመለከትን የዚህ አንድነት ፍጻሜ ክርስቲያኖች ሁሉ እንደ አንድ አካል መሆናቸው ነው።

እንደ አንድ አካልም የሚያደርጋቸው የመላእክትን ሳይሆን የአብርሃምን ዘር ይዞ በተገለጠው በኢየሱስ ክርስቶስ ባላቸው እምነት ለዘላለማዊ ድህነታቸው በመስቀል ላይ የተሠዋላቸውን የበጉን ቅዱስ ሥጋ ሲበሉና ከቡር ደሙን ሲጠጡ ነው። ስለዚህ ሁላቸው ከተቀበሉት ከአንዱ ከክርስቶስ ሥጋና ደም የተነሣ እንደ አንድ አካል ይሆናሉ። እንደየተሰጣቸውም ጸጋ እንደ አንድ አካል ልዩ ልዩ ብልቶች ያገለግላሉ።

ይህ ደግሞ በክርስቲያኖች መካከል መለያየት መበዳደል እንዳይኖር ያደርጋል። በወንድሙ ላይ በክፋት የሚነሣሣ በክርስቶስ ላይ ይነሣሣል፤ ደግሞም ወንድሙን የሚጠላ በክርስቶስ ያለውን አንድነት ረስቶታል እንጂ ራሱን ይጠላል።

ሕይወታችንን ከምሬቱ አርቆ ያጣፈጠ አማናዊው ወይን ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ 15 ከቁጥር 1 ጀምሮ በተጻፈው ትምህርቱ የክርስቲያኖችን አንድነት በወይን መስሎ ሲገልጥ እንዲህአለ «እኔ የወይን ግንድ ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ» /ዮሐ. 15:5/

ስለዚህ ስለተጠመቅን ብቻ ሳይሆን ከተቀበልነው ከመድኃኒታችን ከክርስቶስ ሥጋና ደም የተነሣ ለልዩ ልዩ ጸጋ ብንጠራም በየትኛውም ዓለማት ብንኖርም እንደ አንድ አካል የሚያደርገንን ጸጋ አግኝተናል፡፡

በሥጋ ወደሙ እንማጸንበታለን

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ አለ «በዚያን ቀን በስሜ ትለምናላችሁ እኔም ስለ እናንተ አብን እንድለምን የምላችሁ አይደለሁም፡፡ እናንተ ስለ ወደዳችሁኝ ከእግዚአብሔርም ዘንድ እኔ እንደወጣሁ ስላመናችሁ አብ እርሱ ራሱ ይወዳችኋልና» ዮሐ. 16፥26 ይህን ቃል አስተዋላችሁ? እንዲሁ ነው፡፡ በስሙ እንደምንማጸንበትና እንደምናመሰግንበት ሁሉ በሥጋና ደሙ ፍጹም ተማዕኖና ምስጋና እናቀርብበታለን፡፡ በክርስቶስ ሥምህ በቅዱስ ሥጋህ በክብር ደምህ ይቅር በለን ጠብቀን እያልን፡፡

በኛ ዘመን ክርስቶስ ስለ እኛ በአባቱ ፊት ይማጸናልናል፡፡ ይማልድልናል እያሉ በሥጋዊው ዘመን ለካሣ በዚህች ዓለም የፈጸመውን ዛሬም በአባቱ ቀኝ ከተቀመጠ በኋላና «የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ» ተብሎ ከተጻፈ በኋላ /ዕብ. 9፥12/ እንደሚፈጽም በመቁጠር የሚከራከሩን ሰዎች በትክክል የክርስቶስ ሰው የመሆን ምሥጢርና የካሣነት አገልግሎት ያለገባቸው ናቸው፡፡

ቤተ ክርስቲያን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የባሕርይ አባቱን ታመሰግናለች «በአንድ ልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አስቀድመን አንተን እናመሰግናለን» እያለች እንዲሁ በስሙም ትማጸናለች «አምላካችን እግዚአብሔር የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ካህኑን አሮንን የመረጠው በሚመሰክሩበትም ድንኳን በአንድነቱ ጉባኤ መካከል ያቆመው በመቅደሱ ቅድስናውን ይፈጽም ዘንድ ይህችውም ቅድስተ ቅዱሳን ናት፡፡» /ሥርዓተ ቅዳሴ/ እያለች፡፡

እንዲሁ ሁሉ ባቀረበችው መሥዋዕት በቅዱስ ሥጋውና በክብር ደሙ ለሕዝብ ተማጽኖ ታቀርብበታለች፡፡ ሕዝብም በተቀበለው ሥጋና ደም አምላኩን ይማጸናል፡፡

ካህኑ ሲቀበል «አ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢይኩን ዝንቱ ምሥጢርከ አበሳ ላዕሌየ አላ ይኩን ለአንጽሐ ነፍስየ ወሥጋየ» ትርጓሜው «ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ይህ ምሥጢርህ በእኔ በደል አይሁንብኝ ሥጋዬንና ነፍሴን ለማንጸት ይሁንልኝ እንጂ።» በማለት ይማጸንበታል። ይማለድበታል።

ሕዝብንም ሲናዘዝና ሲባርክ እንዲህ ይላል «በዚች ቅድስት ቤተ ክርስቲያን መጥታችሁ ተሰብስባችሁ የጸለያችሁ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቅዱስ ሥጋውን የበላችሁ ክቡር ደሙንም የጠጣችሁ በማወቅ ወይም ባለማወቅ የሠራችሁትን ኃጢአታችሁን ይቅር ይበላችሁ። ሥጋ መለኮት ስለሚባል ሥጋው የሕግና የሥርዓት ደም ስለሚሆን ደሙ የአሸናፊ የእግዚአብሔር ልጅ በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ሕሊናም ኅትምት የምትሆን የማርያም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ባለፈው ይቅር ይበላችሁ በሚመጣውም ይጠብቃችሁ ለዘላለሙ።» /የሐዋርያት ቅዳሴ/

እንደዚሁ ሁሉ ሕዝብንም በሥጋ ወደሙ ይማጸኑበታል፣ ያመሰግኑበታል። ይኸውም «እግዚአብሔር እኛን ባሮቹን በሰላም ይባርክን የተቀበልነው ሥጋህና ደምህ ለሥርየት ይሁኑን። የጠላትን ኃይል ሁሉ በመንፈስ እንረግጥ ዘንድ አሠልጥነን ምሕረትን የተመላች ክብርት የምትሆን የእጅህን በረከት ሁላችን ተስፋ እናደርጋለን። ከክፉ ሥራ ሁሉ አርቀን በበጎውም ሥራ ሁሉ አንድ አድርገን።

ቅዱስ ሥጋውን ክቡር ደሙንም የሰጠን ቡሩክ ነው። ጸጋን ተቀበልን ደኅንነትንም በኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀለ ኃይል አገኘን። አቤቱ ከመንፈስ ቅዱስ የተገኘ ጸጋን ተቀብለን አንተን እናመሰግናለን።» /የሐዋርያት ቅዳሴ/ በማለት ነው።

ደግሞም በቅዳሴ ዲዮስቆሮስ ካህኑ ኅዳፌ ነፍስ ሲደግም እንዲህ ይማጸናል። «በከመ ደመርከ ሥጋ ወልድክ ውስተ ሥጋ ዚአነ ወበከመ ቶሳሕክ ደመ መሢሕክ ውስተ ደመ ዚአነ ከማሁ ደምር ፈሪሆተክ ውስተ አልባቢነ ወሥነ አምልኮትክ ውስተ ሕሊናነ።» ትርጓሜው «የልጅህን ሥጋ ከእኛ ሥጋ ጋራ አንድ እንዳደረግህ ያንተን መሢሕ ደምም ከእኛ ደም ጋራ አንድ እንዳደረግህ እንዲሁ አንተን መፍራትን በልቡናችን በጎ አምልኮትህንም በሕሊናችን ጨምር» ማለት ነው።

በተጨማሪም ዲያቆኑ በዜማ ሲማጸን «ነአኩቶ ለእግዚአብሔር ቅድሳቶ ነሢአነ ከመ ለሕይወተ ነፍስ ይኩነነ ፈውስ ዘተመጦነ ንስእል ወንትመሐፀን እንዘ ንሴብሐ ለእግዚአብሔርአምላክነ»። እያለ በተሰዋው መሥዋዕት /በክርስቶስ ሥጋና ደም/ይማጸናል፤ ያመሰግናል። ትርጓሜውም እንዲህ ማለት ነው «ሥጋውን ደሙን ተቀብለን እግዚአብሔር እናመሰግነዋለን። ለነፍሳችን አነዋወር መድኃኒት ይሆን ዘንድ የተቀበልን እኛ አምላካችን እግዚአብሔርን እያመሰገንን እንለምናለን አደራም እንላለን» /የሐዋርያት ቅዳሴ ቁ. 130/

ይህንን በመንፈስ ቅዱስ መሪነት የተገኘ ጸጋና ሥርዓት አስተውላችሁ ታውቃላችሁ? እውነት እላችኋለሁ ለአለም ይቅርታና ድህነት በተሰጠበት በኢየሱስ ክርስቶስ ደም መማፀን ምንኛ ልዩ እድል ነው! ለዚህ የጠራን የሰማያት አምላክ ሥሙ የተመሰገነ ይሁን።

ምዕራፍ አሥራ አራት

የቅዱስ ቁርባን ስጦታ

በእኛ ላይ ያለው የፍቅሩ ማረጋገጫ ነው

«እናንተ ደካሞች ሽክም የከበዳችሁ ሁሉ ወደ እኔ ኑ
እኔም አሳርፋችኋለሁ፡፡ ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ...

ለነፍሳችሁ እረፍት ታገኛላችሁ ማቴ. 11:28

እግዚአብሔር የቅዱስ ቁርባንን ሥርዓት የሠራልን ማለትም መድኃኒታችን ኢየሱስ
በመስቀል ላይ ቅዱስ ሥጋውን ከቡርደሙን የሠዋልን ለእኛ ካለው ጽኑ ፍቅር የተነሣ ነው፡፡
«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር
አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወድክልና» /ዮሐ. 3:16/ ስለዚህ ቅዱስ
ቁርባንን ከልብ በመነጨ የቃሉ መሠረት ባለው በታላቅ መንፈሳዊ አክብሮት መቀበል
ይገባል፡፡

እራሱን ለቅዱስ ቁርባን የሚያዘጋጅ ክርስቲያን ክርስቶስ በእርሱ ላይ ያለውን
ፍቅር በመረዳት ቸርነቱን በመደገፍ ሊሆን ይገባዋል፡፡ «እንግዲህ የእግዚአብሔርን
ቸርነትና ጭከና ተመልከት ጭከናው በወደቁት ላይ ነው፡፡ በቸርነቱ ግን ጸንተህ
ብትኖር የእግዚአብሔር ቸርነት በአንተ ላይ ነው» /ሮሜ. 11:22/ በተጨማሪም
መንፈሳዊነት ጣዕምና ፍቅር የሞላባቸው ቃላቱ ወደ ቅዱስ ቁርባን ለመቅረብ ያነሳሱናል፤
ያዘጋጁናል፡፡ በእርግጥ ቅዱስ ቁርባንን መቀበል ስናስብ በኃጢአት የቆሸሸቸው ኅሊናችን
ትወቅሰናለች፡፡ የከፋቶቻችንና የኃጢአቶቻችን ብዛት ሊያሳፍሩን ይችላሉ፡፡

በእርግጥም ያስፈሩናል፡፡ ይሁና ግን እኛ ልናስበው የሚገባው የኃጢአቶችን መሸፈኛ
የሆነውን ለእኛ መዳን ያለውን ፍቅርና «ሸከማችሁ የከበዳችሁ እናንተ ደካሞች ሁሉ ወደ
እኔ ኑ» /ማቴ. 11:28/ የሚለው የምሕረት ጥሪውን ነው፡፡

ነገር ግን ልብ ልንለው የሚገባው ወደዚህ ታላቅ ምሥጢር/ቅዱስ ቁርባን/ ስንቀርብ
የፍቅሩ ጥሬ እንዳለ ሆኖ በጽኑ እምነት በመንፈሳዊነት በተስፋና በንጹሕ ፍቅር ተነሣስተን

መሆን አለበት እንጂ በቀላል ምክንያት በከንቱ ምኞትና በሥጋዊ መሻት ያለ ምክረ ካህንና ያለንስሐ መሆን የለበትም። እንዲህ ከሆነ ቅዱስ ቁርባን መንፈሳዊ ጸጋን ይሰጣል። ነፍስ በኃጢአት ምክንያት ያጠፋችውን ኃይል ይመልስላታል። በኃጢአት የተበላሸውን የነፍስ ደም ግባት ይመልሳል። በእውነት የቅዱስ ቁርባን ምስጢር ታላቅ ነው። ለነፍስ ብቻ ሳይሆን ለደካማ ሥጋም ኃይልና ብርታትን ቅድስናን ይስጠዋል።

ይህንን ዘላለማዊ ክብርና ድህነት የምናገኝበትን የፍቅርስጦታ /ቅዱስ ቁርባንን/ ለመቀበል በታላቅ የፍቅር ስሜትና በበቂ የንስሐ ዝግጅት መነሣሣት ሲገባን ቀዝቃዞችና ችላ ባዮች በመሆናችን እጅግ ልናዝንና ልናለቅስ ያለመታከትም ልንጸልይይገባናል። ምክንያቱም ቅዱስ ቁርባን ቅድስናችንና መድኃኒታችን ነው። የኃጢአተኞች መዳኛ የቅዱሳንም ዘላለማዊ ደስታ እርሱ ነው።

በጥቂቱ የማይገመቱ ሰዎች ይህንን በሰማያት የሚያድሩትን ሁሉ ደስ የሚያስኘውንና ዓለምን _ ሁሉ የሚጠብቀውን እና የሚያድነውን ምሥጢር አቃልለው ሲመለከቱትና ሰው ሠራሽ ሥርዓት አድርገው ሲገምቱ ከመፍረድ ይልቅ እጅጉን ልናዝንላ ችው ይገባል። በማወቅም ይሁን ባለማወቅ አመፃቸው በፍቅሩ ላይነውና ከዚህም የተነሣ ለሚያጡት ክብር ግምት መስጠት አይቻልም።

እስኪ ይህንን ነገር ልብ በሉት! ይህ የከበረ ምሥጢርየድህነት መገኛና የፍቅር ስጦታ በአንድ ቦታ ብቻ በአንድ ካህን ብቻ የሚሠዋ ቢሆንና ለሚሻውም ሁሉ ዋጋ የሚያስከፍል ቢሆን ኖሮ ምን ያህል ሰዎች ወደዚያ ቦታና ካህን ሄደው ነገሩን ለማየትና የዋጋ ድርድር ለማድረግ ሲጨናነቁ እናገኛቸው ነበር?

ግን እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አንድ ብትሆንም የጸጋውን ታላቅነት ለመግለጽና ለሚሹት ሁሉ ፍቅሩን ለማድረስ ቤተ ክርስቲያን ከሥርዓቷና ከሕጋዊነቷ ለውጥ ነውጥ ሳይኖርባት በዓለም ዙሪያ ሁሉ እየተተከለች ቅዱስ ቁርባን በዓለም ሁሉ ላይ እንዲሠዋና ብዙ ካህናትም ተገኝተው አማናዊውን መሥዋዕት የክርስቶስን ሥጋና ደም በዓለም ዙሪያ እንዲሠውት አደረገ። ለዚህም መሥዋዕት የሚጋበዙት ደካሞችና እንዲሁ ያለ ዋጋ ሊቀበሉ ለተዘጋጁ አማኞች ሆነ «ጥበብ ቤትዋን ሠራች ሰባቱንም ምስሰዎችዋን አቆመች ፍሪዳዋን አረደች፣ የወይን ጠጅ ዋን ደባለቀች፣ ማዕድዋን አዘጋጀች፣ ባሪያዎችዋን ልካ በከተማይቱ

ከፍተኛ ሥፍራ ላይ ጠራች፤ አላዋቂ የሆነ ወደዚህ ፈቀቅ ይበል አእምሮ የጐደላቸውንም እንዲህ አለች፤ ኑ እንጀራዬን ብዙ የደባለቅሁትንም የወይን ጠጅ ጠጡ።

አላዋ ቂነትን ትታችሁ በሕይወት ኑሩ በማስተዋልም መንገድ ሂዱ።» /ምሳሌ 9፥1-5/

ስለዚህ ቅዱስ ቁርባንን የማይቀበል ሰው ከሕይወት ይሸሻል። ራሱንም ከኃጢአት ሳያነፃና በማይገባ ሁኔታ ከቆረበ ደግሞ አምላኩን መበደል ይሆንበታል። ይህ እንዳይሆን ተግባሩ መጸለይ በምክረ ካህን መምራትና የክርስቶስ መንግሥት ወንጌል ራስን ማስገዛት ይገባል። በተጨማሪም ቅዱስ ቁርባን ከመቀበል በፊት ኅሊናን መመርመርና በንጽሕና መዘጋጀት ተገቢ ነው። ልብ በል/ በአጠቃላይ ስለ ኃጢአቶችህ ሁሉና ስለ ሠራሽው በደል ማዘን ይገባሃል። በተለይም በየዕለቱ በምታደርጋቸው ኃጢአቶች በሚገባ መጸጸትና ማልቀስ በካህኑም ፊት መናዘዝ ይገባሃል። ቢቻልህ ሁል ጊዜ በልብህ ውስጥ ያለውን ክፉ ምኞትና ፍላጎት እንዲሁም ደካማነትህን በሙሉ ለአምላክህ ግለጽለት በቅዱስ ቁርባንም ተወስነህ ስትኖር በበቂና በከባድ ምክንያት ካልሆነ በቀርቅዱስ ቁርባንን መተው አይገባም።

ያም ሆኖ ቶሎ የሚስተካከልበትን ሁኔታ ከንስሐ አባትህና ከጸሎት ጋር ፈልገህ እንቅፋቱን ከሕይወትህ አርቅ። እንዲህ ብታደርግና እስከ መጨረሻው ታምነህ ብትገኝ የሕይወትን አክሊል እስጥህለሁ ይልሃል።

በሥጋ ወደሙ ተወስነው ለሚኖሩ

«እስከ መጨረሻ የሚጸና እርሱ ይድናል» ማቴ 24

የክርስትና ሕይወት ግብ እስከ መጨረሻ ታምኖ መገኘት ነው። እስከ መጨረሻ ታምኖ ለመገኘት ደግሞ አይነት የማይገኝለት ጽናት ነው። ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ የነገራቸው ይህንኑ ነው። ከህነትን ለሚያህል ሥልጣን ወንጌልን ለሚያህል አገልግሎት ጠርቶ ወደ ዓለም ሲልካቸው የሚጠብቃቸው ለእግራቸው የአበባ ምንጣፍ ለአንገታቸው የአበባ ጉንጉን ሳይሆን ለሰውነታቸው እሳት ለአንገታቸው ስለት ነውና በሚገጥማቸው በማናቸውም መከራ የተሰጣቸውን እንዳይጥሉ እስከ መጨረሻው የሚታገስ እርሱ ይድናል ብሏቸዋል

አንተም ልብ ልትለው የሚገባህ ዓለሙን ያሸነፈው ጌታህ ካንተ ጋር መሆኑን ነው በብዙ ተጋድሎ በእግዚአብሔር ፍቅርና ቸርነት በቅተህ በሥጋ ወደሙ መወሰንህን በየትኛውም ጊዜና ቦታ አትዘንጋው የራስህም አክሊል እንዳይወድቅ ተጠንቀቅ።

ቀሪ እድሜህ በጽናት እንዲፈጸም በዚህች ምድር ላይ የቀረህና የሚያጓጓህ ነገር እንደሌለ እራስህን አሳምን _ እርሱ ካንተ ጋር ነውና ሁሉ ካንተ ስለመሆኑ አትጠራጠር። ሰርቶ ለማግኘት፣ ነግዶ ለማትረፍ፣ አርሶና ዘረቶ ለማምረት፣ ተምሮ ለማወቅ፣ አጭቶ ለማግባት፣ አግብቶ ለመውለድ፣ ወልዶ ለማሳደግ፣ አሳድጎ ለመዳር፣ የማትከለከልና እንዲያውም እነኚህን ቀንበሮች ብቻህን እንዳትሸከም ኑሮህን ሁሉ በበረከት እንዲያልፍ አምላክህ ካንተ ጋር መሆኑን በማሰብ ትምክህትህ በእግዚአብሔር ላይ ሆኖ ህጉንና ሥርዓቱን ጠብቅ በዚህ ሁሉ አምላክህ ራስ እንጂ ጅራት አያደርግህም /ዘሌ. 26፥3/ የሰማያት በረከትም ሁሉ በቤትህ በልጆችህና በንብረትህ ላይ ይሆናል።

የዲያቢሎስ ውጊያ በንቃት ትከታተለው ዘንድ የእግዚአብሔር ቃል የሚመክረውን ምክር ሁሉ ተጠቀምበት የሚገጥምህን ፈተና ቸል አትበል ሁል ጊዜ ከንስህ አባትህ ጋር መነጋገር አትተው የሚገጥምህን ሁሉ ለቤተክርስቲያን ንግራት /ማቴ.

18:17/ ከዚህ ከበቃህበት ክብር በኋላ ከዚህ ክብር ሊያስወጣህ የሚችል ለሕይወትህ ተቃራኒ የሆኑ ልዩ ቦታና ልዩ ተግባር በፊትህ የተረገጠ እንዲሆን ሁል ጊዜ ጌታ እንዳለው ጸልይ «ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ» /ሉቃ. 22-40:46/

በዚህ መጽሐፍና በሌሎች የቤተክርስቲያናችን መጽሐፎች ቅዱስ ቁርባንን ከመቀበል በኋላ የሚደረግ መንፈሳዊ ጥንቃቄዎች የሚለውን ሁል ጊዜ አስተውላቸው።

በሥጋ ወደሙ ለመወሰን ለተነሳሱ

«የመዳን ቀን አሁን ነው» /2ቆሮ. 6:2/

በሥጋ ወደሙ ለመወሰን የተነሳሳን መነሳሳታችን ወደ ዝግጅት እንዲደርስ ዝግጅታችን ፍሬ እንዲያፈራ የሐዋርያት ቃል ልብ ልንል ይገባል የመዳናችን ቀን ዛሬ መሆኑን።

ማንኛውም ክርስቲያን በውስጡ ያደረው ቅዱስ ቁርባንን የመቀበል ፍላጎት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሊሆን ይገባል ለዚህም ደግሞ ለምን መቀበል ፈለግሁ ስለምቀበለው

ምን ያህል ተረድቻለሁ ከተቀበልኩ በኋላ የሚጠብቀኝ ሕይወት ምን ይመስላል የሚሉትንና መስል ጥያቄዎችን የመመለስ ብቃት እንዲኖረው ወደ በቂ ዝግጅት ራሱን ማድረስ ይኖርበታል ይህ ደግሞ የጸና አቋም እንዲይዝ ያደርገዋል።

ቅዱስ ጴጥሮስ እንዲህ አለ «ጌታ ሆይ ወደ ማን እንሄዳለን» /ዮሐ. 6:68/ ይህንን አቋሙን የገለጠው ከክርስቶስ የሚገኘውን ዘላለምዊ ድህነት ላለማጣት ነው ቀጥሎም እንዲህ በማለት የተናገረው ቃል ያረጋጋጥልናል «አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ» /ዮሐ. 6:68/ ብዙዎች ግን «ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜ እውነተኛ መጠጥ ነው» የሚለውን የሕይወት ቃል ሸሹ ይህ ሰው ሥጋውን እንበላ ዘንድ ደሙን እንጠጣ ዘንድ እንዴት ሊሰጠን ይችላል የሰው ሥጋ ቢበሉት የሰው ደም ቢጠጡት ደዌ እንጂ እንዴት ሕይወተ ሥጋ ወንፍስ ይሆናል እያሉ በእነርሱም ላይየእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ተጽፏል «ከዚህም የተነሣ ከተከ ተሉት ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ ወደ ፊትም ከእርሱ ጋር አልሄዱም።» /ዮሐ 6:66/

እንደዚሁ አንተም ወደ ኋላ እንዳትመለስ ለሥጋ ወደሙ ያለህ መነሳሳት በምኞት ብቻ አይቀር መነሳሳትህ ከሥጋና ከደም ሃሳብ የተነሳ አይሁን ራስህን ለቃሉ ከማቅረብህ ከማስገዛትህ እና ከምክረ ካህን የተነሳ ይሁን።

ወደ ቅዱስ ቁርባን ብትቀርብ እንዲህና እንዲያ ትሆናለህ እያለ ከጀሮህ ሥር ለሚያንሸካሹክ ሰይጣን እድል ፈንታ አትስጠው ሰዎችንም ተጠቅሞ የሚያደርገውን ጉትጐታ ቸል በለው ይልቁንም በጸና እምነት ለቅዱስ ቁርባን ዝግጅት ራስህን እያነሳሳህ «አንተ ሰይጣን ከኋላዬ ዞር በል» በለው።

ከሥጋ ወደሙ እርቀው ለሚኖሩ

«ለቤተክርስቲያን ንገራት» /ማቴ. 18:17/

ማንኛውም ክርስቲያን ስለ ቅዱስ ቁርባን ቢረዳ ከቅዱስ ቁርባን አይሸሽም። አንድን ሰው ለምን ሥጋ ወደሙ አትቀበልም? ብንለው መልሱ ጠልቼው መስለህ ይህ ይስተካከልልኝ እንዲህና እንዲያ ያለ ችግር ስላለብኝ እንጂ ይላችኋል የእግዚአብሔር ቃል ለዚህ መልስ አለው መልሱም ይህ ነው። «ለቤተ ክርስቲያን ንገራት» /ማቴ. 18:17/

በዚህች በያዝናት ዓለም ላይ ያለ ችግር ለማለፍ የሚያስብ ሰዎች ሁሉ ልዩ በሆነ የዲያቢሎስ ፈተና ላይ ወድቀዋል ምክንያቱም ይህ አሳባቸው ከአሳብ በላይ አይዘልም እንዲያውም ክርስቲያኖች በዓለሙ ዘንድ እንደአምላክቸው ተጠልተው ተንቀ ውና ተሰድበው መኖራቸውን መዘንጋት የለባቸውም ቃሉ እንዲል «ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ እወቁ ከዓለምስ ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን ይወድ ነበር ነገር ግን እኔ ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም ስለ አይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል» ዮሐ. 15፥18/

ስለዚህ ማናቸውንም ችግራችንን ወደ እግዚአብሔር ላለማቅረብ ምክንያት የምናደርግ ከሆነ ስህተታችን እጅግ ከሚባለው በላይ ነው። በእርግጥ ሕይወታችን የተዘበራረቀና ለእግዚአብሔር መቅረብ የማይገባው መስሎ ሊሰማን ለቤተክርስቲያን ልንነግራት በትምህርቷና በምክሯ ራሳችንን ከችግር ልናላቅቅ ይገባናል እንጂ በመሸሸ መኖራችን እግዚአብሔርን ከመፍራታችን የተነሳ የመነጨ አይደለም።

ማንም ሰው ወደ እግዚአብሔር ሊቀርብና የዕለት ተዕለት ሕይወቱ እግዚአብሔርን በማምለክና በማስደሰት ላይ የተወሰነ እንዲሆን የሚያደርገው ቃሉ የገባውን ያህል ነው እንደዚሁ ቅዱስ ቁርባንን በመቀበል ለክብር የመዘጋጀቱ ሃሳብ በክርስቲያኑ ውስጥ ሊጸነስ የሚችለው የታመነውን ያህል ነው።

አምላክህ ታደርገው ዘንድ ያዘዘህንና ትልቁን የድህነትህን ጉዳይ እስከ መቼ እርቀህና ስለ እርሱ ሳታስብ ትኖራለህ፡፡ይልቁንስ የራቀህን ሁሉ መቋቋም ያልቻልከው ብቻህን ከመሆንህ የተነሳ እንደሆነ አውቀህ ወደ አምላክህ ቅረብ «ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና» /ዮሐ. 15፥5/ ይልቁንስ በጊዜያዊነት በእንግድነት የምትኖርበት የዚህች ዓለም ኑሮ ሳይፈጸም ሥጋህ ወደ አፈር ነፍስህም ወደ ሰጣት ወደ እግዚአብሔር ሳትመለስ የዚህ ኪዳን ባለቤት ሁን «የሰው ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም ሥጋዬን የሚጠባ ደሜን የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሳለሁ፡፡» /ዮሐ. 6፥53/ /መክብብ 12፥7/

ቅዱስ ቁርባን የምንቀበልባቸው ዕለታት

ማንኛውም ክርስቲያን እራሱን በበቂ ዝግጅት ባዘጋጀባቸው እራሱን ለካህን ባሳየባቸውና ምክረ ካህን ባገኘባቸው ጊዜያት ወደ ቅዱስ ቁርባን መቅረብ ይችላል ለኡቃ. 5፥14/ እንግዲህ ሳለ ቅዱስ ቁርባን በሚገባ ከተረዳን ከተቻለ በየሳምንቱ እሁድና ቢታላላቅ

በዓላት መቁረብ ይገባል። ይህ ካልተቻለም በየ አርባ ቀኑ ሥጋውን ደሙን መቀበል ተገቢ ነው። በተለይም በልደት፣ በጥምቀት፣ በጸሎተ ሐሙስ፣ በበዓለ ትንሣኤና፣ በዘመነ ትንሣኤ በደብረ ታቦር በሌሎችም ቅዱሳን እና መላእክት በዓላት ሥጋውን ደሙን /ቅዱስ ቁርባን/መቀበል ተገቢ ነው።

ቅዱስ ቁርባንን ከመቀበል በፊት የሚጸለይ የእምነት ቃል

አምናለሁ አምናለሁ አምናለሁ እስከ መጨረሻይቱ አስት ንፋስ እታመናለሁ። በሁለት ወገን ድንግል ከምትሆን ከሁላችን አመቤት ከቅድስት ድንግል ማርያም የነሳው የጌታችንና የአምላካችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋው ደሙ ይህ እንደ ሆነ ያለ መቀላቀልና ያለመጨመር ያለመለወጥና ያለመለየት ከመለኮቱ ጋር አንድ ያደረገው በጴንጤናዊ ጲላሞስ ዘመን ባማረ ምስክርነት ምስክር የሆነ ስለ እኛና ስለ ሁላችንም ሕይወት አሳልፎ የሰጠው።

አማን

አምናለሁ አምናለሁ አምናለሁ መለኮቱ ከሰውነቱ እንደ ዓይን ቅጽበት ያህል እንኳን እንዳልተለየ እታመናለሁ ማስተሥሪያ ሊሆን አምነው ለሚቀበሉ ሁሉ አሳልፎ ሰጠው እንጂ።

አማን

አምናለሁ አምናለሁ አምናለሁ የጌታችን የአምላካችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋው ደሙ ይህ እንደሆነ እታመናለሁ። ክብርና ምስጋና ስግደትም ቸር ከሚሆን ከሰማያዊ አባቱ ጋር ማሕየዊ ከሚሆን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የሚገባው ይህ ነው። ዛሬም ዘወትርም ለዘላለሙ።

አማን

የሐዋርያት ቅዳሴ ቁ. 101_103/

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

አዘጋጅና አሳታሚ ዲ/ን የሺጥላ ሞገስ ኪዳኔ ዲስ አበባ

ዋቢ መጻሕፍት

1. ወንጌል ቅዱስ ንባብና ትርጓሜው /1916 ዓ.ም./
2. ሰማንያ አሐዱ መጽሐፍ ቅዱስ /አማርኛ/ /1980 ዓ.ም./
3. መልዕክታተ ጳውሎስ /አንድምታ/ ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት /1989 ዓ.ም./
4. መዝሙረ ዳዊት /አንድምታ/ ተስፋ ገብረሥላሴ ማተሚያ ቤት /1989/
5. መጽሐፈ ቅዳሴ /አንድምታ/ ትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት /1988
6. አስራ አራቱ መጽሐፈ ቅዳሴ
7. ትምህርተ መለኮት ከአሥራት ገብረማርያም /1991/ ዓ.ም.
8. የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት /1992 ዓ.ም./ አዲስ አበባ
9. ስምዐ ጽድቅ ጋዜጣ በተለያዩ ወራት የወጡ /ማኅበረ ቅዱሳን/
10. ምሥጢሬን ላካፍላችሁ /1፣2/ /በማኅበረ ቅዱሳን/
11. ዲያብሎስና ውጊያዎቹ በቅዱስነታቸው አቡነ ሺኖዳ ትርጉም አያሌ ዘኢየሱስ /1995 ዓ.ም./
12. ትምህርተ ሃይማኖት ኦርቶዶክሳዊት ከአባ ገብርኤል ሊቀ ፆፆ/1991
13. የእምነት ሕይወት በቅዱስነታቸው አቡነ ሺኖዳ ትርጉም ወንድወስን ሶርሳ /1995 ዓ.ም./
14. ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን /በሊቀ ካህናት ክንፈ ገብርኤል አልታዬ/

